

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ.

3552

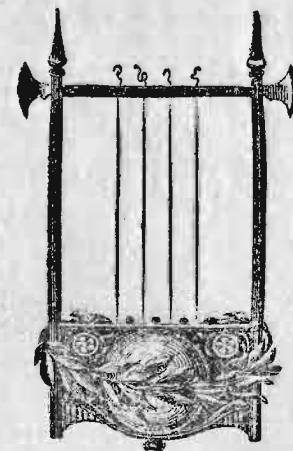
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΙΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ,
ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

ὑπὸ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΞ.

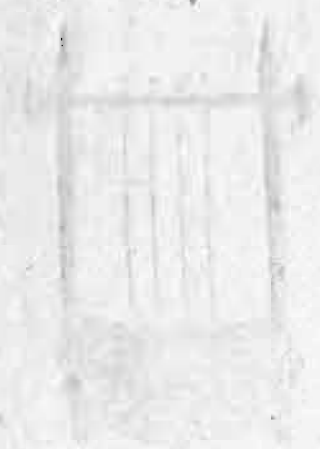

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1834.

SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
MECANO

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πύρθησιν ἔδοξεν Ἀθηναῖ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ· ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαζεν. Ἀστυνάκτα δὲ τὸν τοῦ Ἑκτορος ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψεν. Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν· Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἐκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατὰδυρομένη, τε καὶ ὕρηνήσασα καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσεύος ἤχθη σκηναῖς, τοῦτο λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ.

ΤΟΥΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ αἰχμαλωτίδων Τροάδων

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΟ. Ἦκω, λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βᾶθος
Πόντου, Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηΐδων χοροὶ
Κάλλιστον ἔχνοσ' ἐξελίσσουσιν ποδός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν γῆνα
Φοῖβός τε, καὶ γῶ λαίνους πύργους πέριξ
Ὀρβοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὗ ποτ' ἐκ φρενῶν
Εὖναι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
Ἢ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργεῖου δορός
Ὀλώλε, προρθηθεῖς· ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος,
Ἐγχύμον' ἵππον τευχέων ζυναρμόσας,

10

2. Χοροί.] ἴδε Ἰφιγ. Δύλ. σίχ. 1063. καὶ Ἰφιγ. Ταύρ. σίχ. 275. 5. Φοῖβός τε καὶ γῶ] Ποσειδῶν τε καὶ Ἀπόλλων θεατεύοντες παρὰ Λαομέδοντι, τὸ τῆς Τροίας ἐδαιμάναντο τείχεσ. ἴδε παρακατιόν. σίχ. 800. καὶ Ὀμηρ. Ἡ. 450. καὶ Εὐδ. 29. σελ. 1245. σίχ. 46. 8. Ἢ νῦν καπνοῦται] οὕτω καὶ κατωτέρω σίχ.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΟ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ, καταλιπὼν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἔνθα
πεντήκοντα Νηρηΐδες τὸν χρυσοσάνδαλον ποικίλως ἐν
χοροῖς ἐξειλίσσουσι πόδα, ἦκω ἐνταῦθα· ἐξ οὗ γὰρ
ἐδαιμάμην σὺν Φοίβῳ Τροίαν, τὰ λίθινα τείχη ὑπὸ
στάθμη αὐτῇ ἀνεγείρας, οὐπω ἔληξα τῇ τῶν ἑμαυτοῦ
Φρυγῶν τῇδε πόλει πολλὴν ἔχων εὐνοίαν· ἡ νῦν ἀ-
λοῦσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῷ πυρὶ παραδοθεῖσα,
καπνοῦται. Ἐπειὸς γὰρ ὁ Φωκεὺς ὁ ἐκ Παρνασοῦ,
τέχνην παρὰ τῆς Παλλάδος εὐράμενος, ἐτεκτνήατο
ξύλινον ἵππον, καὶ ὀπλίτας ὅτι πλείστους ἐνθεῖς αὐτῷ,

60. καὶ 146. ἀλλ' ὡς μέλλοντα ταῦτα ἔσεσθαι λέγει ἐν τῷ προλόγῳ, κατὰ
τὸ τέλος τοῦ δράματος προσαγομένου τῇ πόλει τοῦ πυρός. ἴδε σίχ. 1265. καὶ
ἔξ. 10. Ἐπειὸς] καὶ Ὀμηρ. (Ὀδ. Ε. σίχ. 492.

Καὶ ἵππου κόσμον ἄριστον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν Ἀθήνῃ.

Πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς, ὀλέθριον βάρος.
 Ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 Δούρειος ἵππος, κρυπτόν ἀμπίσχων δόρυ.
 Ἔρημα δ' ἄλση, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 Φόνῳ καταρρέει· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
 Πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
 Πολὺς δὲ χρυσός, Φρύγιά τε σκυλεύματα
 Πρὸς νῆες Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 Πρύμνηθεν οὖρον, ὥς δεκασπύρῳ χρόνῳ
 Ἀλόχους τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 Οἱ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλλήνας πόλιν.
 Ἐγὼ δὲ, (νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
 Ἥρας, Ἀθάνης τε, αἷ συνεξεῖλον Φρύγας,)
 Λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμούς τ' ἐμούς.
 Ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 Πολλοὺς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 Βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότης κληρουμένων.
 Καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὰς λεῶς
 Εἵληχ', Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 Ὅσαι δ' ἄκκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 Ταῖσδ' εἰσὶ, τοῖς πρότοισιν ἐξηρημέναι
 Στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκκινα Τυνδαρίς·

15

20

25

30

17. Ἑρκίου ἢ μᾶλλον Ἑρκείου, ταῦτόν τοῦτο ἐστὶ τῷ Ἑφέστιος. 20. Δεκάσπυρῳ] παρὰ τὸ δεκάς καὶ πόρος· ὃ σημαίνει τὴν δεκάτην τοῦ χρόνου διάρκειαν, ἢ, ἐν ᾧ δεκάκις σπεύρουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὃ καὶ μᾶλλον. 27. Οἵλαι] φύ-

λόχον ὅλον ἐν μυχοῖς τῆς γαστρὸς, εἰσέπεμψε τὸν ὀλέθριον αὐτὸν κολοσσὸν εἰσω τῶν τειχῶν πρὸς ἀπώλειαν Φρυγῶν· ὃς παρὰ τῶν ἐπιγιγνομένων Δούρειος κληθήσεται ἵππος παρὰ τὸ πολλὰ δόρατα ἐν ἑαυτῷ ὑποκρύπτειν· τὰ δ' ἄλση καὶ οἶναοὶ τῶν θεῶν, ἐρημωθέντα πάντα, περιρρέεται τῷ αἵματι, καὶ Πρίαμος ὁ βασιλεὺς κατεσφάγη πρὸς αὐτοῖς τοῖς βάθροις τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἑρκίου Διός· ὁ δὲ πολὺς χρυσὸς μετὰ τῶν ἄλλων σκύλων κατακομίζεται ἤδη ἐπὶ τὰς νᾶς τῶν Ἑλλήνων· οἱ νῦν περιμένουσι πνεῦμα οὐρίου, ἵνα δεκάτῳ ἔτει, ἐξ ὅτου ἐς τήνδ' ἐπεστράτευσαν πόλιν, ἀναχθέντες ἐπανήκωσιν εἰς γυναῖκας καὶ παῖδας τὰ φίλτατα ἄσμενοι· ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἀργεΐᾳ Ἥρᾳ καὶ Ἀθηνᾷ ταῖς συνεξελοῦσαις Τροίαν ἐνδοὺς, καταλείπω ἤδη βωμούς τοὺς ἐμαυτοῦ, καὶ ὅλως Ἴλιον τὸ κλεινόν· ἐν γὰρ ἐρήμῳ πόλει, πῶς οὐκ ἂν ἐνδεῶς ἔχοι καὶ τὰ τῶν θεῶν, μηδενὺς ὑπολειμμένου, ὃς ἂν τὰς προσηκούσας αὐτοῖς τιμὰς προσενέγκοι; Σκάμανδρος γὰρ ἤδη κωκυτῷ καὶ ὀλοφυρμῷ ἐπηχεῖ γυναικῶν αἰχμαλώτων, ἤδη κληρουμένων δεσπότης· τὰς μὲν γὰρ αὐτῶν, Ἀρκάδες· τὰς δὲ, Θεσσαλλοί· τὰς δὲ οἱ παῖδες τοῦ Θησεῶς εἰλήχασιν λαβεῖν· αἱ δὲ ὑπὸ ταῖς στέγαις ταῖσδε ἀκλήρωτοι, ἐξαίρετοι εἰσὶ τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐν αἷς καὶ ἡ Τυνδαρίς·

σιν ἔχει. 32. Θησεῖδαι] Ἀκμάς καὶ Δημοφῶν (Ὀμηρος δὲ Μενεσθέα φαίνεται ἡγούμενον τῶν Ἀθηναίων ποιήσας· οἱ δὲ, ἰδιῶται συστρατεύσαντες· Ἐλεφάντη, ὡς ὁ Πλούταρχος (Θησ. ΔΕ.), ἀποθανόντος Μενεσθέως ἐν Τροίᾳ, ἐ-

Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.

Τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷ θέλει,

Πάρεστιν, ἑκάδην κειμένην πυλῶν πάρος,

Δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὑπερ.

Ἡ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖου τάφου

Οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη,

Φρουδὸς δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον

Μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἀναξ,

Τὸ τοῦ θεοῦ τε, παραλιπὼν τότ' εὐσεβές,

Γαμει βικίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.

Ἄλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,

Ἔστων τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσεν

Παλλὰς Διὸς παῖς, ἥσθ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.

ΑΘ. Ἐξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρός,

Μέγαν τε δαίμον, ἐν θεοῖς τε τίμιον,

Λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;

ΠΟ. Ἐξεστίν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὀμιλῖαι,

Ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘ. Ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίους· φέρω δέ σοι

Κοινούς, ἑμαυτῇ τ' ἐς μέσον λόγους, ἀναξ.

ΜΟ. Μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγέλλεις ἔπος.

Ἡ Ζηνὸς, ἥ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;

ΑΘ. Οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὔνεκ, ἐνθα βαίνομεν,

Πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὥς κοινὴν λάβω.

ΠΟ. Ἡπού νυν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα δῆ,

Ἐς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;

35

40

45

50

55

60

ἡ δικαίως αἰχμάλωτος νομισθεῖσα· περὶ δὲ τῆς ἀθλίας

Ἑκάδης ταυτησί, τῆς οὕτω κειμένης ἐνταῦθα πρὸ τῶν

πυλῶν, πολλὰ μὲν δακρυρρώσεως, πολλοὺς δὲ καὶ θρη-

νούσης, τί ἂν καὶ εἴποιμι; ἥς ἡ μὲν παῖς Πολυξένη

ἀπεσφάγη οἰκτρῶς τῷ Ἀχιλλεῖω τάφῳ· Πρίαμος δ' αὖ

σὺν πᾶσι τοῖς παισὶ φρουδὸς· ἦν δὲ παρθένον μόνην

Ἀπόλλων ἀφῆκε τὴν μάντιν Κασάνδραν, καὶ ταύτην

Ἀγαμέμνων ἀπαγαγὼν, σκοτίῳ συναρμόζεται γάμῳ,

τὸ πρὸς θεὸν εὐσεβές καὶ τὸ ὕσιον εἰς οὐδὲν λογισά-

μενος. Ἀλλ' ὦ Τροία ἡ ποτὲ εὐτυχεσάτη, καὶ τὸ τεῖχος

τὸ λαμπρὸν, χαίρετέ μοι· εἰ μὴ γὰρ Ἀθηνᾶ ἡ Διὸς σέ

διώλεσεν, οὐκ ἂν ἔπιπτες.

ΑΘ. Ἀρ' ἐξεσί μοι, λύσασαν τὴν ὑπάρχουσαν πρόσθεν ἔχθραν,

προσειπεῖν σε τὸν γένει μὲν ἄγχιστα τοῦ ἐμοῦ πατρός

πεφυκότα, μέγαν δὲ ἐν θεοῖς καὶ μεγάλως τιμώμενον

Ποσειδῶνα;

ΠΟ. Τί δ' οὐχί, ἀνασσ' Ἀθηνᾶ; πρόσφεγμα γὰρ παρὰ συγ-

γενοῦς προσφερόμενον τὸ τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσι φίλτρον.

ΑΘ. Ἐπαυνῶ σου τὸ πρᾶον, καὶ τὸ λίαν εὐπρόσιτον ἄγαμαι·

βούλομαι δ', ὦ ἀναξ, τὰ ἑμαυτῆς βουλευμάτά σοι

κοινῶσαι.

ΠΟ. Μήτι ἐκ θεῶν ἦκες ἔχουσα καινὸν ἀγγεῖλαι, ἥτοι πρὸς

Διὸς, ἢ ἄλλου του τῶν δαιμόνων;

ΑΘ. Μὰ Δία· ἀλλὰ περὶ Τροίας, ἐν ἣ νῦν τυγχάνομεν ὄντες,

ἥκω τὴν σὴν, εἰγ' ἔξεστι, προσληψομένη ἐπικουρίαν·

ΠΟ. Ἀρ' εἰς οἶκτον ἤλθες νῦν αὐτῆς πυρποληθείσης, τὸ πρὶν

δυσμενὲς ἀποθεμένη;

- ΑΘ. Ἐκείσε πρώτ' ἀνελθεῖ κοινώσῃ λόγους
Καὶ συνθελήσεις, ἃ 'ν ἐγὼ παῖξι θέλω;
- ΠΟ. Μάλιστα· ἀτὰρ δὲ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
Πότερον Ἀχαιῶν οὐνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. Τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω, 65
Στρατῶ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. Τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
Μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχη;
- ΑΘ. Οὐκ οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. Οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βία 70
- ΑΘ. Κούδεν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. Καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῶ σθένει.
- ΑΘ. Τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ', ἃ βούλει, τὰ 'π' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. Δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
- ΠΟ. Ἐν γῇ μενόντων, ἢ καθ' ἀλμυρὰν ἄλα;
- ΑΘ. Ὅταν πρὸς οἴκους νχυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει, γνοφώδῃ τ' αἰθέρος φυσήματα,
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον, 80
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
Σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχεις Αἰγαῖον πόρον
Τρικυμῖαις βρέμοντα καὶ δίναις ἄλως,

70. Αἴας ὁ Λοκρὸς, οὐχ ὁ ἐκ Σαλαμῖνος. 73. Σφεί] δεκτικὸν τοῦτο ἔστικεν παν-
τὸς ἀριθμοῦ καὶ γένους εἶναι· ὡς καὶ τὸ Νιν.

- ΑΘ. Ἀλλὰ σύγ' ἐκεῖνό μοι πρώτον λέγε· πότερον συναντι-
λήψῃ μοι τῶν πόνων συμφρονήσας, εἴ τι βούλομαι
πραττεῖν, ἢ ἀπαναίνη τοῦτο;
- ΠΟ. Δέχομαί γε· δεῖ μέντοι καί σε κοινά μοι τὰ σαυτῆς
ποιῆσαι βουλευμάτων, πότερον ἢ πὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἢ
τῶν Τρώων τυγχάνεις ἐλθοῦσα δεῦρο;
- ΑΘ. Βούλομαι γὰρ Φρύγας μὲν τοὺς πρόσθεν ἐχθροὺς εὐ-
φραῖναι· Ἑλλήσι δὲ ὡς δυστυχῇ καὶ μεστὸν κινδύνων
τὸν οἶκαδε πλοῦν ἀπεργάσασθαι.
- ΠΟ. Τί ποθ' αὐτως ἐναλλάσῃ τὸ ἦθος, ἄλλοτ' ἄλλους ἀμοιβα-
δόν, οὓς ἂν τύχη μισοῦσα καὶ φιλοῦσα;
- ΑΘ. Οὐκ οἶσθ' ἐμέ τε καὶ τοὺς ἐμούς ναοὺς ἐξυβρισθέντας;
- ΠΟ. Τὸ τοῦ Αἴαντος φῆς, τοῦ ἐξελόντος ἐκείθεν τὴν Κα-
σάνδραν;
- ΑΘ. Κούδεν ἐπὶ τούτοις αὖ λόγῳ, οὐκ ἔργῳ ἔπαθε κριθεῖς
παρὰ τῶν Ἑλλήνων.
- ΠΟ. Καὶ μὴν ἐκράτησαν Τρώων τῇ σῇ ἐπικουρίᾳ.
- ΑΘ. Ταῦτ' ἄρα βούλομαι σὺν σοὶ νῦν τὰ κάκισ' αὐτοὺς δρᾶσαι.
- ΠΟ. Τὸ μὲν ἐμὸν ἔχεις πρόθυμον· τί δὲ μέλλεις ποιήσῃ;
- ΑΘ. Ὡς πικρὰν αὐτοῖς τὴν νόστον ἀπεργάσασθαι.
- ΠΟ. Πότερον κατὰ γῆν, ἢ πλέουσιν οἶκαδε;
- ΑΘ. Πλέουσι δῆτα· ὁπότε καὶ Ζεὺς αὐτὸς τόντ' αἰθέρα συν-
ταρῆξας, καὶ τὸν οὐρανὸν συννεφῆσας, ὄμβρον τε καὶ
χάλαζαν πέμψει ἄπλετον· ἐμοὶ δὲ δώσει πῦρ κεραύ-
νιον, ὥστ' ἐμβαλοῦσαν ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς αὐτοῖς ἐν
μέσῳ τῷ πελάγει· σὺ δ' αὖ ἐν μέρει, συγκυκῆσας τὴν
θάλ· σσαν τῇ τριαίνῃ, ποιήσον αὐτοῖς τὸ Αἰγαῖον σέειν
τε καὶ βρέμειν ταῖς τε δίναις καὶ ταῖς τρικυμῖαις, ὥς πελη-

- Πλήστον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τάμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν 85
Εἰδῶσ' Ἀχαιοί, θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
- ΠΟ. Ἔσται τὰδ' ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
Δεῖται· ταραῶν πέλαγος Αἰγαίας ἄλός.
Ἄκται δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκυρὸς τε, Δῆμνός θ', αἱ Καφῆρειοί τ' ἄκραι 90
Πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
Ἄλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον, καὶ κεραυνίους βολὰς
Λαβοῦσα πατὴρ ἐκ χερῶν, καταδόκει,
Ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖαν ἐξιηκάλως.
Μῶρος δὲ θνητῶν, ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, 65
Νηοὺς τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
Ἐρημιά δούς, αὐτὰς ὄλεθ' ὕστερον.
- ΕΚ. Ἄνα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλὴν,
Ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
Τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμέν Τροίας. 100
Μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
Πλεῖ κατὰ πορθμὸν· πλεῖ κατὰ δαίμονα,
Μηδὲ προσίστη πρῶραν βίβου
Πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν.
Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ. 105
Τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
Ἥ πατρίς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις;
Ὡ πολὺς ὄγκος συστελλομένων

98. Ἄνα] ἐξ ἀποκοπῆς τῆς ἐσχάτης· ἐστὶ δὲ ταῦτα τὰ παρὰ τῆς ἑκάστης.

- ρωθῆναι τοὺς κόλπους τῆς Εὐβοίας νεκρῶν ἐκβραζο-
μένων, ἵνα μάθωσιν τόγε λοιπὸν πρὸς τε τοὺς ἐμῶς
ναοὺς εὐσεβεῖν, καὶ τοὺς ἄλλους σέβεσθαι τῶν θεῶν.
- ΠΟ. Ἔσται σοι ταῦτα παρ' ἐμοῦ· ἡ γὰρ χάρις μακρῶν οὐ
δεῖται λόγων· συνταράξω γάρ σοι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος,
ὥσθ' αἱ Μυκόνου ἄκται, καὶ χοιράδες αἱ Δήλου, Σκυρὸς
τε αὐτῇ, ἥ τε Δῆμνος, καὶ ὁ Καφῆρευσ ἐπικαλεσθῆσον-
ται σώμασι νεκροῖς· ἀλλ' ἀνελθε αὐτὴ εἰς τὸν Ὀλυμπον,
καὶ τὸ πῦρ λαβοῦσα παρὰ τοῦ πατρὸς, καταδόκει,
ὅπόθ' οἱ Ἀργεῖοι μέλοιεν τὰ πρυμνήσια λύσειν. Ὡ μῶρος,
ὅστις τῶν θνητῶν ἐκπορθῶν πόλεις, ἐξερημοῖ ναοὺς τε
καὶ τάφους, ταῦτα δὴ τί ἱερὰ τῶν ἀποθανόντων· αὐτὸς
γὰρ οὗτος οὐκ ἐς μακρὰν τῆς ἑαυτοῦ ἀνείας παρανα-
λωμα ἔσται.
- ΕΚ. Ἀνάσσεια, ὦ κακὸδαιμον, τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς γῆς
ἀραμένη· ἐμαυτὴν δὲ λέγω, λέγουσα ταῦτα· οὐ γὰρ
Τροία τάνθάδε, οὔτε βασιλεῖς ἡμεῖς ἔτ' ἐκείνης· φέρε
δὲ πρῶως τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς· φέρου κατὰ βῆτον,
φέρου ὅθι, ὅποι τὸ φέρον φέρει, καὶ μὴ ἀντίβαινε πρὸς
τὸ τῆς τύχης κῦμα.
- Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ τί γάρ μοι λείπεται, ὥστε μὴ θρη-
νεῖν, τοῦ τ' ἀνδρός καὶ τῶν παιδῶν πάντων ἀπολω-
λότων, καὶ ὅλως τῆς πατρίδος ἄρδην ἀνατραπίσης;
ὦ φύσημα προγόνων ἐκεῖνο, ὡς ἀθρόως ἐξέπνευσας νῦν,

εἶον ὑποπρόλογος· τὰ γὰρ εἰρημένα, καὶ τοὶ ἱκανῶς ἐμφαίνει τὸν μῦθον τῆς ὅλης
πράξεως ἄλλα τὰ πρόσωπα αὐτὰ οὕτω εἰσέρχονται καὶ ὁ διάλογος μὴ-

Προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα!

Τί με χρή σιγᾶν;

Τί δέ μὴ σιγᾶν; τί δὲ θρηνῆσαι;

Δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος

Ἄρθρων κλίσεως, ὡς διάκειμαι,

Νῶτ' ἐν στεφάνοις λέκτροισι ταθεῖσ'!

Οἷμοι κεφαλῆς, αἷμοι κροτάφων,

Πλευρῶν θ'! ὡς μοι πόθος εἰλίξαι,

Καὶ διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθαν τ'

Εἰς ἀμφοτέρους τείχους μελέων,

Ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους,

Μοῦσα δὲ χαῦτη ταῖς δυστήνοισι,

Ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.

Πρῶραι ναῶν ὠκεῖται,

Ἴλιον ἱερὰν αἰ κώπαισιν

Δι' ἄλλα τε πορφυροειδέα, λιμένας θ'

Ἑλλάδος εὐόρμους

Δύλων παιᾶνι στυγνῷ,

Συρίγγων τ' εὐφρόγγῳ φωνᾷ βαίνουσαι,

Πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν

Ἐξηρτήσασθ',

Δι' αἶ! Τροίας ἐν κόλποισιν,

Τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι

Στυγνὰν ἄλογον, Κάστορι λώδαν,

Τῷ τ' Εὐρώτῃ δύσκλειαν,

Ἄ σφάζει μὲν

Τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων

Πρίαμον, ἐμέ τε τὰν μελέαν Ἑκάβην

110

115

120

(Στρ. α'.)

125

130

135

καὶ οὐδὲν ἦσθ' ἄρα, ἢ τοῦτ' αὐτὸ πνεῦμα κοῦφον· τί
με χρή σιγᾶν; ἢ τί μὴ σιγᾶν; τί δὲ καὶ θρηνεῖν; ὦ
δύστηνος ἐγὼ τῆς ἀσθενείας τῶν ἄρθρων, ἐν ᾗ νῦν
διάκειμαι, ἐν σκληροτάτῃ ἤδη τὸ πρῶτον κατακλι-
θεῖσα κλίνη! οἷμοι τῆς κεφαλῆς, οἷμοι τῶν κροτάφων
καὶ τῶν πλευρῶν! ὡς πολὺς μοι πόθος ἐγγίνεται σρέψαι
τὰ νῶτα καὶ τὴν ἄκανθαν τῶν τοῦ σώματος μελῶν
ἐφ' ἐκάτερα πρὸς θρήνους καὶ δάκρυα· μέλος γάρ τι καὶ
τὸ θρηνεῖν ἐστὶ καὶ ἡδὺ τοῖς γ' ἀλάστορος τυχοῦσι τῆς
δαίμονος τὰς ἑαυτῶν ὀδύρεσθαι σκληρὰς δυστυχίας·
ὦ πρῶραι τῶν νεῶν ταχυναυτοῦσαι· αἰ ἐκ τῶν εὐόρμων
τῆς Ἑλλάδος λιμένων ἐν ἄσμασιν αὐλῶν καὶ μέλεσι
καλλιφόνων συρίγγων εἰς τὴν ἱερὰν Ἴλιον ἵσχουσαι,
ἐξηρτήσασθε τὰ πρυμνήσια τῆς γῆς ἐν τοῖς κόλποις
τῆς Τροίας (αἶ, αἶ·) τὴν τοῦ Μενελάου ὀλεθρίαν γυ-
ναῖκα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Κάστορος ὄνειδος, καὶ τὴν
τοῦ Εὐρώτα ἀναληψόμεναι δύσκλειαν· ἥτις Πρίαμόν τε
ἀπώλεσε, πεντήκοντα παίδων γεγεννημένον πατέρα,

λιστα τῶν θεῶν πάντῃ ξένος τῷ δράματι. 117. Ἄκανθαν] ἄκανθαν μὲν τὴν
ράχιν δοκεῖ ἐννοεῖν· τοίχους δὲ τῶν μελῶν, τὰς ἀπὸ τῆς ράχιος ἐφ' ἐκάτερα
ἐκτεινόμενας πλευράς. 119. Ἐλέγους] ὕμνους, θρήνους· ἐν ἄλλοις δὲ καίται ἐ-
λέγχους. 126. Παιᾶνι στυγνῷ] θρηνητικῷ, ὀλεθρίῳ ἡμῖν. 128. Πλεκτὰν παι-
δείαν] πλεκτὴν ἐργασίαν τῶν κάλων· οὕτω καὶ ἐν Ἱππολύτῳ (στίχ. 770.)
• Μουνυχίου δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς •· δοκεῖ δὲ
ἡ παιδεία αὕτη, εἴτουν ἐργασία καὶ τέχνη, ἐφεύρεσις εἶναι τῶν Αἰγυπτίων,
ἢ τῶν Φοινίκων· ὡς καὶ παρ' Ἀθηναίῳ (σελ. 27) Ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά

Ἔς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.

Ἵμοι θάκους, οὓς θάσσω

Σκηναῖσιν ἐφεδρὸς Ἀγαμεμνονίαις!

Δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,

Κουρᾷ ξυρήκει πενθήρει

Κρατ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.

Ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγγέων Τρώων

Ἄλοχοι, μέλαι, καὶ κοῦραι

Καὶ δύνυμφοι,

Τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν.

Μάτηρ δ' ὥς τις πτανοῖς κλαγγὰν

Ὀρνισιν, ὅπως ἐξάρξω 'γὼ

Μολπὰν, οὐ τὰν αὐτὰν,

Οἶαν ποτὲ δὴ

Σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα

Ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις

Εὐκόμποις ἐξῆρχον θεοῦς.

Η.Α. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις;

Ποῖ λόγος ἤκει; διὰ γὰρ μελάνθρων

Ἄϊον οἴκτους, οὓς οἰκτίζει,

Διὰ δὲ στέρνων φόβος αἴσσει

Τρωάσιν, αἶ τῶνδ' οἴκων εἴσω

Δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς δὴ

Κινεῖται κωπήρης χεῖρ.

Η.Α. Οἱ 'γὼ τλάμων!

Τί θέλous; ἤπου δὴ με τάλαιναν

Ναυσθλώσουσιν πατρώας ἀπὸ γᾶς;

ΕΚ. Οὐκ οἶδ'. εἰκάζω δ' ἄταν.

(Αντ. α'.)

140

145

150

(Στρ. β'.)

155

160

165

καὶ μὲ αὐτὴν εἰς τοῦτο περιέστησε δυστυχίας· οἶμοι τῆς
ἔδρας ταυτησί, ἐφ' ἧς νῦν καθέζομαι, ταῖς τοῦ Ἀγα-
μέμνονος σκηναῖς παρεδρεύουσα, γραῦς ἤδη εἰς δου-
λείαν ἀπαγομένη, τήντε κόμην ἐν χρῶ ἀποκεκαρμένη
ἐς πένθος, καὶ ἐξ ἀνακτόρων λαμπρῶν οἰκτρῶς ἀπα-
χθεῖσα. Ἀλλ' ὦ δύστηνοι κόραι Φρυγῶν, αἱ κακόνυμφοι
νύμφαι τῶν ἀρειμανῶν Τρώων, οὐχ ὁράτε Τροίαν κα-
πνῶ τυφομένην; θρηνῶμεν τὰ παρόντα· ὥσπερ γὰρ
ὄρνις ἐν νεσσοῖς κλάγγει, οὕτως αὐτὴ ἐν ἡμῖν ἐξάχρο-
μαι ᾠδῆς, οὐχ οἷας ποτὲ ἐν χοροῖς, ὁπότ' ἐπηρειδομένην
τῷ τοῦ Πριάμου σκήπτρῳ.

ΗΜ. Ἐκάβη τί θροεῖς; τί ποτ' οὕτω βοᾷς; ποῖ διῆκει ὁ λόγος
οὗτος; οὓς γὰρ οἰκτίζη οἴκτους, διῆξαν διὰ τῶν δω-
μάτων μέχρι τοῦ μυχαιτάτου, φόβον ταῖς τῶν αἰχμα-
λώτων Τρωάδων καρδίαις, τὴν ἑαυτῶν θρηγουσῶ
ἐνδον δουλείαν, οὐ μικρὸν ἐνιέντες.

ΕΚ. ὦ τέκνα, Ἀργεῖοι ἤδη παρασκευάζονται πλεῖν, μονο-
νοὺκ ἐπιβαλόντες τὰς χεῖρας ταῖς κώπαις.

ΗΜ. Οἶμοι τῇ δυστήνῳ, τί ποτ' ἄρα βουλόμενοι; μὲν καὶ μὲν
τὴν τάλαιναν συναπάσσονται ἀπὸ τῆς Τροίας;

ΕΚ. Σαφῶς μὲν οὐκ οἶδα· εἰκάζω δὲ τὴν δυστυχίαν.

ἱστία καὶ βύβλους· 153. Εὐκόμποις πληγαῖς ποδῶς] τοὺς τῶν ποδῶν κτύπους
ἐννέει ἐν τῷ χορεύειν κατὰ τοῦ δαπέδου, οἷον ἰσχυροῦς εἰρηπὶ γραπτέον Εὐ-

Η.Α. ἰὼ ἰὼ!

Μέλειαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἰκων'
Στέλλουσ' Ἀργεῖον νόστον.

ΕΚ. Ἐ ἔ!

Μή νύν μοι τὰν βακχεύουσιν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
Αἰσχύναν Ἀργείοισιν,
Μαινάδ' ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ;
ἰὼ! Τροία, Τροία δύσταν', ἔρρεις,
Δύστανοι δ' οἳ σ' ἐκλείποντες
Καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.

170

Η.Β. Οἴμοι! τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
Τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσόμενα,
Βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
Δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,
Ἦ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
Στέλλονται κινεῖν κώπας.

175

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσιν ψυχὰν
Ἐκπληχθεῖς, ἦλθον φρίκα.
Ἦδη τις ἔβλεπε Δαναῶν κήρυξ.

180

185

ΗΜ. Τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;

ΕΚ. Ἐγγύς που κείσαι κλήρου.

Η.Β. ἰὼ! ἰὼ!

Τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
Ἦ νησαίαν ἄξει χώραν
Δύστανον πόρρω Τροίας;

190

ΗΜ. ἰὼ, ἰὼ· δύστηνοι Τρωάδες, ἔξτε' ἔξτε τῶν οἰκων
ἀγγελίας ἀκουσόμεναι λυπαρᾶς. Ἀργεῖαι παρασκευά-
ζονται ἀναχθῆναι.

ΗΚ. Ἐ, ἔ. Κασάνδραν τὴν μάντιν μή μοι μεταπέμπεσθε
ἔξω, βακχεύουσιν ἤδη· ἵνα μὴ τοῖς μὲν Ἕλλησιν αἰσχύ-
νην, ἐμοὶ δὲ ἄλγος ἐπ' ἄλγεσιν ἐπενέγκῃ· ἰὼ Τροία,
ὦ Τροία δύστηνε, διώλεσαι ὅλως· δύστηνοι οἱ σὲ κα-
ταλιπόντες, καὶ ζῶντες, καὶ τεθνεῶτες ἤδη τυγχά-
νωσιν οὗτοι.

ΗΜ. Οἴμοι! ὡς τρέμουσα ἐξεπῆδησα τῶν τοῦ Ἀγαμέμνονος
σκηνῶν τουτωνί· βουλομένη γὰρ εἶναι, ὦ βασίλισσα, παρὰ
σοῦ μαθεῖν, πότερον ἀποκτεῖναί με τοῖς Ἕλλησιν ἐδούξεν,
ἢ παρασκευάζόμενοι ἤδη, συναπάζονται κάμε ἀπο-
πλεύσαντες οἴκαδε;

ΕΚ. ὦ τέκνον, ἐξ ὀρθρου βαθύως τυγχάνω ἐκπλαγεῖσα τὴν
ψυχὴν ἐκ τῆς φρίκης, ἤδη κῆρύξ τις ἤξει παρὰ τῶν
Ἑλλήνων.

ΗΜ. Τίνι ποτ' αὐτῶν ἄρ' ἐγὼ ἔσομαι δούλη;

ΕΚ. Ἦδη, ὡς εἶκε τυγχάνεις κληρουμένη.

ΗΜ. ἰὼ, ἰὼ· τίς ἄρ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτῶν, ἢ καὶ νησιώτης
ἀπάξει με τὴν δύστηναν, ὡς πόρρω τοῦ Ἰλίου;

κάμπταις. 166. ἰὼ, ἰὼ] τὸ ἡμιχόριον ἀκούσασα τὸν πλοῦν, καλεῖ καὶ τὰς ἄλ-
λας Τρωάδας ἐντός ἐτι οὖσας συνθηρηνησούσας τὴν συμφορὰν· εἶπε γὰρ ὁ Χο-
ρὸς μὴ ἀθρόως ἐξελεῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας. 172. Αἰσχύνην Ἀργείοις] ἐπειδὴ
μάντιν οὖσαν καὶ παρθένον ἐξείκυσαν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ· ὡς ἀνωτέρω.
ἐκχ. 70. 185. ἔβλεπε] ἦλθε· καὶ μὴν οὐδεὶς ποτ' ἦλθεν, ἀλλ' ἐλεύσεται (ἴδε κατω-

ΕΚ. Φεῦ! φεῦ!

Τῷ δ' ἄ τλήμων; ποῦ ποῦ γαίης

Δουλεύσω γράς, ὡς κηφὴν, [ἄ]

Δειλαίη νεκροῦ μορφῇ,

Νεκύων ἀμνηνὸν ἄγαλμ', ἥ

Τὰν παρὰ προθύροις φυλακὴν κατέχουσ',

Ἡ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας

Ἀρχαγούς εἶχον τιμάς;

Η.Α. Αἰ! αἰ! αἰ! αἰ! ποίους δ' οἴκοις

Τὰν σὺν λύμαν ἐξικίζεις;

Οὐκ ἰδαίοις ἰστοῖς κερκίδα

Δινεύουσ' ἐξαλλάξω.

Νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,

Νέατον μόχθους ἔξω κρείσσους,

Ἡ λέκτροις πλοθεῖς Ἑλλάνων,

(Ἐρῆροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων!)

Ἡ Πειρήνας ὑδρευομένη

Πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.

ΕΚ. Τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν

Θησέως εὐδαίμονα χώραν!

Μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Εὐρώτα

Ταν εχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας!

Ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,

Τῷ τὰς Τροίας πορθητῷ.

195

(Στρ. γ')

201

205

210

215

ΕΚ. Φεῦ, φεῦ! ἐγὼ δ' αὐτὴ τλήμων, ἡ γραῦς ἤδη γεγεννημένη, καὶ μορφὴν νεκροῦ ἔχουσα, εἶδωλον ὅλως ἄψυχον τῶν νεκρῶν, ποῦ γῆς, τίνι ἔσομαι δούλη, τὴν τῶν προθύρων πη φυλακὴν ἐπιτετραμμένη, ἡ παίδων καταστάσα τροφός, ἡ ποτὲ ἐν Τροίᾳ τὰς βασιλικὰς ἔχουσα τιμάς;

ΗΜ. Αἰ, αἰ! πρὸς ποίους οἴκτους καὶ θρήνους τὴν σαυτῆς παραβαλεῖς δισπραξίαν; οὐκέτ' ἄρ' ἐγὼ κινήσω τὴν κερκίδα, ἐν ἰδίοις ἰστοῖς διαμείδουσα· ἀλλὰ νέους ὀφμαι παίδας· νέων ἀντιλήψομαι πόνων· ἐκεῖνο μὲν, συνηνασθεῖσά τι τῶν Ἑλλήνων, (ἐρρέτω ἡ νύξ ἐκείνη) τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς σεμνῆς Πειρήνης, ὡς πρόσπολος οἰκτρὰ ὑδρευομένη

ΕΚ. Εἴθ' ἔλθοιμεν εἰς τὴν κλεινὴν καὶ εὐδαίμονα τοῦ Θησέως πατρίδα· μὴ γὰρ, μὴ, ὦ θεοί, παρὰ τὰς ῥῶας τοῦ Εὐρώτα, τὴν ἐχθίστην τῆς Ἑλένης ἐσίαν, ὅπου Μενέλαῳ τῷ Τροίαν ἐξελόντι ἔσομαι δούλη.

διὰ τὸ ἔχειν με μορφὴν νεκροῦ, καὶ ἄγαλμα εἶναι αὐτὸν νεκρῶν, διὰ τὸ γῆρας καὶ πολυπαθές. 202. Οὐκ ἰδαίοις ἰστοῖς] ἐνταῦθα (ὡς καὶ ἀνωτέρω. σίγ. 185) ἐνεωτέρω, ἐξαλλάξας τὰ πρόσωπα καὶ τὴν παραφράσει, καὶ ἐτέρου τινος δεξιόμενος γνώμην· ἃ γὰρ φησὶν ἐνταῦθα εἰκειότερα δοκοῦσι ἀποδίδωσθαι τῷ Χορῷ, ἢ τῇ ἑκάστῃ οὔσῃ γραί. 206. Πλοθεῖς] ἐκ συγκοπῆς, πελασθεῖσα ἐκ τοῦ πελάζειν συγκιχεται δ' ὅλως τὸ χωρίον τοῦτο· καὶ οὐκ ἔγω διαλευκάναι παρ' ὃ ἐδυνάστη ἐρμηνεύσαι αὐτὸ ἐν τῇ παραφράσει. 208. Ὑδρευομένη] γραπτόν ἴσως, ὑδρευσαμένη· ἡ δὲ Πηρεῖνη πηγὴ καίται περὶ τὴν Κορινθον.

213. Θεράπναν] ἀλλαγῇ ἐχρησάτο τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀντὶ τοῦ τροφός, ἡ πατρὶς, ἡ ἐστία· ἐνταῦθα χώρατις εἶπεν εἶναι· καὶ γὰρ Παισανίας ἐν Λακωνικαῖς, καὶ Μενέλαον, φησὶ, καὶ Ἑλένην ἐν Θεράπνῃ ταφῆναι λέγουσι, καὶ Ἰστοκράτης (Ἑλένης ἐγκωμῶν) ἐτι γὰρ καὶ νῦν, φησὶ, ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς (Μενέλαῳ καὶ Ἑλένῃ) ἀγίους καὶ πατέριους ἐπιτελοῦσι.

τέρω σίγ. 277.) Ταλθύβιος. 194. Ὡς κηφὴν] σύντροφα μὲν ταῖς μελίσσαις ζῶν, κηφῆνες· μεῖζω δὲ καὶ ἄκντρα· κηπειδὴ ἐστὶ καὶ ἄκνρα μέλιτος, ὑπουργοῦσι ταῖς μελίσσαις ὑδροφοροῦντα. 195. Μορφῇ ἐν ἄλλοις δὲ μορφῇ νεκροῦ

Η.Β. Τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
Κρηπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
Ὅλβω βρίθειν φάμαν ἤκουσ'
Εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεία.

ΕΚ. Τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν.

220

Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.

Καὶ τὰν Αἰτναῖαν Ἠφαίστου

Φοινίκας ἀν' ἥρη χώραν,

Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω

Κηρύσσεσθαι στεράνοισι ἀρετᾶς.

225

Τὰν τ' ἀγχιστεύουσιν γᾶν

Ἰονίῳ ναύταις πόντῳ,

Ἄν ὑγραίνει καλλιστεύων

Ὁ ξανθὰν χαίταν πυροαίνων

Κραῖθις, ζαθέαις παγαῖσι στρέφων

230

Εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

ΧΟ. Καὶ μὴν Δαναῶν δδ' ἀπὸ στρατιᾶς

Κήρυξ, νεωχμῶν μύθων ταμίας,

Στείχει, ταχύπουν ἵχνος ἐξανύων.

Τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

235

Δωρίδος ἐσμέν χθονὸς ἡδῆ.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΑΝΔΡΑ.

ΤΑ. Ἐκάβη, (πυκνὰ, γὰρ οἶσθ' αὖ ἐς Τροίαν ὁδοῦς

ΗΜ. Ἀκούω δὲ Θετταλίαν αὐτὴν, τὴν καλλίστην τοῦ Ὀλύμπου κρηπίδα, ἣν Πηνειὸς διεξιὼν ἀρδεύει, ὀλβιωτάτην εἶναι, καὶ ἐν ἀρούραις εὐκαρποτάτην.

ΕΚ. Αὐτῇ μοι τὰ δευτερεῖα ἐγέτω τῆς εὐκλεεστάτης πάλεως τοῦ Θησέως· ἀκούω δὲ καὶ τὴν περὶ τὴν Αἴτνην τὴν τοῦ Ἠφαίστου χώραν, τὴν καταντικρὺ φημι τῆς Φοινίκης, τὴν τῶν Σικελῶν ὀρέων μητέρα, στεφάνοις κηρύσσεσθαι ἀρετῆς· ὥσπερ αὖ τὴν γειτνιαζούσαν, τὴν τῷ Ἰονίῳ περιρρέομένην πελάγει, ἣν Κραῖθις ὁ καλλιστος ποταμῶν, ὁ τῇ ξανθῇ ἀγαλλόμενος κόμῃ, ἀρδεύων ὀλβιωτάτην ποιεῖ.

ΧΟ. Καὶ μὴν κήρυξ ἐκεῖνος ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔχει δεῦρο ὥς ἡμᾶς σὺν σπουδῇ, νέον τι, ὥς ἔοικεν, ἀγγελῶν· ἄρα τί φέρει; τί λέξει; ἡμεῖς γὰρ ἤδη δουλεύομεν τοῖς Ἀργείοις.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΑΝΔΡΑ.

ΤΑ. Ἐκάβη· οἶσθα γὰρ πολλάκις με εἰς Τροίαν ἐλθόντα τὰ

223. Ἀντήρη] ἀντικειμένη τῇ Φοινίῃ. ὅ ἐστι τῇ Καρχηδόνι, ἐν Ἀφρικῇ, ἥτις ὀνομαζέτο Φοινίκη διὰ τὴν Διδῶ, ἐλθούσαν ἐκ τῆς Φοινίκης. 225. Στεφάνοις ἀρετᾶς] οὕτω διορθοῖ τις τοῦτο ἀντὶ στεφάνοις τ' ἀρετῆς. πιθανῶς. 227. Ναύταις] (ἐν ἄλλοις κεῖται νέεσθαι, περιρρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ κατεικεῖσθαι· ἄμφω γὰρ σημαίνει τὸ ναεῖν· ἡ δὲ χώρα ἦν τοῦ Θούριον, ἀποικία τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ τῶν Παράντων κόλπῳ. 230. Κραῖθις] ποταμὸς αὐτῶς, ὃς λέγεται ξανθίζειν τὰς

ἔλθόντα, κήρυκ' ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ.]

Ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθ' σοι, γύναι,

Ταλθύβιος ἦκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον, 240

ΕΚ. Τόδε, [τόδε] φίλαι γυναῖ-

Κες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλαι.

ΤΑ. Ἦδ' ἡ κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.

ΕΚ. Αἰ! αἰ! τίνα γ' ἦ

Θεσσαλίας πόλιν, ἥ 245

Φθιάδος εἰπας, ἥ Καδμείας χθονός;

ΤΑ. Κατ' ἄνδρ' ἐκάστη, κοῦχ ὁμοῦ λελόγγατε,

ΕΚ. Τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμοι, εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μενεῖ;

ΤΑ. Οἶδ'· ἀλλ' ἐκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ. 250

ΕΚ. Τοῖμόν δ' ἐ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
Τλήμονα Κασάνδραν;

ΤΑ. Ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἀναξ.

ΕΚ. Ἦ τᾶ Λακεδαιμονία νύμφη
Δούλαν; ὦ μοί μοι! 255

ΤΑ. Οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.

ΕΚ. Ἦ τὰν Φοῖβου παρθένον, ἃ γέρας ὃ
Χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;

ΤΑ. Ἐρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθού κόρης.

ΕΚ. Ῥίπτε, τέκνον, Ζαθέου κληῖδας καὶ ἀπὸ χροῶς ἐνδυ-
τῶν στερέων ἱεροῦς στολμούς. 261

ΤΑ. Οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

ΕΚ. Τί δ', ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμῶν ἐλάβε τέκος, ποῦ μοι;

ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἥ τίν' ἱστορεῖς;

ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων φέροντα κηρύγματα ὡς ὑμεῖς· ἐγὼ
αὐτὸς καὶ νῦν Ταλθύβιος ἦλθον λόγον τινὰ ἀπὸ τοῦ
κοινοῦ ἀγγελῶν σοι.

ΕΚ. Τοῦτ' ἄρα, τοῦτ', ὦ φίλαι Τρωάδες, ἦν μοι τὸ φοβοῦν πάλαι.

ΤΑ. Καὶ μὴν τέλος ὑμῖν ἤδη ἔχει, εἰ τοῦθ' ὑμεῖς ἐφόβει·
κεκλήρωσθε γὰρ ἤδη, ὅτῳ δεῖ τῶν Ἑλλήνων ἔπεσθαι
ὑμῶν ἐκάστην.

ΕΚ. Αἰ, αἰ! τί νιν τῶν τῆς Θεσσαλίας πόλεων, ἥ τῆς Φθίας,
ἥ τῆς Βοιωτίας δουλεύομεν;

ΤΑ. Οὐ τὴν αὐτὴν εἰλήχατε σύμπασαι, ἀλλ' ἄλλη ἄλλον
ἄνδρα ἔχειν.

ΕΚ. Τίς τίνα; ἴν' εἰδῶμεν, τίς ποτ' εὐτύχησεν ἐν τούτῳ;

ΤΑ. Πῶς ἂν τις καὶ εἰδῶς εἴποι σοι, πάνθ' ὁμοῦ πυνθανομένη;

ΕΚ. Τὴν ἐμὴν Κασάνδραν πρῶτον τίς ἐστίν ὁ εἰληχῶς;

ΤΑ. Ἀγαμέμνων ἐξαίρετον ἔχει τήνδε λαβών.

ΕΚ. Ἐγνων· δούλην τῇ Κλυταιμνήστρᾳ αἶμοι!

ΤΑ. Οὐ τοῦτ', ἀλλὰ γάμῳ σκοτίῳ συναρμόσας.

ΕΚ. Πῶς; τὴν τοῦ Φοῖβου παρθένον, παρ' οὗ γέρας αὐτῇ
δέδεται μηδέποτε ἀνδρὸς εἰς πεῖραν ἥξειν;

ΤΑ. Ἀλλὰ τὸ τοῦ ἔρωτος τόξον εὐπτοχώτερον τῶν ἐκείνου.

ΕΚ. Οὐκοῦν ῥίπτ', ὦ τέκνον, τὰς τοῦ θεοῦ κλεῖς, καὶ τὸν
τῶν περιτραχηλίων στεφῶν ἱερὸν στολισμόν.

ΤΑ. Τί δέ; φαῦλον ἡγῇ βασιλεῖ συνοικῆσαι;

ΕΚ. Ποῦ δέ μοι ἡ ἑτέρα, ἣν πρὸ μικροῦ ἐλάβετε κόρην;

ΤΑ. Τίνα φῆς ταύτην, ἥ τὴν Πολυξένην;

ΕΚ. Ταύταν τῷ πάλοι ἐξευξεν; 265

ΤΑ. Τύμβῳ τέτχεται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.

ΕΚ. ὦ μοι ἐγὼ! τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν!

Ἀτὰρ τίς ὄδ' ἦν νόμος, ἦ

τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;

ΤΑ. Εὐδαιμόνιζε παιῖδα σὴν· ἔχει καλῶς. 270

ΕΚ. Γί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει;

ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.

ΕΚ. Τί δ', ἡ τοῦ χαλκεομίτορος Ἔκτορος δάμαρ,

Ἀνδρομάχη τάλκινα, τίν' ἔχει τύχην;

ΤΑ. Καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαιρετον. 275

ΕΚ. Ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἃ τριτοβάμονος χειρὶ

Δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρᾳ;

ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

ΕΚ. Ἐῖ!

Ἄρασσε κραῖτα κούριμον,

280

ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.

Ἰὼ μοί μοι!

Μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν

Πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,

Ὅ πάντα τάκειθεν ἐνθάδ'

285

Ἀντίπαλ' αὖθις ἐκεῖσε δυπτύχῳ γλώσσοι

Φίλα τὰ πρότερ' ἀφιλα τιθέμενος πάντων.

Γοᾶσθ', ὦ Τρωάδες, με.

Βέβακα δύσποτμος, οἵχομαι

Τάλαιν', ἃ δυστυχεστάτῳ

290

Προσέπεσον κλήρῳ.

ΕΚ. Αὐτήν γε δῆπου· τίνα ἔλαχεν ἔχειν;

ΤΑ. Ὑπηρετεῖν τέτχεται τῷ Ἀχιλλεῖο τάφῳ.

ΕΚ. Οἶμοι! μὲν ὑπηρετὶν ἔτεκον αὐτὴν γενέσθαι τάφοις
ἀλλ' εἰπέ μοι αὐτὸς, ὅπως ποτὲ ταῦτα παρ' ὑμῖν νομίζεται;

ΤΑ. Εὐδαίμων ἐκείνη γέ σοι ἔχει γὰρ καλῶς.

ΕΚ. Τί τοῦτο φῆς; ἄρ' ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν;

ΤΑ. ἔχει τὴν τύχην, τῶν κακῶν ἀπηλλαγμένη.

ΕΚ. Ἔκτορος δὲ τοῦ ἀρειμανοῦς τὴν γυναῖκα, τὴν δύστηνόν
φημι Ἀνδρομάχην, τίνι ποθ' ὥρισεν ὁ κλῆρος;

ΤΑ. Ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς ἐκείνην ἐξαίρετον ἔχει.

ΕΚ. Ἐγὼ δὲ, ἡ διὰ γῆρας καὶ τρίτου ποδὸς βάκτρον δεο-
μένη, τίνι ποτὲ δουλεύσω;

ΤΑ. Τῷ τῆς Ἰθάκης βασιλεῖ αὐτὴ ἀπεκληρώθης.

ΕΚ. Ἐ, ἔ. Παῖε, ὦ δύστηνε, τὴν κεκαρμένην σεαυτῆς κε-
φαλὴν· δρύπτε τοῖς ὄνυξι τὴν ῥυσὴν παρειάν· ἰὼ μοι
μοι! ἀνδρὶ μυσαρῷ καὶ πανούργῳ τετύχκα δουλεύειν,
ὥς λίαν ἀδίκῳ καὶ παρανόμῳ θηρίῳ, ὅς τὰτ' ἄνω κα-
θέλκει, καὶ τὰ κάτω τίθησιν ἄνω, τὰ πρὶν φίλ' ἀφιλα
καὶ ἀνάπαλιν τῇ τῶν λόγων διπλῇ τιθέμενος· κλαύ-
σατέ με, θρηνεῖτέ με ὑμεῖς, ὦ Τρωάδες· ὥς δυστυχές
μοι ἐξέβη τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ἀπόλλυμαι ἢ ταλαίπωρος
ὅλως, δυστυχεστάτῳ ὑποπεσοῦσα κλήρῳ.

276. Τριτοβάμονος| αὐτὸς ἔγραψα ἀντὶ Φοιτοβάμονος, ὡς καί ται ἐν ἄλλοις. ὁ δὲ
νῦν, ἐγὼ ἡ δεομένη καὶ τρίτου ποδὸς βάκτρον, τίνι ἔσομαι δούλη· ὡς καὶ ἐν

- ΧΟ. Τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πάντα, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 Τίς ἄρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
- ΕΛ. Ἴτ' ἐκχομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν
 Ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
 Ἐς χεῖρα δούς νιν, εἶτα τὰς εἰλεγμένας
 Καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
 Ἐα, τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
 Πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρωάδες μυχοῦς,
 ὧς ἐξήγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονος
 Πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκपुरοῦσι σώματα,
 Θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τούλευθρον
 Ἐν τοῖς τοιοῦτοις δυσλόφως φέρει κακί.
 Ἄνοιγ', ἀνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 Ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ.
- ΕΚ. Οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
 Μαινὰς θαάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
- ΚΑ. Ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω
 Λαμπάσι τόδ' ἱερὸν.
 ὦ Ἰμὴν, ὕμεναι ἄναξ,
 Ἰδοῦ, ἰδοῦ! μακάριος ὁ γαμέτας,
 Μακαρία δ' ἐγὼ,
 Βασιλικοῖς λέκτροις
 Κατ' Ἄργος ἀ γαμουμένα.
 Ἰμὴν, ὦ ὕμεναι ἄναξ.
 Ἐπεὶ σὺ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
 Γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
 Φίλαν καταστένουσ ἔχεις,
 Ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς

295

300

305

(Στρ.)

310

315

- ΧΟ. Αὐτὴ μὲν ἤδη οἶσθα, οἷα περιπέπτωκας τύχῃ· ἐμὲ δὲ
 τίς ἄρ' ἔχει λαχών;
- ΤΑ. Ἴτ', ὦ δμῶες· δεῖ γὰρ ἀγαγεῖν Κασάνδραν δεῦρο· ὅπως
 παραλαβὼν αὐτήν, ἀποδῶ πρῶτον τῷ στρατηγῷ· εἶτα
 καὶ τὰς ἄλλας τῶν αἰχμαλώτων ἐκάσθαι, ὃς ἐκάστη
 τυγχάνει γε κληρωθεῖσα. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων τίς ἔνδον
 ἀνέκαυσε δᾶδας; φῶς γὰρ πολὺ ὕρᾶται· μὴν αἱ Τρωά-
 δες ἐμπιπρῶσιν ἔνδον, ὡς μέλλουσαι ἀπαχθήσεσθαι
 εἰς Ἄργος; ἢ τίποτε δρῶσιν; εἰ μὴ τι ἐθέλουσιν ἑαυτὰς
 πυρὶ διαφθεῖραι πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς δουλείας· τὸ
 γὰρ ἐλεύθερον χαλεπῶς πέφυκε τὴν τῆς τύχης φέρειν με-
 ταβολὴν· ἀνοίξατ', ἀνοίξατε, ἵνα ἴδωμεν ὅ,τι πᾶτ' εἴη·
 δῖος γὰρ μὴ τοῦθ' ὅπερ αὐτοῖς συμβάλλει, ἀσύμφορον
 ὄν τοῖς Ἕλλησιν, εἰς ἐμὲ ἐπενέγκῃ τὴν αἰτίαν.
- ΕΚ. Θάρρει· οὐ πιμπρᾶσιν οὐδὲν· ἀλλ' ἡ Κασάνδρα ἢ ἐμὴ
 παῖς δρόμους βακχεύει δεῦρο.
- ΤΑ. Ἄνεχε, πάρεχε· φῶς γὰρ φέρω· ὃ τιμῶ καὶ φωτίζω
 τόδε τὸ ἱερὸν ἐν λαμπάσιν· ὦ Ἰμὴν, ὕμεναι ἄναξ,
 ἰδοῦ, ἰδοῦ, μακάριος μὲν ὁ νυμφίος, μακαρία δὲ καὶ γὼ
 ἢ βασιλικῆς εὐνῆς ἀξιουμένη· σὺ μὲν γὰρ, ὦ μῆτερ
 ἐπὶ δάκρυσι δάκρυα κητῶς ἄλγεις, τὸν τ' ἐμὸν θρηνοῦσα
 πατέρα, καὶ τὴν φίλην πατρίδα ὀδυρομένη· ἐγὼ δὲ

Ἐκίθη (στίχ. 65.) σχολιῶ σκίμπιδι διεραιδομένα. 296. Εἰλεγμένας] κεκληρω-
 μένας, ἀπὸ τοῦ λέγω. 308. Ἄνεχε] σεαυτὸν, μετὰ στήθε, παραχώρησον, ὥς τις
 εἰ· δρομὰς γὰρ ἐξερχομένη, καὶ ἐνθουσιῶσα, καλεῖται παραχωρεῖν αὐτῇ ἐλευ-
 θερωτάτην τὴν ἐξοδὸν· οὕτω καὶ τῇ κύκλωπι. στίχ. 203. ἐν ἄλλοις δὲ εἴτε-

Ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
 Ἐς αὐγὰν, ἐς αἴγλαν,
 Ἰμὴν, ὦ Ἰμέναιε, σοί.
 Δίδου δ', ὦ Ἐκάτα, φάος
 Παρθένων ἐπὶ λέκτροις
 Ἄ νόμος ἔχει.

320

Πάλλε πόδ' αἰθέριον ἄναγε χορὸν, εὐᾶν, [εὐοῖ].
 ὣς ἐπὶ πατὴρ ἐμοῦ

(ἀντ.)

Μακαριωτάταισι τύχαις,
 Ὁ χορὸς ὅσιος. ἄγε-σὺ, Φοῖβε, νῦν,
 Κατὰ σὸν ἐν δάφναις

Ἀνάκτορον θυηπολῶ,
 Ἰμὴν, ὦ Ἰμέναι', Ἰμὴν.

330

Χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε πόδα σὶν,
 Ἐλίσσε τᾶδ' ἑκάϊσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 Φέρουσα φιλτάταν βᾶσιν.

Βιάσατε τὸν Ἰμέναιον, ὦ,
 Μακαρίαις αἰοῖδαῖς
 Ἰακχαῖς τε νύμφαν.

335

Ἰτ', ὦ καλλιπεπλοι Φρυγῶν
 Κόραι· μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
 Τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ
 Πόσιν ἐμέθεν.

340

- ΧΟ. Βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
 Μὴ κούφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
 ΕΚ. Ἦφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
 Αἰτάρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
 Ἐξω τε μεγάλων ἐλπίδων· οἶμοι, τέκνον!

345

πῆρ ἀνακκίῳ, φῶς αἴρουσα τοῦτο μέγα, σοὶ, ὦ Ἰμέ-
 ναιε, ἐφ' οἷς νῦν μέλλω συναρμυσθῆναι γάμοις· ὦ
 Ἐκάτη, δὸς φῶς ἐπὶ λέκτροις τῶν παρθένων, ἧ νόμος
 ἔχει, ἔλίσσε ἐν αἰθέρι τὸν πόδα, ἄγε τὸν χορὸν, εὐοῖ,
 εὐᾶν· ὁ χορὸς ἐστὶν ὅσιος, ὡς ἐπ' εὐτυχίαις τοῦ ἐμοῦ
 πατὴρ ποτὲ μακαριωτάταις. Ἄγε σὺ, ὦ Φοῖβε, νῦν
 ἐν τῷ σῷ ναῷ παρ' αὐταῖς ταῖς δάφναις τὰ ἱερὰ
 ποιήσω. Ἰμὴν, ὦ Ἰμαίνεε, Ἰμαίνεε· χόρευε μῆτερ, χό-
 ρευε, αἶρε σὸν πόδα κούφον, ὦδε κἀκείσε μετ' ἐμοῦ μετα-
 φέρουσα τοῦτον· ὑμεῖς δὲ βοᾶτε, ὑμνεῖτε τὸν Ἰμέναιον
 ᾧδαῖς μακαρίαις· ἴτε, ὦ καλλιπεπλοι κόραι Τρώων,
 μακαρίζετε ἐν ὕμνοις τὴν νύμφην, ὑμνεῖτε τὸν γάμον,
 μέλπετε, ὃν ἡ πεπρωμένη παρέσχε μοι νυμφίον.

ΧΟ. Ἐκάβη, οὐ καθέξεις τὴν κόρην βακχεύουσαν, μὴ ἔν-
 θεος οὖσα, ἐκπηδήσῃ κούφῳ ποδὶ ἐπὶ τὸν στρατόν τῶν
 Ἑλλήνων;

ΕΚ. ὦ Ἦφαιστε δαδουχε τῶν ἀνθρώπων ἐν γάμοις, ὡς
 πικρὰν ἔμοιγε τήνδε ἀναρρίπίζεις φλόγα, καὶ πέρα
 τῶν μεγάλων ἐλπίδων· οἶμοι, τέκνον σύγε, οὐδέποτε

ται οὕτω· Ἄνεχε παρέχε φῶς φέρε· 322. Δίδου δ'] ἐν ἄλλοις κεῖται διδοῦσα,
 ἀνωθεν ἐξαερώμενον ἐν μιᾷ περιόδῳ. 325. Πάλλε] πρὸς τίνα ταῦτα ἀνα-
 φέρει; ἐννοεῖ ἢ τινα βούλει, ὡς παρὰ μαινομένης.

ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ', οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς,
 Γάμους γαμῆσθαι τούσδ' ἐδόξαζον ποτέ.
 Παράδος ἔμοι φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
 Μαινὰς θοάζουσ', οὐδὲ σαὶ τύχαι, τέκνον,
 Σεσωφρονήκας, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταύτῳ μένεις.
 Ἐσφέρετε πύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
 Τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. Μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
 Καὶ χαῖρε τοῖς ἑμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
 Καὶ πέμπε, κἄν μὴ τάμ' ἔσσι πρόθυμά γ' ἦ,
 ὧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
 Ἐλένης γαμῆ με δυστυχέστερον γάμον
 Ὅ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 Κτενῶ γὰρ αὐτόν, κἄντιπορθήσω δόμους,
 Πονὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἑμοῦ.
 Ἀλλ' αὐτ' ἔασω· πέλεκυν οὐχ' ὑμνήσομεν,
 Ὅς ἐς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἴσι χατέρων,
 Μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οἱ μοι γάμοι
 Θήσουσιν' οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν·
 Πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
 ἢ τοὺς Ἀχαιῶς, (ἐνθεὸς μὲν, ἀλλ' ὁμῶς
 Τροσύνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων)
 Οἱ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν,
 Θηρῶντες Ἐλένην, μυρίου ἀπώλεσαν.

350

355

360

365

370

ἔγωγ' ᾤηθην ὑπ' αἰχμηλαωσίας τόνδε συναρμόσασθαι
 γάμον· δὲς, ὦ τέκνον, τὴ φῶς τοῦτ' ἑμοί· οὐ γὰρ ὀρθῶς
 αὐτὸ φέρεις, μαινὰς ἐκβακχεύουσα, οὐδ' ὑπὸ τῶν πα-
 ρουσῶν σεσωφρόνηκας περιστάσεων· ἀλλ' ἔτι μένεις ἐν
 τοῖς αὐτοῖς· Εἰσκομίσασθ' ὑμεῖς ὦ Τρωάδες, τὰς δαῖδας
 εἴσω, καὶ ἀντὶ τῶν γαμηλίων ἀσμάτων ταύτης, ἐναλ-
 λάσσεσθε δάκρυα.

ΚΑ. Μῆτερ ἐμῇ, κόσμει τὴν ἐμὴν νικηφόρον κεφαλὴν, καὶ
 συνηδομένη μοι, βασιλεῖ γαμουμένη, πέμπε με, κἄν
 μὴ ἦ σοι τοῦτ' ἡδομένη, ἐξωθοῦσα βιαίως· εἰ γὰρ ἀληθῆ
 τὰ Λοξίου, ὁ κλεινὸς βασιλεὺς τῶν Ἀργείων Ἀτρεΐδης
 δυστυχέστερου, ἢ Μενέλαος τῆς Ἐλένης, τοῦ ἑμοῦ ἀπαυ-
 ρήσεται γάμου· αὐτόν τε γὰρ ἀπολέσω, καὶ τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ πρόρριζον ἐξελεῶ, τῷ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν
 ἐπεξιοῦσα θανάτῳ· ἐγὼ δὲ καταλέγειν τάλλα, πέλεκυν
 τ' αὐτόν, ὅς ἐπίτε τὸν ἐμὸν καὶ ἐτέρων τράχηλον προσα-
 ράξει, τοὺς τε τῆς μητροκτονίας ἀγῶνας, οὓς οὐμὸς
 γάμος ἀγωνοθετήσῃ καὶ τὸν ὄλεθρον ὅλως τῆς τοῦ Ἀ-
 τρέως οἰκίας· τὸ δὲ μέγιστον (μηδαίς δ' ὀρῶν με νῦν
 ἐνθεὸν οὔσαν, ἄλλως ἡγείσθω συνείρειν με ταῦτα· ἐν
 γὰρ μόνῳ τοῦτ' ἀβάκχευτος τυγχάνω) ἀποδείξω τὴν
 πόλιν τήνδε πολλῶ μακαριωτέραν τῶν ἐν Ἑλλάδι· οἱ
 μὲν γὰρ Ἕλληνες διὰ μόνην ἡδονὴν τῆς Ἐλένης, μυ-
 ρίους ἀπώλεσαν, ἀνακτῆτασθαι βουλευθέντες ἐκείνην·

357. Εἴ ἔστι Λοξίας] μάντις γὰρ οὖσα, προλέγει ἐνταῦθα τὰ μέλλοντα συμβ-
 ῆσεσθαι Ἀγαμέμνωνι ἅμα ἀποβάντι εἰς Πελοπόννησον, λαβοῦσα ὑπ' Ἀπόλ-

λωνος· ἃ καὶ καταλέγει ἐξῆς αἰκμηλαωδέστερον. 362. Οὐχ ὑμνήσομεν] ἐν
 ὧλοις ὑμνήσομεν.

Ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
 Τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 Τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς οὐνεκα,
 Καὶ ταῦθ' ἐκούσης, κοῦ βία λελησμένης.
 Ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι,
 Οὐδ' ὑφιπύργου πατρίδος· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 Οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάματος ἐν χερσὶν
 Πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 Κεῖνται· τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίγνετο·
 Χῆραί τ' ἔθνησκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
 Ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 Ἡ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 » Σιγᾶν ἄμεινον τάσχερά, μηδὲ Μοῦσά μοι
 » Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά.
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 Ὑπερ πάτρας ἔθνησκον· οὐς δ' ἔλοι δόρυ,
 Νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
 Ἐν γῇ πατρώᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
 Χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
 Ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 Λεῖ κατ' ἤμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὄκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 Τὰ δ' Ἐκτορὸς σοι λύπρ', ἄκουσον, ὥς ἔχει.

375

380

385

390

395

καὶ ὁ στρατηγὸς αὐτῶν μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἐχθίστων
 τὰ ἑαυτοῦ ἔθυσσε φίλτατα, παραδοὺς Μενελάῳ τὴν τῆς
 ἑαυτοῦ ψυχῆς ἐπὶ τέκνοις ἡδονὴν καὶ φιλοστοργίαν
 ἕνεκα κακῆς γυναικὸς, καὶ ταύτης οὐχ ἀρπαγείτης,
 ἀλλ' ἐκούσης προδοῦσης τὸν ἄνδρα· ὥς γὰρ παρὰ τῷ
 Σκαμάνδρῳ ἀπέβησαν, ἐπιπτον ἐν μάχαις, οὐθ' ὑπὲρ
 τῶν τῆς γῆς ὄρων, οὐθ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ τῶν
 φιλότατων μαχόμενοι· οἱ δὲ πεσόντες, οὔτε παῖδας ἀπο-
 θνήσκοντες εἶδον, οὔτ' ἐν χερσὶ περισταλέντες τῶν γυ-
 ναικῶν, κεῖνται ἐν πολεμίᾳ· καὶ οὐχ ὥδε μὲν ταῦθ'
 οὕτως αὐτοῖς ἔχει, τὰ δ' οἴκοι εὐτυχῶς· ἀλλὰ κακά
 τῶν τῇδε οἰκτρότερα· αἵτε γὰρ γυναῖκες ἀποθνήσκουσαι
 ἐν χηρίᾳ· καὶ οἱ πατέρες, ἐτέροις τοὺς ἑαυτῶν ἀναθρέ-
 ψαντες παῖδας, νῦν θρηνοῦσιν ἐπ' ἀτεκνία· καὶ οὐδ'
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς πρὸς τῷ τάφῳ αἶμα τῇ γῇ προσοίσει
 τοιούτων ἄρ' ἐπαίνων ἄξια τὰ ἐκείνων· ἀλλὰ σιγᾶν
 χρὴ, ἃ αἰσχύνῃ μάλιστα φέρει· μήθ' εἴη μοι τοιούτων
 μέλος παρὰ τῆς Μούσης γενέσθαι, ὥστε καταλέγειν
 τὰς τῶν ἄλλων συμφοράς. Οἱ δὲ Τρῶες πρῶτον μὲν
 μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἔθνησκον, ὅς κάλλιστός
 ἐστὶν ἀπάντων θάνατος· οἱ δὲ πεσόντες, ὑπὲρ τῶν φι-
 λότατων κομιζόμενοι οἰκάδε, καὶ ὑφ' ὧν ἔδει περιστελ-
 λόμενοι, ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ φιλίᾳ ταφῆς καὶ τῶν ἄλλων
 ἡξιούντο νομιζομένων· οἱ δὲ περιόντες ἐν μάχαις, γυ-
 ναιξί τε καὶ τέκνοις τοῖς ἑαυτῶν συνώκουν· ὁ δὲ οὐκ ἦν
 τοῖς Ἀργείοις· ὅσον δ' Ἐκτορὸς ἕνεκα, οὐδ' ὁ πόθος σὲ
 μάλιστα τείρει, ἄκουσον ὥς ἔχει καὶ τοῦτο· ἀπέθανε

372. Τὰ φίλτατα] τὴν ἱριγένειαν θύσας ἐν Αὐλίδι. 374. Λελησμένης] λελη-
 τευμένη· ἐκ τοῦ λήζειν.

Δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἷχεται θανόν.

Καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἱεὺς ἐξεργάζεται.

Εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἄν γεγώς.

Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διὸς γήμας δὲ μὴ,

Σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχ' ἄν ἐν δόμοις.

400

Φεύγειν μὲν οὖν χρή πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ.

Εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,

Καλῶς ὀλέσθαι· μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεές.

ὧν οὐνεκ' οὐ χρή, μήτηρ, οἰκτεῖρην σε γῆν,

Ἦ τάμ' ἀλέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ

405

Καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.

ΧΟ. Ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς,

Μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ', οὐ σαφῇ δείξεις ἴσως.

ΤΑ. Εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,

Οὐκ οὖν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας

410

Τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἄν χθονός.

Ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκῆμασιν σοφᾷ

Οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.

Ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἀναξ,

Ἀτρώης φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξείρετον

415

Μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,

Ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἄν οὐκ ἐκτησάμην.

Καὶ σοὶ μὲν, (οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας)

γὰρ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀνὴρ ἄριστος ἐν ἀγῶσι γενόμενος· καὶ τοῦτο δ' αὐτῷ ὁ τῶν Ἑλλήνων ἐξεργάσατο στόλος· ἐκείνων γὰρ οἴκοι μενόντων, οὐκ ἂν ἦν φανερός ἀπὸ ἀγαθῶν. Πάρις δ' αὖ καὶ οὗτος, τὴν τοῦ Διὸς κόρην γήμας, μέγα ἤρατο κλέος· εἰ γὰρ μὴ ἔγημεν, ἀκλεῆς ἂν, ἀκλεῆς ἔχων γύναιον, διέμεινεν οἴκοι· πόλεμον μὲν οὖν χρή τοὺς εὐφρονούντας, ὅσον οἶόν τε, φεύγειν· ἀνάγκης δ' οὔσης πολεμεῖν, μέγα μὲν κλέος ἔχει τῇ πόλει τὸ καλῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ μὴ καλῶς, δυσκλεέστατον, καὶ κακόν. Ταῦτ' ἄρ', ὦ μήτηρ, μὴ θρήνει μήτε τὴν πόλιν, μήτε τὸν ἐμὸν οἰκτεῖρε γάμον. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀπολοῦνται.

ΧΟ. Ὡς ἡδέως ἐπὶ τοῖς οἰκείοις γελᾶς δυστυχήμασι καὶ κομπεῖς, ἃ κομποῦσα, οὐκ ἂν ἔχοις πιστώσασθαι.

ΤΑ. Εἰ μὴ Ἀπόλλων ἐξεῖλασεν οὕτως ἐν βακχεῖαις τὰς φρένας, οὐκ ἂν προῖκ' ἐντεῦθεν τοιαύταις βλασφημίαις τὰς ἐμοὺς ἐξέπεμπες ἡγεμόνας· ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα σοὶ ταῦτα ἐνδοξά καὶ σοφᾷ οὐδέν ἂν διενέγκοιεν τῶν μηδὲν ὄντων ὅλως. Ἀτρεΐδης γὰρ ὁ μέγιστος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων, βέλει ἔρωτος τῆσδε τέτρωται τῆς μαινάδος. ἦν ἔγωγε, καὶ τοὶ πένης εἰμὶ, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡξίουν γῆμαι. Ἄ μὲν οὖν κακῶς μὲν τοὺς Ἕλληνας, εὖ δὲ εἴρηκας Φρύγας, τῶν φρενῶν ἐκπεσοῦσα, ταῦτ'

400. Σιγώμενον τὸ κῆδος] εἰ γὰρ, φησὶν, ἕτερον γύναιον ἔσχεν εἰς γάμον, οὐκ ἂν ἦν αὐτοῦ πολὺς παρὰ πᾶσι λόγος. 413. Οὐδέν τι κρείσσω | σὺ μὲν γὰρ, φησὶν, ὑπερήκας τῷ λόγῳ εὐγένειαν καὶ γάμους λαμβάνεις· καὶ βασιλικὰς καὶ τοὺς ταῦτα ὑπολαμβάνοντας· ἀλλ' ἴσθι ταῦτα μηδὲν διαφέροντα τῶν

καθ' ἡμᾶς, πένητας ὄντας· ἴδε γὰρ, ἔσχηγε μωρία ἐάλω Ἀγαμέμνων, λαβὼν σε γυναικα· δ' ἔγωγ' ὁ ἰδιώτης οὐκ ἂν ἐποιέσα. Ταῦτα δὲ εἰσεῖν παρέχει τὰ ἐπόμενα·

Ἀργεῖ' ὀνειδίη, καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
 Ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'. ἔπου δέ μοι 420
 Πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.

Σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χοήζῃ τόκος
 Ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔστη λάτρης
 Γυναικὸς, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. Ἢ δεινὸς ὁ λάτρης· τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα 425
 Κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
 Οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρεταί.

Σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσεώς
 ἦξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 Οἳ φασιν αὐτὴν, εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι, 430
 Αὐτοῦ θανεῖσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ.

Δύστηνος, οὐκ οἷδ', οἷάν νιν μένει παθεῖν,
 ὧς χρυσὸς αὐτῷ τάμν' καὶ Φρυγῶν κακὰ
 Δόξει ποτ' εἶναι· δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη 345
 Πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵζεται μόνος πάτραν,

Οὐ δὲ στεινὸν δίαυλον ὦχισται τέρας,
 Δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοῦρως τ' ὀρειβάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συὼν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἁλμυρᾶς ναυάγια, 440
 Λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἀγναὶ βόες,

Αἱ σάρκα φωνήεσσαν ἤσουσιν πατέ,
 Πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν· ὥς δὲ συντεμῶ,

ἀναρπάσασαι ἄελλαι, φέροιεν εἰς τὸν πόντον· σὺ δ' ἔπου
 μοι πρὸς τὰς ναῦς, καλὴν νύμφη τῷ στρατηγῷ ἐσσυμένη·
 Σὺ δ' αὖ, ὦ Ἐκάβη, ἔπου τῷ Λαερτίου, ἡνίκ' ἐλθὼν
 λήψεται σε· ἄξει γὰρ σε ἐκεῖνος εἰς Ἰθάκην, σῶφρονος
 γυναικὸς, ὥς φασιν οἱ ἐκεῖθεν πλείοντες δεῦρο, πρόσ-
 πολος ἐσσυμένη.

ΚΑ. Ὡς δεινὸς ἐστὶν ὁ ὑπηρετής· ἀλλὰ τί δήποτε οἱ τῶν
 τυράννων καὶ πολιτειῶν ὑπηρεταί τῷ σεμνῷ τούτῳ
 ὀνόματι πάντες κήρυκες ὀνομαζονται οἱ μάλιστα παρὰ
 πᾶσι συγούμενοι; σὺ φῆς τὴν ἐμὴν μητέρα ἦξειν εἰς
 Ἰθάκην αἰχμάλωτον; καὶ ποῦ αἱ Ἀπόλλωνος χρησιμώ-
 διστοι, ἃς ἐμοὶ περὶ αὐτῆς ἐκεῖνος ἀνείλεν αὐτοῦ ἀπο-
 θανεῖσθαι; ἐγὼ δὲ τᾶλλα λέγειν αὐτῆς κακὰ· Ὁ δὲ Λαερ-
 τιάδης οὐκ οἷδ' ὁ δύστηνος, οἳ αὐτῷ πέπρωται
 παθεῖν· τὰ γὰρ ἐμὰ καὶ τᾶλλα πάντα τὰ τῶν Φρυγῶν
 ἀτυχήματα, οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πρὸς ἃ μέλλει πείσε-
 σθαι· πρὸς γὰρ τοῖς δέκα ἔτεσιν, ἃ ἤνυσεν ἐνταῦθα
 διαφέρων τὸν πόλεμον, τοσαυτ' ἔτι κατὰ θάλασσαν
 ἀναλώσας, οὕτως ἀφίξεται οἷκαδ' ἐμὸς μόνος· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸν δεινὰ περιμένει, τὸ τῆς Σικελίας στενὸν, ἐνθα
 τέρας κατ' ὥκηται ἀποφώλιον, Χάρυβδις σμαρδαλέα·
 ὅθ' ὁ ὠμοφάγος ἐκ τῶν ὀρέων Κύκλωψ, καὶ Κίρκη ἡ
 ἡδύφωνος μάλιστα, ἡ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν τῶν
 χοίρων μεταβάλλουσα φύσιν· ναυάγια τε θαλάσσης,
 καὶ ἔρωτες ἐκ λωτοῦ· βόες τε ἱεραὶ τοῦ ἡλίου, ὧμαί
 σάρκες καὶ αἱ δοραὶ ὑπομυκήτονται ποτε πικρῶς αὐτῷ
 Ὀδυσσεῖ, φωνὴν ἀφιέντα· συνελθόντι δ' εἰπεῖν, ζῶν

431. Αὐτοῦ θανεῖσθαι] ἴδε Ἐκάβη, σίχ. 1245. καὶ ἐξῆς 436. Τέρας] οὕτως
 ἐξ ἄλλων ἀντὶ τοῦ Πέτρας· ἐν τῇ διαφορῇ τῇ Σκύλλᾳ τῆς Χάρυβδως· ἐνταῦ-
 θα δὲ ἐμπεριέχεται τὰ πάθη τοῦ Ὀδυσσεύς, ἃ εὐρήσεις ἐν τῇ Ὀδυσσειᾷ τοῦ

Ζῶν εἴς' ἐς ἄδου, κάκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,

Κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρήσει μολῶν.

Ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; 445

Στῆχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ἄδου νυμφίῳ γημώμεθα.

Ἢ καλὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,

Ἢ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναϊδῶν στρατηλάτα.

Κάμέ τοι νεκρὸν φάραγγες, γυμνάδ' ἐκβεβλημένην,

Ἰδατι χειμάρρῳ ρέουσαι νυμφίου πέλας τάφου, 450

Θηρσί δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.

Ἢ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὐία,

Χαίρετ' ἐκλελυφ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἡγαλλόμην. 453

Ἰτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐσ' ἀγνὴ χροά,

Δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἀναξ.

Ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;

Οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν, αὔραν ἰστίοις καταδοκῶν,

Ὡς μίαν τριῶν Ἑριννὺν τῆςδ' ἐμ' ἐξάξων χθονός.

Χαῖρέ μοι, μήτηρ, δακρύσῃς μηδὲν, ὦ φίλῃ πατρίς.

Οὔτε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοί, χῶ τεκνὼν ἡμᾶς πατὴρ, 460

Οὐ μακρὰν δέξισθέ μ' ἤζω δ' ἐς νεκροὺς νικηφόρος,

Καὶ δόμους πέρσας Ἀτρεϊδῶν, ὧν ἀπολώμεσθ' ὕπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδύρχατε

Δέσποιναν ὥς ἀναυδὸς ἐς πέδον πιτνεῖ;

Ὀμήρου. 448. Δαναϊδῶν] Δαναὸς, Δαναΐδης Δαναϊδῶν· τὸ δὲ θαλυκὸν Δαναῖς, Δαναΐδων, παρεξυτόνως· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ λόγου Ἀποστροφὴ πρὸς γὰρ τὸν στρατηγὸν ὁ λόγος νῦν. 454. Ἰτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς] ἀποσπῶσα

οὗτος ἔτ' εἰς ἄδου ποτὲ καταβήσεται· καὶ κεῖθεν πάλιν ἐπα-

νελθὼν, μυρί' ὅσα κακὰ εὐρήσει οἴκοι, ἅμ' ἀποβάς· εἰς

Ἰθάκην· καὶ τί με δεῖ καταλέγειν, ἃ αὐτῷ ἀγωνίσασθαι

εἴμαρται; σπεῦδε συρράψαι ἡμῖν τὸν γάμον ἐν ἄδου·

Ἡπού γε σὺ αὐτὸς ὁ σοφὸς στρατηγός, ὁ μέγα τι σεμνυ-

νόμενος πράττειν, κακῶς κακὸς ὅσον οὐπὼ νυκτὸς καὶ

οὐκ ἐν ἡμέρᾳ παραδοθήσῃ τῷ τάφῳ· ἐγὼ δ' αὐτὴ Ἀπόλ-

λωνος ἰέρεια, νεκρὰ καὶ γυνὴ ἐκβεβλημένη, ριφθή-

σομαι ἐν χειμάρρῳ πῇ κατὰ φάραγγας πρὸς τῷ τοῦ

νυμφίου μου τάφῳ, βορὰ θηρσὶν ἐσομένη· ὦ σέφη τοῦ

φιλτάτου μοι τῶν θεῶν, καὶ παράσημα χρησμοφῆδ', χαί-

ρετε· ἐκλιπούσα γὰρ ἤδη τὰς ἐορτάς, αἷς πρότερον ἡ-

γαλλόμην, οὐκέθ' ὑμῶν δεήσομαι· ἅπιτ' ἀπ' ἐμοῦ ἀπο-

σπώμενα, ἴν' ἀγνὴ ἔτι οὐσα καὶ καθαρὰ τὸ σῶμα,

παραδῶ ταῦτα ταῖς αὔραις κομίσαι σοι, ὦ ἀναξ· φοῖδε·

Ποῦ νῦν ἐστὶ τοῦ στρατηγοῦ τὸ πλοῖον, ἢ ποῦ με δεῖ

ἐπιβῆναι; οὐκέτι γὰρ δεῖ σε πνεῦμά ποθεν τοῖς ἰστίοις

καταδοκεῖν, ἐμὲ τὴν Ἑριννῦν, ὥς μίαν τῶν τριῶν ἐ-

κείνων, ἐντεῦθεν μέλλοντ' ἐξάγειν· χαῖρέ μοι, ὦ μήτηρ

καὶ μηδὲν μοι ἐπιδακρύσῃς· ὦ φίλῃ πατρίς, οἷτ' ἐν

ἄδου ἀδελφοί, καὶ πατὴρ ἡμῶν πάντων· οὐκ ἐς μακρὰν

ὄψεσθέ με ἤξουσιν ὥς ἡμᾶς νικηφόρον, τὴν τῶν Ἀτρε-

ιδῶν, ὑφ' ὧν τυγχάνομεν ἀπολωλότες, ἐξελοῦσαν οἰκείαν.

ΧΟ. Φύλακες τῆς γεραιᾶς Ἐκάβης, οὐχ ὁρᾶτε τὴν δέσποιναν

ἀναυδὸν κατὰ τοῦ δαπέδου πεσοῦσαν; οὐκ ἀντιλήψε-

ἑαυτῆς· ἃ ἔφερα παράσημα τοῦ ἐπαγγέλματος, ρίπτει πρὸς τὸν αἶρα, ἐκ

Οὐκ ἀντιλήψεσθ'· ἢ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 Γραῖην πεσοῦσαν αἶρειν εἰς ὄρθον πάλιν;
 ΕΚ. Ἐὰτέ μ', (οὔτοι φίλα τά μοι φίλ') ὦ κόραι,
 Κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 Πάσχωτε, καὶ πέπονθα, καῖτι πείσομαι·
 ὦ θεοί! κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους· 470
 Ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς,
 Ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 Πρῶτον μὲν οὖν μοι τάγάθ' ἐξᾶσαι φίλον·
 Τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβάλω.
 Ἦμεν τύραννοι, καὶς τύρανν' ἐγημάμην· 475
 Κάνταυθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάρην τέκνα,
 Οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν,
 Οὓς Τρωᾶς, οὐδ' Ἑλληνίς, οὐδὲ βάρβαρος
 Γυνὴ τεκοῦσα, κομπάσειεν ἄν ποτε.
 Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 Τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν,
 Καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 Κλύουσ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 Αὐτῇ, κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρρῷ,
 Πόλιν θ' ἀλοῦσαν· ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους 485
 Ἐς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,

γουσα, ἵτε ἀπ' ἐμοῦ, ἀποσπώμενα τῇ ἐμῇ χειρί. 470. Κακοὺς] ὥσαί ἐλεγε
 ἐς μάτην καλῶ τοὺς θεοὺς, ματαίους συμμάχους ὄντας.

474. Τοῖς κακοῖς] δῆλον ἐκ τῶν εὐτυχημάτων τοῖς δυστυχήμασι· εἰμὴ τις εἴ-
 ποι, τοῖς ἀνελῶς αὐτὴν θύουσιν Ἑλλήσιν. 475. Καὶ εἰς τύραννα] δῶματ-

σθε αἴρουσαι, ἀλλ' ἀφήσετε οὕτω βεβλημένην χαμαί;
 ἀνορθώσαθ' ὑμεῖς, ὦ ἀγνώμονες, ἀνασχοῦσαι.
 ΕΚ. Ἐὰτέ με, ὦ κόραι, κεῖσθαι ὥδε καταπεσοῦσαν· ἃ γὰρ
 δάκνει μου τὴν καρδίαν, ταυθ' ὀρώμεν οὐκ ἔχει χάριν·
 τὰ γὰρ κατ' ἐμέ, οἷα ἐνταυθά με κεῖσθαι καταβεβλη-
 μένην, πολλὰ μὲν παθοῦσαν, οὐκ ὀλίγα δὲ πάσχουσαν,
 καὶ πλείω γε τοῦ λοιποῦ πεισομένην· ὦ θεοί· καίτοι οἶδά μά-
 την μὲν ἀνακαλουμένη ὑμᾶς βοηθούς· ἀλλ' ἔχει παραμυ-
 θίαν τινά ἐν τοῖς δεινοῖς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι τοὺς δυσπρα-
 ξία περιπεπωκότας μεγίστη. Πρῶτον δ' οὖν τὰ ὑπάρ-
 ξανθ' ἡμῖν ποτὲ ἀγαθὰ ἡδέως ἂν ἀριθμήσαιμι· οὕτω
 γὰρ ἂν πλείω ἐφ' οἷς κακῶς ἐσμέν πεπονθότες οἶκτον
 ἴσως ἐκκαλεσάμεθα· ἐγὼ γὰρ λαμπρῶν προγόνων ἄνω-
 θεν γενομένη, ἐν τυραννικοῖς ἀνακτόροις ἔλαχον γάμον,
 αὐτὸν τὸν τύραννον γημαμένη· ἔνθα πολλῶν, κἀγαθῶν
 καὶ Φρυζῖν ἀρίστων, ἀλλ' οὐ τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων,
 μήτηρ γέγονα τέκνων, οἷους ἂν οὔτε Τρωᾶς τις, οὐθ'
 Ἑλληνίς, οὐτ' ἄλλη βάρβαρος γυνὴ αὐχθήσειε τοιούτους
 ποτὲ τεκεῖν· ἀλλὰ τούτους τ' αὐτοὺς ἐώρακα ἐν τῷ πο-
 λέμῳ πεσόντας, καὶ τὴν ἐμὴν κόμην τήνδε τῷ ἐκείνων
 ἀπεχειράμην τάφῳ· ἐπὶ δὲ τούτοις Πρίαμόν τε αὐτὸν
 τὸν σπεύραντα τούτους ἐθρήνησα θρήνῳ, αὐτὴ ἰδοῦσα,
 οὐ παρ' ἄλλων ἀκηκουῖα, ἐπὶ τοῦ Ἑρκείου κατασφα-
 γέντα βωμοῦ· καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν ἅπασαν ἐξανδρα-
 ποδισθεῖσαν· ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους ἄξιον νυμφῶν

477. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως] οὐ σωρὸν μέγαλον, ἢ ὅλγον ἄχρηστον, οὐκ ἐν τοῖς

Ἄλλοισι θρέψας, ἐκ χειρῶν ἀφῆρέθην.
Κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὥς ὀφθήσομαι,
Αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.

Το λοιπὸν δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
Δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίζομαι.

Ἄ δ' ἐστὶ γῆρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
Τούτοις με προσθήσουσιν, ἣ θυρῶν λάτριν
Κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,

Ἢ σιτοποιεῖν, καὶν πέδῳ κοίτας ἔχειν
Ῥυσσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροά
Πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις, ἔχειν.

Οἷ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἓνα
Γυναικὸς, οἷων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι!

Ἢ τέκνον, ὦ σύμβραχθε Κασάνδρα θεοῖς,
Οἴαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν!

Σὺ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
Ὡς οὔτε μ' ἄρσην, οὔτε θήλειαν σποράν,

Πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.

Τί δ' ἤτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων παίων ὑπο;

Ἄγετε τὸν ἄβρὸν δὴ ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,

Νῦν δ' ὄντα δούλον, σιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ

Πέτρυνά τε κρήϊεμ', ὥς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,

Δακρύοις καταξάνθεισα τῶν δ' εὐδαιμόνων

Μηδέναν νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.

ΧΟ. Ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὦ
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων

Ἄεισον ἐν δακρύοις

Ῥοδὸν ἐπικηδεῖον

490

495

500

505

510

(Στρ.)

515

γενέσθαι ἀγώνισμα, ταύτας νῦν ἐκ μέσων ἀφῆρημαι
τῶν χειρῶν· καὶ οὐκέθ' ὑπόλοιπός μοι ἐλπίς οὔτ' ἐμὲ,
οὔτ' ἐκείνας ἐμέποτε ὄψεσθαι· τὸ δὲ πλήρωμα πάντων
τῶν κακῶν, δούλην ἀπάξομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, γραῦς
ἤδη γεγεννημένη· ἔνθα ταχθήσομαι πρᾶττειν, ἃ διὰ
γῆρας ἐστὶν ἔμοιγε δυσφορώτατα, ἥτοι πληωρόν πῃ γε-
νέσθαι, φυλάττουσαν τὰς κλεῖς, ἐμὲ (οἷμαι!) τὴν μη-
τέρα τοῦ Ἕκτορος οὔσαν· ἢ σιτοποιεῖν χαμηνουῦσαν,
τὴν ἤδη κατεβρίκνωμένην τὰ νῶτα, ἀντὶ τοῦ τῶν βα-
σιλικῶν ἐκείνων στρωμνῶν ἀξιούσθαι, ῥάκη ἐν σώ-
ματι ἤδη ῥυσσῶ περιβεβλημένην, ἃ τοῖς ἀγωγῆς τε-
τυχηκόσιν ἄβρᾶς ἐξ ἀρχῆς ἀπρόσφορα ὅλως τυγχάνει
γ' ὄντα· οἷμοι τῇ δυστήνῳ, οἷων μὲν ἔτυχον, οἷων δὲ
καὶ τεύξομαι ἐτι συμφορῶν διὰ γάμον γυναικὸς ἐξω-
λεστάτης· Ἢ τέκνον Κασάνδρα, ἢ συνέδρος ἐν μαντεύ-
μασι τοῖς θεοῖς γενομένη, ἐξ οἷων συμφορῶν τὴν τοῦ
σώματος ἀφῆρέτης ἀγνεῖαν· σὺ δ' αὖ, ὦ τάλαινα Πο-
λυξένη, ποῦποτε εἶ; νῦν γὰρ οὔτε τῶν ἀρρένων οὔτε τῶν
θηλειῶν, πολλῶν μοι καὶ καλῶν γενομένων, εὐφραίνει
μέτις παρών· τί οὖν βούλεσθέ με ὀρθῶσαι, καὶ πὶ ποίαις
ἐλπίσιν; ἄγετέ με τὴν ἄβρῶς τε καὶ εὐδαιμόνως ποτὲ ἐν
Τροίᾳ ζῶσαν, νῦν δὲ δούλην γεγεννημένην, καθίσατέ
με ἐπὶ σιβάδος χαμαιπετοῦς, καὶ στρώματος σκληροῦ,
ὥς πεσοῦσα διαφθίνω καταβραχὺ, τηκομένη τοῖς δά-
κρυσι· καὶ οὐδέν' οὐδέποτε τῶν εὐδαιμονούντων μακα-
ρίζετε πρὶν τοῦ τέλους.

ΧΟ. Ἢ Μοῦσα, ἐξάρχου μοι ἤδη ἐν Ἰλίῳ ᾠδῆς καινῶν ὕμνων
πρὸς θρήνους καὶ δάκρυα· πάρεσι γὰρ ἀνακρούεσθαι
(ΤΟΜ. Ε.)

Ἦν γὰρ μέλος ἔς Τροίαν

Ἰακχήσω,

Τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας

Ἄργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,

520

Ὅτ' ἔλιπον, ἵππον οὐράνια

Βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνο-

πλον ἐν πύλαις Ἀχαιοί·

Ἄνὰ δ' ἐβόασεν λεώς,

Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·

525

Ἰτ', ὦ πεπταυμένοι πόνων,

Τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον

Ἰλιάδι διογενεῖ κόρη.

Τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;

Τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων,

530

Κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς

Δόλιον ἔσχον ἄταν.

Πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν

(Ἄντ.)

Πρὸς πύλας ὠρμάθη,

Πεύκα ἐν οὐρείᾳ

535

Ἔστων λόχον Ἀργείων

Καὶ Δαρδανίας ἄταν

Θεᾷ δώσω,

Χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλου.

Κλωστοῦ δ' ἀμφιδύλοις λίνοισι, ναὸς ὥσει

540

Σκάφος κελαινόν, εἰς ἔδρανα

Λαῖνα, δάπεδά τε φόνια πατρί-

δι, Παλλάδος θέσαν θεᾶς.

Ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ

Νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν·

545

μέλος ἐν Τροίᾳ, ὅπως ὑπ' ἀπήνης Ἑλληνικῆς τετρα-
βάμονος ἀπωλόμην, δοριάλωτος ἢ δύστηνος γενομένη·
ἡνίχ' οἱ Ἕλληνες κατέλιπον πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Τροίας
ἵππον, μέγα βρέμαντα, χρυσοφάλαρον, ἐγκυμονοῦντα
ὄπλοις· ὁ δὲ λαὸς ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀνέκραγεν ἄνωθεν·
ὦ Τρῶες γενναῖοι, αἱ ἄρτι καταλήξαντες τῶν ἀγώνων,
δεῦτ' ἀνάγετε τὸ ξόανον τοῦθ', ἱερὸν Ἀθηνᾶ Ἰλιάδι τῇ
τοῦ Διὸς ἀναθησόμενοι κόρη. Ἐντεῦθεν ἄρα τίς τῶν
νέων οὐκ ἔσπευσε; τίς τῶν γεραιτέρων μεμνήηκεν
εἴκοι; ἀλλὰ τοιοῦτοις κηλούμενοι μέλεσιν, εὖρον ἔπει-
τα θρήνους καὶ δάκρυα.

Ἐντεῦθεν τοίνυν πᾶς τις τῶν Φρυγῶν ὠρμήθη πρὸς
τὰς πύλας, τὸν ἐκ πεύκης ὀρεινῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
κατασκευασθέντα ξύλινον λόχον, τοῦτον δὲ τὸν Τρωσὶ
γενόμενον ὄλεθρον, ὡς δῶρον θεῶν ἵππον ἄζυγα τῇ
θεῷ ἀναθήσοντες· καὶ περιβαλόντες, ὥσπερ σκάφος
μέλαν νεῶς, σχοίνοις κεκλωσμένοις, εἰσεκόμισαν τοῦτο,
ἐνθα ἱδρυσται Παλλὰς, ἀπόθεν ἢ τῶν κακῶν ἀρχὴ τῇ
πατρίδι· ὡς δὲ μετὰ τὸν ἡδὺν τοῦτον πόνον νύξ ἔπει-

πολλοῖς ἀριθμουμένους. 519. Τετραβάμονος ὑπήνης] τὸν Δούριον φησὶν ἵππον
ἔδ' ἐν τῷ προλόγῳ στίχ. 10. 520. Ὀλόμαν] γραπτέον οὕτω μᾶλλον ἀντὶ
Ὀλοίμην, προσσηκόντως καὶ τῷ μέτρῳ καὶ τῇ ἐννοίᾳ. 539. Ἄμβροτα] ἐν ἄλ-
λοις καίται Ἄμβροτα· εἰ μὲν οὖν τοῦτο, ἔχει κλίσειν, ὁ ἀμβρότας, τοῦ ἀμβρότα·
εἰ δὲ ἐκείνο, ὡς ἐν λαμβανέσθω ἄμφω, ἄμβροτα πώλου ὡς καὶ τὸ μόνυχον
πώλου. (Φοιν. 804.)

» Ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μόνυχον πώλων.

ὣς καὶ παρ' Ὀμήρῳ παραλλήλῃ τὸ ἔξοχα, ἐπιθετικῶς ἀρσενικοῖς συμφέται διό-
μασιν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἔχει ἀπάντων· τὸ δὲ ἄζυγος ἀπὸ τοῦ ἄζυξ.

545. Νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν] τμησὶς τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ, νύχιον κνέφας

Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει,
 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι
 Δ' αἰερίον ἀνὰ κρότον ποδῶν,
 Βοῶν τ' ἔμελπον εὐφρον' ἐν
 Δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας 550
 Πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
 ἔδωκεν παρ' οἴνῳ.
 Ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
 Τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον, Διὸς κόραν, (ἐπωδ.)
 Ἄρτεμιν, ἐμελπούμαν χοροῦ- 555
 Σι· φοινία δ' ἀνὰ πτάλιν
 Βοᾷ κατεῖχε Παργάμων
 Ἰδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
 Πέπλευς ἔβαλλε ματρὶ χεῖ-
 Ρας ἐπτοημένας· λόχου δ' 560
 Ἐξέβαιναν Ἄρης,
 Κόρας ἔργα Παλλάδος.
 Σφαχὰ δ' ἀμφιβώμιοι
 Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
 Καράτομος ἐρημία 565
 Νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφῳ,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθη.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην

γένετο, αὐλῶ Διδυκῶ καὶ Φρυγίοις μέλεσιν ἐπηγεῖτο
 ἢ πόλις· αἱ δὲ παρθένοι κούφως τῷ τῶν ποδῶν ἀνα-
 φερόμεναι κρότῳ, εὐφρόσυνον ἔμελπον ὥδῃν· πυρὸς δὲ
 λαμπάδες βαθεῖαν τινα αἴγλην παρὰ πύτῳ.

Ἐγὼ δὲ τότε ἔτυχον Ἄρτεμιν ὀρεῖαν τὴν τοῦ Διὸς
 κόρην οἴκοι μέλπουσα χοροῖς· καὶ τούτῳ βοᾷ ἠκούσθη
 ἀγρία πολεμίων, τὰ τῆς πάλεως κατέχουσα τεῖχη, ἔξ
 ἧς φοβηθέντα τὰ βρέφη, κατέφευγον σὺν τρόμῳ, τοῖς
 τῶν μητέρων καταδύόμενα πέπλοις· ἐκ δὲ τοῦ λόχου
 ἐξέβαινον βουλῇ καὶ γνώμῃ Ἀθηναῖς ἄνδρες ἀρειμανεῖς ἐν
 ὅπλοις· ἐνθεν τῶν τ' ἀνδρῶν σφαγὴ ἅπληστος γενόμενη
 περὶ τοὺς βωμοὺς, καὶ γυναικῶν κραιτομυθιστῶν ἐν
 εὐναῖς πολλῆς ἀπορίας γεγεννημένης, τῇ μὲν κουροτρόφῳ
 Ἑλλάδι, δόξαν· τῇ δὲ τῶν Φρυγῶν πατρίδι μέγ' ἐπή-
 νεγκεν πένθος.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΧΟ. Ἐκάβη, ὁρᾷς Ἀνδρομάχην, ἐπὶ ξένου ἀγομένην ὀχλῷ

ἐπιπαρῆν. 552. Παρ' οἴνῳ] ἐν αἰσῶνι, παρ' οἴνῳ κεῖται. 561. Λόχου ἐξ-
 βαινεν Ἄρης] ἐκ τοῦ Δουρείου ἐξῆλθεν, ὡς περ ἐξ ἀνδρας, ἀναπείσθη ἀνδρας

- Ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν ;
 Παρὰ δ' εἰρεσία μαστῶν ἔπεται
 Φίλος Ἀστυάναξ Ἴκτορος ἴνις.
 ΕΚ. Ποῦ ποτ' ἀπήνας νότοισι φέρη,
 Δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκίοις
 Ἴκτορος ὅπλοις, σκύλοις τε Φρυγῶν
 Δοριθηράτοις ;
 Οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
 Στέφει ναοὺς ἀπὸ Τροίας ;
 ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπότες μ' ἄγουσιν. (Στρ. α.)
 ΕΚ. ὦ μοί [μοι] ! 580
 ΑΝ. Τί παιῶν' ἐμὸν στενάζεις ;
 ΕΚ. Αἰ αἰ [αἰ αἰ] !
 ΑΝ. Τῶνδ' ἀλγέων !
 ΕΚ. ὦ Ζεῦ !
 ΑΝ. Καὶ συμφορᾶς !
 ΕΚ. Τέκεα.
 ΑΝ. Πρίν ποτ' ἤμεν.
 ΕΚ. Βέβακ' ὄλθος, βέβακε Τροία.
 ΑΝ. Τλάμων. (Αντ. α.)
 ΕΚ. Ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. 585
 ΑΝ. Φεῦ φεῦ !
 ΕΚ. Φεῦ δῆτ' ἐμῶν —
 ΑΝ. Κακῶν !
 ΕΚ. Οἰκτρά [γε] τύχα —
 ΑΝ. Πόλεος,
 ΕΚ. Ἄ καπνοῦνται.
 ΑΝ. Μόλοις, ὦ πόσις, μοι —
 ΕΚ. Βοᾶς τὸν παρ' ἄδῃ
 Παῖδ' ἐμὸν, ὦ μελέα.
 ΑΝ. Σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.

(Στρ. β')

590

- μακτος ; ἔπεται δ' αὐτῇ Ἀστυάναξ ὁ τοῦ Ἴκτορος
 παῖς, νῶν μαστῶν αὐτῆς προσεζηρητημένος.
 ΕΚ. Ποῖ, ποῖ συμφέρεῖ οὕτως ἐπὶ τῆς ἀπῆνης, ὃ δύστηνε
 γύναι, τοῖς τοῦ Ἴκτορος ὅπλοις, καὶ τοῖς σκύλοις τῶν
 Τρώων ; οἷς ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς τοὺς τῆς Φθίης κο-
 σμήσει ναοὺς ;
 ΑΝ. Ἕλληνες, οἱ νέοι ἄγουσί με δεσπότες.
 ΕΚ. ἰὼ μοί μοι —
 ΑΝ. Τί τὸν ἐμὸν παιᾶνα θρηνεῖς ;
 ΕΚ. Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, ὦ Ζεῦ. —
 ΑΝ. Τῶν κακῶν καὶ τῶν συμφορῶν ;
 ΕΚ. ἰὼ τέκνα. —
 ΑΝ. Πρίν ποτ' ἤμεν εὐδαίμονες.
 ΕΚ. Φροῦδος ὄλθος, φρούδη Τροία.
 ΑΝ. Τλάμων.
 ΕΚ. Καὶ ἡ τῶν παιδῶν εὐγένεια.
 ΑΝ. Φεῦ, φεῦ τῶν κακῶν.
 ΕΚ. Οἰκτρά ἡ τύχη. —
 ΑΝ. Τῆς πόλεως.
 ΕΚ. Ἢ νῦν τύφεται καπνῷ.
 ΑΝ. Ἐλθοις, ὦ Ἴκτορ.
 ΕΚ. Τὸν ἐν ἄλλου καλεῖς.
 ΑΝ. Βοηθὸς τῇ σῇ γυναικί.

παράβαλε δὲ ταῦτα τοῖς ἐν ἑκάστῃ στίχ. 895. καὶ ἐξῆς. 571. Παρὰ δὲ εἰ-
 ρεσία μαστῶν] ἐκ πλαγίου, εἶμαι, ἐν ταῖς ἀγκάλας, ὡς ἐν τῇ παρεξαιρεσίᾳ
 τῆς νεώς. δοκεῖ δὲ κινουμένης τῆς Ἀνδρεμάχης ἐπὶ τῆς ἀπῆνης, συγκινεῖσθαι.
 ὡς εἰκός, τοὺς μαστοὺς αὐτῆς ἔχει καὶ κρατῇ τὴν δὲ κίνησιν ταύτην ἀπὸ.

ΕΚ. Σὺ τ', ὦ λυμ' Ἀχαιῶν,
Τέκνων δέσποθ' ἄμων
Πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
Κοίμισαί μ' ἐς ἄδου.

595

ΑΝ. Οὔδε πόνοι μεγάλοι, σχετλία, τάδε πάσχομεν ἄλγη,
Οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται,
Δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν ἄδαν,
Ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε Πέργαμα Τροίας.
Αἰματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
Γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.

ΕΚ. ὦ πατρίς, ὦ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω—
(Νῦν τέλος οἰκτρὸν ὀράς) καὶ ἐμὸν δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθην.
ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν. 605
Οἶος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη

Δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται

Ἀμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπι-

Λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.

ΧΟ. ὣς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσιν· 610
Θρήνων τ' ὀδυρμοὶ Μοῦσά θ', ἡ λύπας ἔχει.

ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
Πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσοράς;

μεταφορᾶς καλεῖ εἰρεσίαν. 592. Λυμᾶ] ἐν ἄλλοις λῆμα, ἢ πῆμα, παθητικῶς λαμβανόμενον. 599. ὁ σὸς γόνος] ὁ Πάρις· ἔδει γὰρ ἀποθανεῖν ἅμα γεννηθέντα κατὰ τὴν μαντείαν· τεκοῦσα γὰρ Ἑκάβη, εἶδεν ὄναρ δαλὲν τεκεῖν καταφλέγοντα τὴν πόλιν. ἴδε παρακατιῶν στίχ. 928. 602. Φέρειν] ἄγειν καὶ φέρειν. 603. ὦ πατρίς] ἐνεωτέρωσα καὶ ὥδε μεταθεῖς τὰ πρόσωπα ἐν τῇ παρρησίᾳ· ὁ δὲ λόγος δῆλος τῷ ἐπιστήσαντι· πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸς ὁ σίχως ἀποδοῦς ἐς τῷ τῇ; Ἀνδρομάχῃς σώματι, ὡς ἤδη καταλείπουσιν τὴν πόλιν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ 604 — 607. ἐξ ὧν μακαρίζει τοὺς ἀπεθανόντας ὡς καὶ κα-

ΕΚ. Καὶ σύ γ', ὦ γέρον Πρίαμε, τῶν ἐμῶν τέκνων πάτερ,
ὁ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπολεσθεὶς, κόμισαί με εἰς ἄδου
παρὰ σεαυτοῦ.

ΧΟ. Μέγας οὗτος ἀμφοτέρων ὁ πόθος· σχετλία δὲ πάσχομεν κακὰ, πεσοῦσης τῆς πόλεως· καὶ περὶ ὁ σὸς παῖς ἀπέφυγε τὸν θάνατον γεννηθεὶς, ὃς ἐνεκα γάμων ἀγάμων ἀπώλεσε Τροίαν, συμφοραὶ ἡμῖν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ὀλεθρία θεῶν βουλῇ ἐπεγένοντο· σώματά τε νεκρῶν περὶ τῶν τῆς Ἀθηνᾶς ναὸν κεῖται ἐν τῷ λύθρῳ προκείμενα γυψὶν εἰς βοράν· καὶ ἡ πόλις ἀνατέτραπται ἄρδην.

ΑΝ. ὦ πατρίς, ὦ δυστυχῆς πατρίς, ὡς θρηνῶσέ καταλυπούσα.

ΕΚ. Νῦν δ' οἷον οἰκτρὸν αὐτῆς ὀράς τὸ τέλος.

ΧΟ. Καὶ γὰρ δὲ κλαίω τὴν ἐμὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἐγεννήθην.

ΕΚ. ὦ πόλις, ὦ τέκνα, ὧν ἡ μήτηρ ἀπεστέρηται ὅλως.

ΑΝ. Οἷος θρήνος, οἷον πένθος, καὶ δάκρυα ἐκ δακρύων τοῖς ἡμετέροις καταλείπεται οἴκοις· ὃς δὲ τέθνηκε, μακάριος οὗτος, ὡς μηκέτι μηδενὸς αἰσθανόμενος τῶν κακῶν.

ΧΟ. Θρήνοίτε καὶ δάκρυα καὶ μέλος λυπηρὸν πολλὴν ἔχε χάριν τοῖς κακῶς πεπραγόσιν.

ΑΝ. ὦ μῆτερ Ἕκτορος, τοῦ πολλοὺς ἀπολέσαντος τῶν Ἑλλήνων, ὀράς ἐν οἷσις ἐσμέν;

τωτέρω 631. ὅπερ ἡ Ἑκάβη οὐκ ἐπαινᾷ ἐν τῷ ἐπομένῳ· ἔπειτα ὁ δοῖ σίχως οὐκ ἐφαρμύσσεται τῇ Ἑκάβῃ, ὥστε θρηνεῖν τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἰδιωτικῶς, ὅτε οὐδ' εἰ ἐν Τροίᾳ ἐγεννήθη δῆλον ἢ τοῦ Κησέως· οἰκίαις δὲ αὐτῇ ὁ μετὰ τοῦτον στίχος ἐ 605. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τεκμηριῖ τὴν γνώμην· διὸ καὶ ἄλλως

EK. Ὄρω τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργούσ' ἄνω
Τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν. 615

AN. Ἀγόμεθα λαία σὺν τέκνῳ· τὸ δ' εὐγενὲς
Ἔς δούλον ἦκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.

EK. Τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
Βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βία.

AN. (Φεῦ, φεῦ!) ἄλλος τις Λῆας, ὡς ἔοικε, δεύτερος 620
Παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.

EK. ὦν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι.
Κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.

AN. Τέθνηκέ· σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
Σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως· δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ. 625

EK. Οἶ γὼ τάλαινα! τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος ἀνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.

AN. Εἶδόν νιν αὐτῇ, κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων,
Ἐκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.

EK. Αἶ, αἶ, τέκνον, σὼν ἀνοσίων προσφυχμάτων· 630
Αἶ, αἶ, μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι!

AN. Ὀλωλεν, ὡς Ὀλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
Ζώσης γ' Ὀλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.

EK. Οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν.
Τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἐνεῖσιν ἐλπίδες. 635

AN. ὦ μητὲρ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
Ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.

EK. Ὄρω, ὦ τέκνον, τοὺς θεοὺς, τὰ μὲν μηδὲν ὄντα ὑφούν-
ται· τὰ δὲ δοκοῦντά τι εἶναι ἀπολέσαντας ἄρδην.

AN. Ἀπγόμεθα σὺν τῷ παιδίῳ αἰγμάλωτοι· καὶ τὸ εὐ-
γενὲς ἐκ μεγάλης μεταβολῆς περιέστηκεν εἰς δουλείαν.

EK. Ἰσχυρόν ἡ ἀνάγκη· ἄρτι γὰρ καὶ ἡ Κασάνδρα ἀπήχθη,
τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀποσπασθεῖσα βία.

AN. Φεῦ, φεῦ· ἀλλ' ὧς ἔοικεν ἄλλος Λῆας ἐξέβρισην εἰς τὴν
σὴν θυγατέρα· νῦν δὲ τυγχάνεις καὶ ἕτερόν τι παθοῦσα
πρὸς τούτοις.

EK. ὦν ἀριθμὸς οὐκ ἔστιν· ἔοικε γὰρ ἐμοὶ τὰ κακὰ ἄμιλλαν
πρὸς ἀλλήλα ἔχειν.

AN. Τέθνηκέ· σοι ἡ φίλη Πολυξένη, πρὸς τῷ τοῦ Ἀχιλλέως
σφαγεῖσα τάφῳ, οἰκτρὸν δῶρον ἀναισθητῷ νεκρῷ προ-
σενεχθεῖσα.

EK. Οἶμοι τῇ παναθλία· τοῦτ' ἄρ' ἦν, ὃ πρόην Ταλθύβιος
οὐ πάνυ σαφῶς ὑπηνίζατο πρὸς με.

AN. Εἶδον γὰρ αὐτὴν, καὶ καταβᾶσα τοῦ ὀχήματός, περιέ-
στειλα ἀπὸ τῶν παρόντων, τὸν νεκρὸν ὀλοφυραμένη.

EK. Αἶ, αἶ, τέκνον τῆς ἀνοσίου ταύτης θυσίας· αἶ, αἶ μάλ'
αὖ, ὡς κακῶς καὶ ἀναξίως ἀπύλωλας.

AN. Ἀπόλωλε μὲν, ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε ἐκείνην ἐμοῦ τῆς ζώσης
πολλῷ οὔσαν εὐτυχεστέραν.

EK. Θανεῖντ', ὦ παῖ, καὶ ζῆν οὐκ εἰς ταῦτόν ἦκει ἄμφω.
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, ἐν δὲ τῷ σαλεύουσιν ἐλπίδες.

AN. Ἀλλὰ σύγ', ὦ μητὲρ, σύντεινόν μοι τὸ οὖς πρὸς ταῦτα,
ἵνα τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀποβαλοῦσα, ἥδιον ἔχῃς· ἐμοιγ'

ἄλλοις ἔχει τὰ πρόσωπα. 627. Ἀνιγμ.] ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 266. Τὸ περὶ
Πολυξένης λίαν ἀσθενὲς ἐξήνεγκεν Εὐριπίδης, ἀκλαυστον ἔασαι, οὐδὲν δέον· ὃ
γὰρ θάνατος αὐτῆς μέγιστον ἂν ἐνῆκε πάθος τοῖς θεαταῖς ἐντελῶς κατασκευα-
μένως, ὡς μόνως αὐτῆς θανάτῳ δυστυχεῖ τεθνηκυῖας.

Τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
 Τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρείσσον ἔστι κατθανεῖν.

Ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος.

640

Ὁ δ' εὐτυχίας, ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,

Ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

Κεῖνη δ' ὁμοίως, ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,

Τέθνηκε, κοῦδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.

Ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας,

645

Λαχούσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμέρτανον·

Ἄ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' εὐρημένα,

Ταῦτ' ἐξεμύχθουν Ἔκτορος κατὰ στέγας.

Πρῶτον μὲν, ἔνθα κἄν πρῶτῃ, κἄν μὴ πρῶτῃ

Ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται

650

Κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,

Τούτου πύθον περὶσ', ἐμῖνον ἐν δόμοις,

Εἴσω τε μελόθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη

Οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκων

655

Οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρουν ἐμοί.

Γλώσσης τε σιγῇ, ὅμμα θ' ἥσυχον πόσει

Παρεῖχον· ἦδειν δ', ἃ μὲ χρῆν νικᾶν πόσιν,]

Κεῖνφ τε νύκην, ὣν μ' ἐχρῆν παριέναι.

Καὶ τῶνδε κληῖδ' ἐς στρατεύμ' Ἀχαιῶν

660

Ἐλθούσ', ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,

Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν

Δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.

οὖν τὸ μὲν μηδὲν τὴν ἀρχὴν γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον
 δοκεῖ εἶναι· τοῦ δὲ κακῶς ζῆν τὸ μὴ ζῆν πολλῶς κρείτ-
 τον· ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔτ' ἀλγεῖ, τὴν τῶν κακῶν ἀφρη-
 ρημένος αἰσθησιν· ὁ δὲ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν με-
 ταπεσὼν, τίκεται τὴν ψυχὴν, τῆς πρότερον αὐτῷ
 ὑπαρχούσης τύχης τῇ μνήμῃ ὑποκνίζόμενος· οὕτως
 ἄρα κακείνη, οὐκ οὔσα, ὡς μηδέποθ' ὑπάρξασα τῶν
 κακῶν λήθην τελείαν ἔχει· ἐγὼ δὲ καίπερ ἐπὶ μείζω
 τοξεύσασα σκοπὸν ἀρετῆς, καὶ πλείονος μετασχοῦσα
 ἐπὶ ταύτῃ τῆς εὐδοξίας, ὅμως ἀπέτυχον τελευτῶσα
 τῆς τύχης· ἃ γὰρ σωφρόνων γυναικῶν ἔργα εὐρηται,
 ταῦτ' ἔγωγε διατέλεσα πράττουσα, ἐν τῷ τοῦ Ἐκτορός
 διαμένουσα οἴκῳ· πρῶτον μὲν γὰρ ἔνθα μεμπτὸν ἦν
 γυναικας γενέσθαι, εἴτε προσεῖη μῶμος, εἴτε μηδεὶς
 αὐταῖς ἐκ τούτου προστρίβοιτο ψόγος, ἀλλ' ἐπειδὴ συ-
 νήθως ἐκ τοῦ μὴ μένειν οἴκοι συγχνὴ ἐγγίνεται γλωσ-
 σαλγία, τὴν ἐξωθεν ἀποφεύγουσα ἡδονὴν, οἰκουρὸς
 πιστὸς, καὶ φύλαξ τῆς οἰκίας διεγενόμην· κομψούς δὲ
 γυναικῶν λόγους ἀποστρεφομένη, καὶ λόγῳ ὀρθῷ οἴκοθεν
 διδασκάλῳ χρωμένη, αὐτῇ τε ἐνηδόμην τῷ ἰδιάζειν,
 καὶ τῷ ἀνδρὶ σιγῇ γλώσσης, καὶ ὅμμα διατέλουν πα-
 ρέχουσα ἰλαρόν· ἦδειν γὰρ ἐν οἷς μὲν ἐχρῆν ἐμὰ ἐκείνου,
 ἐν οἷς δ' ἐκείνον αὖ πάλιν ἐμοῦ κρατεῖν· ἀλλὰ τούτων
 λόγος συγχρὸς εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων διαφοιτήσας στρα-
 τόπεδον, τῆς παρούσης ἐμοὶ δυστυχίας αἴτιον γέγονεν·
 ἀλοῦσα γὰρ, ἔλκομαι ὑπὸ τοῦ παιδὸς Ἀχιλλέως, γυνή
 τε αὐτῷ ἐσομένη ἀθλία, καὶ ἐν τῷ τοῦ ἀνδροκτόνου

640. ἡσθημένος] ὥσπερ ἐ τῶν κακῶν ἡσθημένος· εἰ δὲ μὴ, ἐννοητέον ἔτι ἀπαξ
 ἐν τῷ μηδὲν, ἀπὸ κοινοῦ. 654. Εἰσεφρούμην] ἐκ συγκατῆς, εἰσεφύρου, εἰσεφ-
 ρουν, εἰσεφρούμην.

Κεῖ μὲν παρώσας ἔκτορος φίλον κάρα
 Πρὸς τὸν παρόντα πύσιν ἀναπτύξω φρένα,
 Κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι τόνδε δ' αὖ
 Στυγούσ', ἐμαυτῆς δεσπότης μισήσομαι. 665

Κχίτοι λέγουσιν, ὡς μὲν εὐρύνη χαλᾷ
 Το δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος.
 Ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥ τις ἄνδρα τὸν πάρος
 Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ. 670

Ἄλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥ τις ἂν διαζυγῇ
 Τῆς συντραφείσης, ῥαδίως ἔλκει ζυγόν.
 Καίτοι τὸ θηριῶδες ἄρθογγόν τ' ἔφυ,
 Εὐνέσει τ' ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
 Σὲ δ', ὦ φίλ' ἔκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκούντά μοι, 675

Εὐνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν·
 Ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
 Πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.
 Καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 Πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δοῦλον ζυγόν. 680

Ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
 Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις;
 ἔμοι γὰρ οὐδ', ὅ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
 Εὐνεστὶν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 Πράττειν τι κερδόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν. 685

ΧΟ. Ἐς ταῦτόν ἤκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
 Τὸ σὸν διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ.

ΕΚ. Αὐτὴ μὲν οὕτω νὰς εἰσέβην σκάφας,
 Γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.

Ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἡ χειμῶν φέρειν, 690

δουλεύουσα οἴκῳ· ἐνθ' ἕτερος ἐξ ἐτέρου ἀγὼν ἐμοὶ πρό-
 κείται· εἰ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ὀλιγορήσασα,
 πρὸς χάριν τοῦ δευτέρου ἀνήσσομαι, φανοῦμαι προδοῦσ'
 ἐκείνον· εἰ δ' αὖ μισήσω τοῦτον, φανερὰ ἀπέχθειά μοι
 γενήσεται πρὸς τοὺς δεσπότης· καίτοι γὰρ φασὶ μίαν
 νύκτα ἀρκεῖν τὴν τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα δυσ-
 μένειν δικλλάζει, ἀλλ' ἐγὼγ' ἀπέπτυσσα, εἴ τις ἄνδρα
 τὸν πρόσθεν ἀποβαλοῦσα, ἕτερον φιλεῖ ἀντ' ἐκείνου
 δι' ἀφροδίτην· οὐδὲ γὰρ ἵππος, ἵππου τῆς συζύγου
 διαζυγεῖσα, ῥαδίως θν ἔλκει τὴν ἄμαζαν ἐκείνης
 ἄνευ, καίτοι τὰ κτήνη πολὺ τῇ φύσει ἀπολείπεται
 τῶν ἀνθρώπων ἀναυδά τε ὄντα, καὶ συνέσεως ἀ-
 πεπτερημένα. Σὺ δ', ὦ ἔκτορ, ἐξήρκεις μοι ταῖς
 πᾶσι, πρὸς δόξαν, συνέσει, γένει, πλούτῳ, καὶ ἄριστος
 ἐν μάχαις γεγεννημένος· ὅς παρθένον με λαβὼν ἐκ τοῦ
 πατρὸς οἴκου, πρῶτος αὐτὸς τὰ τῆς παρθενίας διέ-
 λυσας κλείθρα· νῦν δ' ἀπολεσθέντος σου, ἔλκομαι αἰχ-
 μάλωτος εἰς δουλείαν· πῶς οὖν, ἦν θρηνεῖς αὐτῇ Πο-
 λυξένην, οὐκ ἐλαττον ἐμοῦ δυστυχεῖ τεθνηκυῖα; ὁ γὰρ
 πᾶσιν ὑπολείπεται θνητοῖς, οὐδὲ τοῦθ' ὑπεστὶν ἔτ'
 ἐμοιγε, ἡ ἐλπίς· οὐδὲ γὰρ κατὰ δόκησιν φιλὴν οἶομαι
 εἶποτε πράττειν· τὸ γὰρ δοκεῖν, καίτοι ἴσον ὃν τῷ μὴ
 εἶναι, ἀλλ' οὖν οὐ μικρὸν τὴν ψυχὴν ὑποβάλλει.

ΧΟ. Εἰς ταῦτόν ἤκεις μοι συμφορᾶς· τῷ δὲ τὰ σκαυτῆς θρη-
 νεῖν διδάσκεις ἐμὲ, οἳ τῶν κακῶν τυγχάνω καχωρηκυῖα·

ΕΚ. Ἐγὼ μὲν, τί ποτ' ἐστὶ πλοῖον, οὕτω εἶδον, μηδέ ποτ'
 εἰσελθοῦσα· εἶδα δ' ἐν γραφαῖς ἰδοῦσα, καὶ παρ' ἄλλων
 ἀκούσασα, ὡς οἱ χειμαζόμενοι, μετρίου μὲν ὄντος τοῦ

ΑΝ. Μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

ΤΑ. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπύσει ποτέ.

ΑΝ. Ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λαίψκνον Φρυγῶν λιπεῖν;

ΤΑ. Οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.

ΑΝ. Ἐπήρ' αἰδῶ, πλὴν ἐκὼν λέγῃς κακά.

720

ΤΑ. Κτενοῦσι σὺν παῖδ', ὥς πύθη κακὸν μέγα.

ΑΝ. Οἷμοι! γάμων τόδ' ὥς κλύω μείζον κακόν!

ΤΑ. Νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων —

ΑΝ. Αἰ αἰ μάλ'! οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

ΤΑ. Λέξας, ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

725

ΑΝ. Τοιαῦτα νικῆσαι τῶν αὐτοῦ πέρι!

ΤΑ. Ῥίψαι δὲ πύργων δαΐσφ' Τρωϊκῶν ἄπο.

Ἀλλ' ὥς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ.

Μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενὼς δ' ἄλγει κακῶς,

Μήτε, σθένουσα μὴδὲν, ἰσχύειν δόκει.

730

ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ, σκοπεῖν δὲ γρή.

Πόλις ἔ' ὄλωλε, καὶ πόσις, κρατὴ δὲ σὺ,

Ἡμεῖς τε πρός γυναῖκα μάρνασθαι μίον.

Οἷά τε τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔρῃν,

Οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν, οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾶν,

735

Οὐτ' αὖ σ' Ἀχαιοὶς βούλομαι ρίπτειν ἀράς.

Βί γάρ τι λέξεις, ᾧ χαλῶσεται στρατός,

Οὐτ' ἂν ταφείη παῖς ὁδ', οὐτ' οἶκτον τύχοι.

Σιγῶσα δ', εὖτε τὰς τύχας κεκτημένη

ΑΝ. Μῶν μὴ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἐμοὶ ἔχειν;

ΤΑ. Οὐδεὶς τῶν Ἀχαιῶν δεσπότης ἔσται τούτου.

ΑΝ. Τί δέ; λαίψκνον Φρυγῶν λιπεῖν αὐτὸν ἐνθάδε;

ΤΑ. Οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως τοῦτο φράσω.

ΑΝ. Ἐπαινῶ σε αἰδούμενον, εἰ καλὰ μέντοι λέγεις.

ΤΑ. Ὁ παῖς ἀπολείται, εἰ βούλει σαφῶς εἰπεῖν σοι τοῦτο.

ΑΝ. Οἷμοι! ὥς μείζον κακόν μοι τῶν γάμων τοῦτο.

ΤΑ. Νικᾷ δ' ἐν τῷ στρατῷ γνώμη τοῦ Ὀδυσσεύος.

ΑΝ. Αἰ, αἰ, μάλ' αὖθις καὶ τοῦτ' οὐ μετρίωτερόν τῶν πρόσθεν.

ΤΑ. Ἐφη γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεῖν ἀρίστου παῖδα τρέφειν.

ΑΝ. Τοιαῦτ' ἐκεῖνος εἶποι κατὰ τὸν ἑαυτοῦ φιλτάτων.

ΤΑ. Δεῖ δ' ἀποσφενδονηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῶν πύργων· ἀλλ' ἴν' ἐκεῖνό τε γένηται εὔ, καὶ σὺ φανῇ σοφωτέρα, μηδὲν ἀντέχου τούτου, καλῶς φέρουσα τὸ πρᾶγμα· ἀσθενὴς γὰρ οὖσα, μὴ δόκει ἰσχύειν, οὐδαμοῦ ἐπεφειδομένη· σκόπει γὰρ ἥτε πόλις οὐκέτ' ἐστὶ, καὶ ὁ σὸς ἀνὴρ ἔπεσεν ἐν μάχῃ· σὺ τε αὖ αὐτὴ ὑποχείριος, καὶ πρὸς ἄνδρ' ἐμὲ ἀντιστῆναι μὴ δυναμένη· ταῦτ' ἄρ' οὐ χροῖ σε εἰς ἄμιλλαν τοῦ ἐμοῦ βραχίονος ἐλθεῖν, μηδ' αἰσχροῖντι, ἢ φαῦλον εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ, ἢ τοῖς Ἕλλησι κοινῇ καταρᾶσθαι ἵνα μή τι χαλωθέντος τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ταῦτοις, ἄταφός τε καὶ ἄκλαυστος κείμενος ὁ παῖς βορὰ γένηται τοῖς θηρίοις· εἰ γὰρ σιγῶσα, καλῶς τὴν

γενέσθαι ἔμοιον πῶ, Οἶσθα, ὃ δρᾶσον, ᾧ ἐχρήσατο πύργῳ. ἀναπληρώσεις δ' ἂν τις τοῦθ' οὕτω· δὲς, ὥστε γενέσθαι ἵνα γένηται, ὅπου ἐπομένῳις ἀνέλυσαι ὃ αὐτὴς εἰπὼν, καὶ σοφωτέρα φανῇ.

734. Οὐ μάχης ἔρῃν] διορθοῦσι καὶ τοῦτο εἰς τὸ αὐτὸ μάχης, δρᾶν, ἵν' ἀποδοῖ δῶται εἰς τοῦτ' ἐρῶτερον τὰ ἐπόμενα.

τούτο, καὶ οὕτω γραπτέον. 728. Ἀλλ' ὥς γενέσθαι] οὕτως ἐχρήσατο ἢ φράσαι τούτη καὶ τῇ ἑκάστῃ (στίχ. 871.) καὶ τοι ἐκεῖ διορθοῦσιν εἰς τὸ

Τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
 Αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρηνεστεράων τύχοις.

AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσά τιμηθεὶς τέκνον,
 Θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 Ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 Ἡ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

Τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ ἐς κειρὸν ἤλθέσσι πατρός.
 εἰ λέκτρα τάμ' δυστυχῇτε, καὶ γάμοι,

Οἷς ἤλθον ἐς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
 Οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμοί,
 Ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.

ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνη κακῶν σέθεν;
 Τί μου δέδραξαι χερσὶ, κἀντέγῃ πέπλων,
 Νεοσσὸς ὥσεί, πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμάς;

Οὐκ εἰσιν Ἑκτωρ, κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,
 Γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν,

Οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν.
 Λυγρὸν δὲ πῆδημ' ἐς τράχηλον ὑψόθεν
 Περσῶν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.

ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον!

ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα! διακνητὴς ἄρα
 Ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
 Μάτην δ' ἐμόχλουν, καὶ κατεξάνθην πόνους.

Νῦν, οὐ ποτ' αὖτις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
 Πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας

Ἐλίσσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄρμοςον.

ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ,

Τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἴτιον;

740

745

750

755

760

765

προσπεσοῦσαν οἷσις τύχην, αὐτὸν τε θάψεις, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων εὐμενεστέρων τεύξει.

AN. ὦ φίλτατον τέκνον, ὦ πλείστης τετυχηκῶς τιμῆς τε
 καὶ φίλτρου, ἀκούεις τί φησιν οὗτος; ἀποθανῇ πρὸς
 τῶν ἐχθρῶν, γλυκερὸν ἔμοιγε φάος, ἀθλίαν ἐμὲ τὴν
 μητέρα καταλιπών· ἢ τοῦ πατρὸς ἀρετῇ, ὦ τέκνον,
 εὖ οἶδ' ἐγὼ τοῦτο, ἀποκτενεῖς, ἢ ἄλλοις σωτηρία
 γεγενημένη· ἀλλ' ἡ δόξα ἐκείνου, καὶ τὸ ἀξίωμα παρὰ
 πᾶσιν οὐκ εἰς ὄνησιν ἤκεισιν· ὦλέκτρα καὶ γάμοι δύστη-
 νοι, οἷς ποτε συνώκησα Ἑκτορι, οὐχ ὅπως τέκω παῖδα
 σφάγιον Ἑλλήσιν, ἀλλὰ βασιλέα τῆς εὐκάρπου Ἀσίας
 ἐσόμενον· ὦ τέκνον, ὑποδακρύεις; ὑπαισθάνη γάρ, ὡς
 ἔοικεν, ὁ μέλλεις πείσεσθαι· τί γάρ μου οὕτως ἔχη,
 τῶν πέπλων λαθόμενος; καὶ ὥσπερ νεοσσός, ὑπὸ ταῖς
 ἐμαῖς πτέρυξιν ὑποδύη; Ἑκτωρ γὰρ οὐκέτ' ἐστίν, οὐδ'
 ἦξει ποθὲν ἐκ γῆς ἀναΐζας, ὥστε πάλλων τὸ δόρυ
 διασῶσαί σε, τέκνον· οὔτ' ἄλλος τῶν τοῦ πατρὸς συγ-
 γενῶν, οὔτ' ὁ στρατὸς ὁ Φρυγῶν· ἀλλ' αὐτίκα μᾶλλον
 καταρχχθεὶς ὑψόθεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ κεφαλῇ,
 ἐπιεικῶς καταστρέψεις· ὦ φίλτατον βλάστημα ἐν ἀγ-
 κάλῃ τῆς μητρὸς βραχὺν ἔτι χρόνον; ὦ πνεῦμα, ἡδι-
 στον ἐκπνέων τοῦ σώματός σου· μάτην ἄρ' ἐν σπαρ-
 γάνοις ὁ μαστὸς οὗτος ἐξέθρεψέ σε· μάτην δὲ κἀγὼ
 τοὺς πολλοὺς ἐκείνους ὑπέστην πόνους· ἀλλὰ νῦν γε
 εἴπερ πύτ' αὖτις ἀσπάζου τὴν σὴν μητέρα ὕστατον
 πάντων τοῦτο, δεῦρο πρόσπεσον τῇ τεκούσῃ ἡδὴ τὸ
 τελευταῖον, τὸν ἐμὸν τράχηλον ταῖς σφυτοῦ χερσὶ πε-
 ριελίσσων, καὶ στόμα στόματι τὸ σφυτοῦ τῷ τῆς μη-
 μητρὸς προσαρμόσας· ὦ βάρβαρα κακὰ μιμησάμενοι
 Ἕλληνες, τί ποτ' ἀφαιρεῖτε τοῦ ζεῖν τὸν παῖδα τοῦτον;

- ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὐ ποτ' εἶ Διός,
 Πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνου,
 Φόνου τε, Θανάτου θ', ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
 Οὐ γάρ ποτ' αὖχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαι σ' ἐγώ,
 Πολλοῖσι κῆρα βαρβάραις, Ἕλλησί τε.
 Ὅλοιο! καλλίστων γὰρ ὁμμάτων ἀπο
 Αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν. 775
 ἄγετε, φέρετε, καὶ ρίπτειτ', εἰ ρίπτειν δοκεῖ.
 Δαίνυσθε τοῦδε σάρκα· ἔκ τε γὰρ θεῶν
 Διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
 Θάνατον ἀρῆξαι· κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας,
 Καὶ ρίπτειτ' ἐς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι 780
 ὕμναιον, ἀπολέσασα τοῦ μαυγῆς τέκνον.
- ΧΟ. Τάλαινα Τροίη, μυρίους ἀπώλεσας
 Μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν,
 ΤΑ. Ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
 Μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρώων 785
 Πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
 Πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
 Λαμβάνειτ' αὐτόν· τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ
 Κηρυκεύειν, ὅστις ἀννικτος,
 Καὶ ἀναιδείας τῆς ἡμετέρας 790
 Γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
- ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
 Συλόμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως,
 Μήτηρ καὶ γώ· τί πάθω; τί σ' ἐγώ,

- αἰθῶν ὄντα; ὦ Τυνδάρειον βλάστημα Καχελένη, οὐκ
 ἂν εἰποιμί σε Διὸς ἐκπεφυκέναι, ἀλλ' ἅμα πολλῶν πα-
 τέρων δοκεῖς γενέσθαι σπέρμα, Ἀλάστορος, Φθόνου,
 Φόνου, Θανάτου, ὅς' ἂν τοιαῦτα τρέφῃ ἢ γῇ θηρίαι·
 πῶς γὰρ ἂν Ζεὺς Ἕλλησί τε καὶ βαρβάρους τοιαύτην
 γεννήσειαν Ἑριννῶν; ἀλλ' ὅλοιο σύγες· ἐκ γὰρ καλῶν
 ὁμμάτων αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ τῶν Φρυγῶν πεδία πα-
 ρέδωκας ἐρημία. ἄγετε, φέρετε, ρίπτετε, εἰ τοῦθ' ὑμῖν
 καλὸν εἶναι δόξει· καταφάγετε τοῦτου, εἰ βούλοισθε, καὶ
 τὰς σάρκας· τὰ τε γὰρ πρὸς θεῶν ἡμῖν εἰς ὄλεθρον τεί-
 ναι, καὶ τῷ παιδί ἀπερῦξαι τὸν θάνατον οὐ δυνάμε-
 θα. Κρύπτειτέ μου νῦν τὸ ἄθλιον τοῦτο σῶμα, ρίψαν-
 τες εἰς τὴν ναῦν· εἰς καλὸν γὰρ ὑμένοιον ἔκω, τὸν
 ἐμαυτῆς ἀπολέσασα παῖδα.
- ΧΟ. ὦ δύστηνε Τροίη, ὡς μυρίους ἀπώλεσας διὰ μίαν γυ-
 ναῖκα, καὶ γάμον ἀνόσιον.
- ΤΑ. Ἄγ', ὦ τέκνον, ἀφαις τὸ φίλον ὑπαγκάλισμα τοῦτο τῆς
 φίλης καὶ δυστήνου μητρὸς σου, ἀνελθε ἐπ' ἄκρον
 θορυγλὸν τοῦ τείχους, ὅθεν ἡ ψῆφος βιάζεται σε ριπθέν-
 τα, ἀπορρήξαι τὸν βίον· λαμβάνειτ' αὐτὸν ὑμεῖς· ἀλλ'
 ἐχρῆν τὰ τοιαῦτά γε κηρυκεύειν, ὅς τις ἂν ἢ ὠμὸς καὶ
 ἀναίσχυντος μᾶλλον, ἢ προαιρέσεως τῆς ἐμῆς ζήλωτῆς.
- ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παιδὸς τοῦ ἐμοῦ ἄθλιος παῖς πα-
 τρὸς ἀθλιωτέρου γεγεννημένος· ἀπροσερούμεθά σου ἤδη
 ἐγώ τε, καὶ ἡ μήτηρ ἀπροσδοκῆτως· τί πάθω; τί ἀπο-

Δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν

Πλήγματα κρατὸς, στέρνωντε κόπους·

795

Τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἱ ἐγὼ πύλεως.

Οἴμοι δὲ σέθεν! τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;

Τίνος ἐνδέομεν, μὴ οὐ πανσυδίῃ

Χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

800

ΧΟ. Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν, (Στρ. α.)

Νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδραν,

Τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἴν' ἐλαίας

Πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνας,

Οὐράνιον στέφανον, λιπαραῖτιν κόσμον Ἀθήναις, 805

Ἔβας, ἔβας, τοξοφόρῳ συναρι-

Στεύσων ἄμ' Ἀλκμήνας γόνυ,

Ἴλιον, Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν

Ἀμετέραν, τοπάρουθ' ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος

Ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος, ἀτυζόμενος (Ἀντ. α.)

Πώλων, Σιμόντι δ' ἐπ' εὐρείῃ πλάταν

811

Ἔσχασε ποντοπύρον, καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμναῖν,

Καὶ χερὺς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,

Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυχίσματα Φοῖβου

801. Μελισσοτρόφου] διὰ τὸ ἐν Ἰωνίᾳ πολλὰς τρέφεσθαι μελίσσας. τὴν γὰρ Σαλαμῖνα ὡς ἐνομένην τῇ Ἀττικῇ εἰσάγουσιν αἱ ποιηταὶ ὁ δὲ μῦθος. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν ἐκτίσαν τὰ τεῖχη τῆς Τροίας· καὶ ἐπειδὴ Λαομέδων οὐκ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὸν μισθόν, ὁ μὲν Ἀπόλλων ἐπέμψεν αὐτοῖς νόσον λοιμικὴν· ὁ δὲ, τὸ τῆς θαλάσσης διεγείρων κύμα, ἐπέκλυζε τὴν γῆν· ἐφ' ᾧ ἀνείλεν ὁ χρησμός Λαομέδοντι τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα Ἡσιόνην ἐκθεῖναι κῆτι τῇ τῆς θαλάσσης πρὸς βορρᾶν. Λαομέδων δὲ ἀνεκήρυξε τῷ κωλύσονται τούτῳ, δοῦναι τοῦ ἐαυτοῦ ἵππους· ὑπέσθη τοίνυν Ἡρακλῆς τὸν ἀγῶνα,

δῶ σοι, ὦ δύστηνε, πλὴν πλήγματα κεφαλῆς καὶ σερ-
νοτυπίας; τοῦτο γὰρ ὑπολέλειπται μόνον· οἶμοι τῆς
πύλεως· οἶμοι δὲ καὶ σοῦ· τί γὰρ τῶν κακῶν οὐκ ἐν
ἡμῖν ἐστί; τί ἔθ' ἡμῖν προσδεῖ τούτων εἰς πανωλε-
θρίαν χωρῆσαι;

ΧΟ. ὦ Τελαμῶν βασιλεῦ Σαλαμῖνος τῆς μελίσσοτρόφου, ὁ
τὸν τῆς νήσου ταύτης ὕρνον ποτὲ κατέχων τῆς πε-
ριφρύτου τῆς παρατεταμένης πρὸς τὰς ὄχθας μεγάλας,
ἐνθα ἡ Ἀθηνᾶ ἔδειξε πρῶτον βλαστὸν ἐλαίας· ὅς δόξαν
καὶ κόσμον ταῖς περικλεέσιν Ἀθήναις φέρει· αὐτὸς
ἦλθες ποτ', ἦλθες εἰς Τροίαν, τῷ τῆς Ἀλκμήνης
τοξοφόρῳ παιδὶ συναριστεύσων, ᾧ συνεξεῖλες Ἴλιον,
τὴνδε τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ὅποθ' Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος ἥρως
ἡγαγέ σε ᾧδε, Λαομέδοντι ὀργηθεὶς ἔνεκα τῶν ἵππων·
ἔσχε δε τὴν ναὺν παρὰ τὰς τοῦ καλλιρρόου Σιμόντος
ἐκβολάς· τάτε πρυμνήσια ἐξῆψε, καὶ τὰ τόξα, τὴν
τῶν ἐαυτοῦ βραχιόνων εὐστοχίαν, ἐκ τῆς νεῶς ἐξεῖλεν,
φόνον Λαομέδοντι φέροντα· ἃ δὲ ὁ Φοῖβος κανόνων

ἔχων συναγωνιστὴν σὺν ἄλλοις καὶ Τελαμῶνα. καὶ ἐπειδὴ Λαομέδων ἐψεύσα-
το πρὸς αὐτὸν τὴν ὑπόσχεσιν, μὴ ἀποδοῦς αὐτῷ τοὺς ἵππους, φονεύσαντι ἦδη
τὸ κῆτος, ἐκστρατεύσας ὁ Ἡρακλῆς, τήν τε πόλιν ἐπόρθησε, καὶ Λαομέδοντα
ἐφόνευσε, καὶ τὴν Ἡσιόνην λαβὼν, ἔδωκεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι τῷ πρώτῳ
ὑπερβαλόντι τὸ τεῖχος. 803. Τᾶς ἐπικεκλιμένας . . . γλαυκᾶς Ἀθάνας] ἐν ἄλ-
λοις δὲ καίται, ἢ τὰς ἐπικεκλιμένας . . . γλαυκᾶς Ἀθάνας.

810. Πρῶτον ἄνθος] ὁ Ἡρακλῆς. 812. Ἔσχασε] ἔσχεσεν, ὅ ἐστιν, ἔσχεν, ὥρ-
μίσθη. 824. Κανόνων δὲ τυχίσματα] τὰ ὑπὸ φόβου εἰσθεομήματα· ἐν ἄλλοις

Πυρός γε φοίνικι πνοᾷ καθελὼν, 815
 Τροίης ἐπόρθησεν χθόνα,
 Δίς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ
 Δαρδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 Μῆταν ἄρ', ὦ χρυσέαις (Στρ. β')
 Ἐν οἶνοχόαις ἀβρὰ βαίνων, 820
 Αχομεδόντιε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
 Πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν.
 Ἄ δὲ σε γειναμένα [Τροία] πυρὶ δαίεται.
 Ἡϊόνες δ' ἄλιαι 825
 Ἰαχον, οἶόν τ' οἶο-
 Νὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ,
 Αἱ μὲν εὐνάς, αἱ δὲ παῖδας,
 Αἱ δὲ, ματέρας γεραιάς.
 Τὰ δὲ σὰ δροσέντα λουτρὰ, 830
 Γυμνασίων τε δρόμοι
 Βεῶσσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεκ-
 Ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις.
 Καλλιγάλανα τρέφεις· Πριάμοιο δὲ γαῖαν
 Ἑλλάς· ὦλεσ' αἰχμᾶ. 835
 Ἔρως, Ἔρως' ὃς παρὰ
 (Στρ. β')
 Δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
 Οὐρανίδαισι μέλων.
 Ὡς τοτὲ μὲν μεγάλως
 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν 840

εἰδείματο τείχη, ταῦτα παραδοὺς πυρὶ, τὴν τῆς Τροίας
 ἐπόρθησε χώραν· οὕτω δις ἤδη ἐν δυοῖν προσβολαῖν
 πολεμίων τὰ περὶ τὴν Τροίαν παρναλῶμα ἐγένετο τοῦ
 πολέμου.

Μῆτην ἄρα σὺ, ὦ Γανύμιδες, ἐν χρυσαῖς οἶνοχόαις
 διακεχλιδῶς, τὸ τοῦ Διὸς ἐν χερσὶ φέρεις ἔκπωμα
 πλήρες· ὃ ἔστιν ἐνδοξότατον πάντων καὶ τιμιώτατον
 ὑπερήτημα. Τροία γὰρ ἡ σὲ τεκοῦσα τύφεται ἤδη πυρὶ·
 αἱ δὲ ἡϊόνες ἐπηγοῦσιν, ὥσπερ ὄρνις ὑπὲρ νεοσσῶν·
 ἐνθ' αἱ γυναικῶν αἱ μὲν θρηνοῦσι τοὺς ἄνδρας· αἱ δὲ,
 τὰς γεραιὰς μητέρας· τὰ δὲ σὰ δροσέντα λουτρὰ, καὶ
 τὰ τῶν δρόμων γυμνάσια ὥχοντο· σὺ δ' ἀμέριμνος
 ὁλως διατελῶν, τρέφεις παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ Διὸς πρό-
 σωπα ταῖς χάρισιν ἀβρὰ καὶ θελκτήρια· ἡ δὲ Πριάμου
 χώρα δορὶ Ἑλληνικῇ διέφθαρται ἄθην.

Ὡς ἔρως, ἔρως, ὃς ἡλθές ποτε ἐς τὰ δώματα τοῦ
 Δαρδάνου, χάριν φέρων τοῖς τὸν οὐρανὸν κατοικοῦσι,
 τότε μὲν ἐπὶ μέγιστον ἦρας Τροίαν, συγγένειαν αὐτῇ

οὗτος οὐ Λαομεδόντος υἱὸς, ἀλλὰ Τρώης ἦν· ἡ γὰρ καταγωγὴ αὐτοῦ Ζεὺς,
 Δαρδάνος, Ἐριχθόνιος, Τρῶς, Γανυμήδης, καὶ Ἰλῆς καὶ Ἀσάρακος· τοῦ δὲ
 Δαρδάνου ἀποθεωθέντος, ἐκ μὲν τοῦ Ἰλίου, Λαομεδόντος, Πριάμου· ἐκ δὲ Ἀσ-
 αράκου, Κάπος, Ἀγχίσης, Αἰνείας· Εὐκλῆφω τοῖνον τὸ Λαομεδόντιε παῖ, ὥς
 ἐθνικὸν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ Τρωϊκοῦ. 828. Αἱ μὲν] ἀπὸ τῶν ἡϊόνων μετέβη ἐπὶ
 τὰς γυναικας τὰς ἐν ταῖς ἡῖσις ἱαχούσας· καὶ θρηνοῦσας· 830· Λουτρὰ ἄ-
 περ εἶχεν ἐν ἱδρῇ, ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τῶν κάτω· 834· Καλλιγάλανα] γαλακταῖα

Κῆδος ἀναψάμενος! τὸ μὲν οὖν Διὸς
Οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ.

Τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
Ἡμέρας φίλιον βροτοῖς
Φέγγος ὁλοὺν εἶδε γαῖαν,
Εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
Τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
Γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
Ὄν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
Ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ μεγάλην. τὰ θεῶν δὲ
Φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

845

850

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΕΛΕΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΜΕ. Ὁ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας τόδε
Ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἐλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενελάος εἰμι, καὶ στράτευμ' Ἀχαιϊκόν.

855

πρὸς θεοὺς συναρμόσας· ὁ δ' οὖν ἐκ τούτου προσῆκε
ποιεῖν πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν τὸν Δία, ἐγὼ μὲν
οὐκ ἂν εἴποιμι· ἀλλὰ τὸ τῆς λευκοφόρου Ἡμέρας φῶς,
τὸ φίλον μὲν τοῖς ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων, ἡμῖν δὲ γε-
γεννημένον ὄλεθριον, εἶδε τὴν γῆν τῆς Τροίας, εἶδε τὸν
ὄλεθρον τῶν τειχῶν· καίτοι ἔχει ἄνδρα ἐκ ταύτης τῆς
γῆς ἐν θαλάμῳ, ὃν χρυσοῦν ὄχημα, ὑπὸ τεσσάρων
ἐλκόμενον ἵππων, ἀνέλαβε, μεγίστην ἐλπίδα τῇ ἐμῇ
παρέχον πατρίδι. Οὐκοῦν οὐδὲν τὰ τῶν θεῶν φίλτρα
εἰς ὄνησιν Τροίᾳ.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΕΛΕΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΜΕ. Ὁ κάλλιστον φέγγος τοῦ ἡλίου τήμερον, ἥνίκα Ἐλένην
τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα ὑποχείριον ἔχω· πολλὰ γὰρ ἐγώ
τε καὶ πᾶς ὁ τῶν Ἑλλήνων στρατὸς δι' αὐτὴν τυγχά-

μυθος· Τιθωνόν τὸν τοῦ Λαομέδοντος ἀδελφόν, ἐκπρεπέστατον τῶν κατ' αὐ-
τὸν τῷ εἶδει γενόμενον ἐν Ἰλίῳ, ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα, ἀνήρπασε, καὶ τῆς τού-
του μετέλαβε κοίτης· 850· Χρύσεος ὄχος] ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, Κρόκεος ὄχος·
ἐν ᾧ ὥχετο ἡ Ἥως, ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῦ ὀρνυμένη· ὡς Ὀμπρος
Ἰλ. Α. στίχ. γ. 852· Φίλτρα φροῦδα τὰ θεῶν] τότε τοῦ Διὸς εἰς Γανυμήδην
καὶ τὸ τῆς ἡμέρας (ἢ τῆς Ἥως) εἰς Τιθωνόν· ἀμφοτέρων γὰρ ὑπερφαίνεται

842· Οὐκέτι ὄνειδος ἐρῶ] οὐκ ἂν μεμψάμην αὐτὸν Δία ἀμνημονήσαντα τὰς χάρι-
τας τῶν τοῦ Γανυμήδους ἐρώτων· ἐν ἄλλοις δ' οὖν κεῖται, ὄνειδος οὐκέτ' ἐρῶς·
ἀλλ' οὐ συνάδει τῷ τῆς στροφῆς μέτρῳ ἀνωτέρ· 847· Τεκνοποιὸν ἔχουσα] ἡ
ἡμέρα· ἔχει ὀρθῶς ἀποδοθὲν πρὸς τὸ σημαίνον, ἀντὶ τοῦ ἔχουσας· ὁ δὲ

Ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ, ὅσον δοκοῦσί με,
Γυναικὸς οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὅς ἐξ ἐμῶν
Δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.

Κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην, 860
Αὐτὸς τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.

Ἦκω δὲ τὴν Λάκκαιναν, (οὐ γὰρ ἠδέως
Ὀϊομα δάμαρτος, ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω,)
Ἄζων· δύμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
Κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλον μέτα. 865

Οἵ περ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
Κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν,
Θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργεῖαν χθόνα.

Ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μῆρον
Ἑλένης ἔᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτη 870
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν, κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
Ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.

Ἀλλ' εἶα, χωρεῖτ' ἐς δύμους, ὀπάαντες,
Κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μισαιφονωτάτης
Κόμης ἐπιστάσαντες· οὐριοι δ' ὅταν
Πνοιαί μύλωσι, πέμψωμέν νιν Ἑλλάδα. 875

ΕΚ. Ὡ γῆς ὄχημα, κατὰ γῆς ἔχων ἔδραν,
Ὅστις ποτ' εἴ σὺ δυστόπαστος εἰδέναι

ἀγνωμοσύνη πρὸς Τροίαν. 866. Ἐξεμόχθησαν αὐτὴν δορὶ] μετὰ πολλοῦ μόχ-
θου αὐτῆς ἐκράτησάν. 877. Ὡ γῆς ὄχημα] ὁ τὴν γῆν κρατῶν ἐν δρακί, καὶ
ἐπὶ γῆς ὀχοῦμενος· ὡς δὲ ὑψηλὸν τὸ χωρίον ἐξήνεγκε τοῦτο· ἡ γὰρ Ἐκάβη
ἡδὺς ἀκούσασα τὴν ποινὴν τῆς Ἑλένης, ζητεῖ τὸ δίκαιον καὶ ὑπέρτατον ὄν,
ὅπως ἀπειθῶ αὐτῇ ὅτι ποτ' εἴη τοῦτο, τοὺς προσήκοντας ὕμνους· ὡς εἰ ἔλεγε

Νομεν πεπονθότες· καίτοι ἔπλευσα ἐπὶ Τροίαν οὐχ ὑπὲρ
αὐτῆς, ὡς τινες οὐκ ὀρθῶς ὑπελήφασιν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν
ἀπὸ τῆς ἐμῆς οἰκίας ἀφελόμενον ἐκείνην· ἐκείνος μὲν
οὖν αὐτὸς τε καὶ ἡ πόλις αὐτοῦ καταστραφεῖσα ὑπὸ
τῶν Ἑλλήνων, ἄξιαν δεδόκασι δίκην· ἦκω δὲ νῦν
τὴν Λάκκαιναν ἄγων ταύτην· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τοῦνομ'·
ἠδέως τὴν ποτὲ γυναῖκα ἐμαυτοῦ κακὴν γεγεννημένην·
ἔστι δ' αὐτὴ ὣς ἐν ταῖς ἄλλαις αἰχμαλώτοις Τρωάσιν·
οἱ γὰρ κρατήσαντες αὐτῆς πολέμῳ εἶσαν ἐμοὶ χρή-
σασθαι αὐτῇ ὅτι ποτὲ βουλοίμην, εἴτ' ἀνελεῖν λαβόν-
τα, εἴτ' ἀγαγέσθαι εἰς Ἄργος πάλιν· ἐμοὶ δ' οὐ δοκεῖ
ἐνταῦθα αὐτὴν ἀποκτείνειν· ἀγαγόντα δὲ οἴκαδε πα-
ραδοῦναι τοῖς ἐκεῖ, ὅσοι ἀπώλεσαν τοὺς ἑαυτῶν συγ-
γενεῖς ἐν Τροίᾳ, κακῶς κακὴν ἀντ' ἐκείνων αὐτὴν ἀπο-
λέσκει. ἀλλ' εἶα, εἰσελθόντες ὑμεῖς ἔνδον, ἐκκομίσασθε
βίαν, ἐξέλκοντες αὐτὴν τῆς μισαιφόνου κόμης, ἐν οὐρίου
πνεύματος ἐπιγενομένου, πέμψωμεν αὐτὴν εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

ΕΚ. Ὡ ὁ τὴν γῆν φέρων ἐν δρακί ἐποχουμένην, καὶ ἐπὶ γῆς
ἔχων θρόνον, ὅστις ποτ' ἂν ᾔης, ὁ τὴν γινῶσιν ἡμῶν

μετὰ τοῦ Ἀποστόλου· Ὡ βάρης πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀ-
νεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ἐδοὶ αὐτοῦ. 878. Δυστό-
παστος] παρὰ τὸ δυσ-τοπάζειν δυσεἰκάστος· κρεῖττον γὰρ τὸ θεῖον καὶ λόγου
καὶ ἐνοίας, ὡς ἀπειράκις ἐπ' ἀπειρον τέλειον καὶ ἀπειροτέλειον, καὶ ὡς πάν-
τῃ ἀνέκφραστον τε καὶ ἀκατάληπτον, καὶ σιγῇ μᾶλλον τιμώμενον, ἢ φωναῖς
σημνουόμενον· πάντα δρῶν, σὺν δικαιοσύνῃ καὶ μηδαιμῶ φαινόμενον σὺν κρεί-

Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νοῦς βροτῶν,
 Προσευξάμην σε· πάντα γὰρ, δι' ἀφόφου 880
 Βαίνων καλεῖσθαι, κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.

ΜΕ. Τί δ' ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν;

ΕΚ. Αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σὴν.
 Ὅρῶνδ' ἐκ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἔλῃ πόθω.
 Αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις. 885
 Πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 Ἐγὼ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χοῖ πεπονθότες·

ΕΛ. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου
 Τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν 890
 Βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

Ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
 Ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι, γινῶμαι τίνες
 Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;

ΜΕ. Οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
 Κτανεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ἔνπερ ἠδίκησας. 890

ΕΛ. Ἔξεσιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 ὣς οὐ δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα;

ΜΕ. Οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶν.

ΕΚ. Ἀκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεῆς,
 Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους 900
 Ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
 Οὐδὲν κάτοισθα· συντεθείς δ' ὁ πᾶς λόγος
 Κτανεῖ νιν οὕτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.

τῷ. 887. Οἱ πεπονθότες] ὁ Πάρις. 894. Οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες] οὐκ εἰς κρίσιν ἦλθες ψήφῳ· ἀλλ' ἀπλῶς ὁμιθυμαδὸν παρέδωκάν σε πᾶς ὁ στρατὸς ἐμοὶ ἀπολέσαι σε.

ὑπερβάλλον, εἴτε Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νοῦς
 ἀνθρώπου, εἴθ' ὅστις ποτέ, τοῦτον αὐτὸν ἐγὼ προσκυνῶ
 καὶ σέβω· πάντα γὰρ, διὰ πάντων ἀποφρητὶ δαΐων,
 τὰ θνητῶν, κυβερνᾷς κατὰ δίκην.

ΜΕ. Τί ποτέ τοι βούλονται αἰκαίνα αὐταὶ εὐχαὶ πρὸς τὸ θεῖον;

ΕΚ. Ἐπαινῶ μὲν σε, ὦ Μενέλαε, εἰ τὴν σαυτοῦ τήνδε ἀπο-
 κτενεῖς γυναῖκα· ἀλλ' ὁρῶν αὐτήν, ἀποστρέφου πάλιν,
 μὴ ἰδὼν, ἀλλῶς αὖθις τῷ ἔρωτι ἐκείνης· δεινὴ γὰρ οὐ μόνον
 ἀνδρῶν ὄμματα θέλγειν, ἀλλὰ καὶ πόλεις ἐξαιρεῖν,
 καὶ οἴκους ἐμπιπράναι· τοιαῦτα γὰρ θέλγητρ' ἔχει, ὡς
 ἐγώ τε οἶδα, καὶ σὺ, καὶ οἱ πολλὰ δι' αὐτὴν πεπονθότες.

ΕΛ. Μενέλαε, φρίκην φέρει μοι ταῦθ' οὕτως ὑπὸ τῶν σῶν
 ἀκολούθων φροῖμιάζόμενα, βία τῶν δωμάτων με ἀπο-
 σπώντων· οἶδα μὲν οὖν αὐτὴ τὰ μέγιστα πρὸς σοὶ
 στυγουμένη· βουλοίμην δ' ὅμως ἐκείνο πρῶτον ἐρέσθαι·
 τίς ψῆφος σοί τε καὶ τοῖς Ἕλλησι περὶ ἐμοῦ δέδοται,
 κοινῇ;

ΜΕ. Οὐκ εἰς ψήφους σοι τὰ πράγματα ἦλθεν· ἀλλ' ἀπλῶς
 ἅπας ὁ στρατὸς δέδωκε σε ἐμοί, ὃν ἠδίκησας, ἀποκτεῖναι.

ΕΛ. Ἀλλ' ἄρα δώσεις μοι λόγον πρὸς ταῦτα, ἵνα μάθῃς ὡς
 ἀδίκως ἀποθανοῦμαι, ἦν τοῦτο πάθω;

ΜΕ. Οὐκ ἦλθον ἀκούσων λόγους, ἀλλὰ δίκην ληψόμενος.

ΕΚ. Δὸς, ὦ Μενέλαε, δὸς αὐτῇ ἀπολογήσασθαι πρῶτον,
 ἵνα δικαιότερον οὕτως ἢ τὸ ζῆν καταστρέψῃ· εἴθ' οὕτω
 καὶ ἡμῖν ἀντειπεῖν πρὸς τὰ ἐκείνης· πολλὰ γὰρ
 αὐτῇ πεπραγμένα ἐν Τροίᾳ, διέφυγέ σου τὴν γνώσιν·
 ὁ δὲ λόγος οὕτως ἀμφοτέρωθεν συμπληρούμενος, πείσσει
 σε μᾶλλον αὐτὴν ἀνελεῖν,

ΜΕ. Σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι· τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὥς μάθῃ λόγων, 905
Δῶσω τόδ' αὐτῇ. τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

ΕΛ. Ἴσως με καὶν εὖ, καὶν κακῶς δόξω λέγειν,
Οὐκ ἀνταμείψῃ, πολεμίην ἡγούμενος.
Ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι, διὰ λόγων ἰόντ', ἐμοῦ
Κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείψομαι, 910
Τοῖς σοῖσι τάμᾶ, καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.

Πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα· δεῦτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε καὶ μὲν ὁ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
Δαλοῦ πικρὸν μίμηρ' Ἀλέξανδρόν ποτε. 915
Ἐνθένδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον, ὥς ἔχει·

Ἐκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
Καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυγὶ στρατηγοῦνθ', Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι·
Ἦρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ', Εὐρώπης θ' ὄρους 920
Τυραννίδ' ἔξειν, εἰ σφὲ κρίνειεν Πάρις.

Κύπρις δὲ, τοῦμὲν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
Δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
Κάλλει. τὸν ἐνθένδ' ὥς ἔχει σκέψῃ λόγον·
Νικᾷ Κύπρις θεὰς· καὶ τοσόνδ' οἱ ῥοὶ γάμοι 925
Ἦνησαν Ἑλλάδ'· οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,

909. Ἐγὼ δὲ] ἡ συνθήκη οὕτως· ἐγὼ δὲ, ἀντιθεῖσα (ἀντιπραβαλοῦσα)
τὰ σὰ αἰτιάματα (τοῖς ἐμοῖς) καὶ τάμᾶ τοῖς σοῖς, ἀμείψομαι (ἀποκρι-
νεῖμαι πρὸς ἐκεῖνα) ἃ οἶμαι (ἐν ἄλλοις εἶδε) σι, διὰ λόγων ἰόντα (εἴπερ ἡ-

ΜΕ. Τοῦτο μὲν αὐτῇ χαρίσασθαι οὐ καιρός· ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐθέλει εἰπεῖν, δίδωμι, οὔμενον αὐτῇ, ἀλλά σοι χα-
ριζόμενος.

ΕΛ. Αἰσθάνομαι μὲν, ὥς οὐκ ἂν ἀξιώσειας τοῖς ἐμοῖς ἀπαν-
τῆσαι λόγοις, καὶν δίκαιοι, καὶν ἄδικοι οὗτοι ὦσι, πο-
λεμίαν ἡγούμενος· ἐγὼ δ' οὖν, ἃ οἰδάς σε ἔχοντά μου κα-
τηγορῆσαι, πρὸς ταῦτ' ἀντιθεῖσα τὰ ἐμαυτῆς, τὴν
ἀπολογίαν ποιήσομαι. Πρῶτον μὲν οὖν πάντων τῶν
κακῶν. ταύτην τὴν γραῦν αἰτίαν φημὶ γενέσθαι, Πάριν
τεκοῦσαν· δεῦτερον, Πρίαμον αὐτὸν τὴν τε Τροίαν κα-
μὲ ἀπολέσας τῷ μὴ ἀνελεῖν Ἀλέξανδρον βρέφος ὄντα,
τὸν πικρὸν ἐκεῖνον τῆς πόλεως δαλὸν ὑπὸ τῶν ὀνείρων
προμηνυθέντα· ταῦτα μὲν τὰ πρῶτα· νῦν δ' ἄκουσον
τάπῃ τούτοις· ἔκρινεν οὗτος τὰς τρεῖς θεὰς ἐν Ἰδῇ περὶ
κάλλους, ὧν Ἀθηναῖ μὲν ὑπέσχετ' αὐτῷ στρατηγὸν
τῶν Φρυγῶν καταστήσειν, ὥστ' εἰ αὐτῇ τὴν ψῆφον
δοίη, κρατῆσαι πάσης τῆς Ἑλλάδος. Ἦρα δ' αὖ τῆς
τ' Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ἄρξαι· ἡ δὲ τρίτη τοῦμὲν θαυ-
μάζουσα εἶδος, ἡ Ἀφροδίτη, ἐμὲ αὐτῷ ὑπέσχετο δώ-
σειν εἰς βίου κοινωνίαν, εἴ γε τὰς ἄλλας θεὰς ἐν τῇ
ψῆφῳ ὑπερβάλοι τῷ κάλλει· ταῦτα μὲν ἐκεῖναι· νικᾷ
οὖν ἡ Ἀφροδίτη τὰς ἄλλας ἐν τῇ κρίσει· τό δ' ἐκ τούτου
σκέψαι αὐτὸς, ὅσον οὐμὸς ἐκεῖνος γάμος ὄφελος ἐγέ-
νετο τοῖς Ἀργείοις· οὔτε γὰρ ὑπὸ βαρβάρων ἄρχεσθε,

ξίους λέγειν) ἐμοῦ κατηγορήσειν. 915. Δαλοῦ πικρὸν μίμημα] ἴδε Ἰφιγ. Αὐλ.
1295. 917. Τρισσὸν ζεῦγος] ἴδε Ἑκαβ. σίγ. 640. καὶ ἐξῆς. 946. Θεοπόννητα]

Οὐτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι·
 Ἄ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ,
 Εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κῶνειδίζομαι,
 Ἐξ ὧν ἐχρην με στέφανον ἐπὶ κάραν λαθεῖν. 930
 Οὐπὼ με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶ λέγειν,
 Ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 Ἦλθ', οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα,
 Ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 Ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν· 935
 Ὦν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 (Εἶεν.) οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
 Τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἄμ' ἐσπόμην
 Ἐνὼφ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς; 940
 Τὴν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 Ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 Κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
 Ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπὴ λόγον·
 Ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοῦς, 945
 Χρῆν μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόννητά μου λέχη,
 Αἰποῦσαν οἴκου ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 Ἔσπευθον αὐτὸ ταῦτο· μάρτυρες δέ μοι
 Πύργων πυλωροὶ καὶ πύργων σκοποὶ,
 Οἱ πολλάκις μ' ἐφευρον ἐξ ἐπάλξεων 950
 Πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσιν τόδε.

οὐθ' ὑπὸ τυράννοις γεγονάτε πολεμήσαντες· ἀλλ' ὃ ἡ
 Ἑλλάς τῶν ἐμῶν ἀπώνατο γάμων, τοῦτ' ἐμὸς ἐγένετο
 ὄλεθρος· ἐπὶ γὰρ κάλλει πραθεῖσα, ὀνειδίζομαι διὰ τοῦ
 το, δέον ἐπὶ τούτοις στεφανωθῆναι· ὅπως δὲ ἀφείσα τὴν
 οἰκίαν, συναπέπλευσα λάθρα, τοῦτο μόνον οὐκ ἂν ἀ-
 ξιώσειας παρ' ἐμοῦ μαθεῖν· ὁ γὰρ ἀλάστωρ δαίμων
 τῆσδε τῆς γεραιᾶς, καὶν Ἀλέξανδρον βούλη, καὶν Πά-
 ριν τοῦτον προσαγορεύσαι, ἀφίκετο εἰς τὴν οἰκίαν, οὐ
 μικρὰν θεὸν βοηθὸν ἐπαγόμενος· σὺ δ', ὦ κάκιστε, λι-
 πὼν αὐτὸν οἶκοι, ἀπέπλευσας εἰς Κρήτην. Εἶεν· νῦν
 δ' αὐτὴ ἐμαυτὴν ἐρόμένη, βουλοίμην μαθεῖν, τί δή-
 ποτε σκοπούμενη, εἰπούμην τῷ ξένῳ, πατρίδα καὶ οἰ-
 κίαν τὴν ἐμαυτῆς προδοῦσα; αἰτιῶ αὐτὴν τὴν θεὸν αὐτῆς
 διὰ τοῦτο δικαίως, καὶ αὖχει σὺ μόνος κρείττων Διὸς
 γενέσθαι· κάκεινος γὰρ πάντων κρατὼν τῶν ἄλλων θεῶν,
 ἐκείνη μόνη δῆλός ἐστι δουλεύειν. Οὐκοῦν σύγγνωθί μοι·
 ὃ δ' ἐπὶ τούτοις ἔχοις ἂν εὐπρόσωπον εἰπεῖν, ἐκεῖν' ἂν εἴ-
 ποις, τί ποτ' ἄρα καταστρέψαντος Ἀλεξάνδρου, οὐκ ἔσπευσα
 εὐθύς ἐλθεῖν εἰς τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, προ-
 σῆλόν μοι τοῦτο ποιῆσαι, μηδεὶς θεοῦ εἰς ἕτερόν με
 καταπείγοντος γάμον; ἀλλ' ὥς προθύμην ἔαμην ταῦτα,
 μαρτυροῦσί μοι οὔτε πυλωροὶ, καὶ οἱ τῶν πύργων φύ-
 λακες καὶ σκοποὶ, ὑφ' ὧν πολλάκις ἐφωράθην βουλο-
 μένη διὰ τεργάνης ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων χαλασθῆναι·

Βία δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἀρπάσας πόσις
 Δηϊφοβος, ἄλογον εἶχεν, ἀκόντων Φρυγῶν.
 Πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 Πρὸς σοῦ δικαίως, ἦν ὁ μὲν βία γαμεῖ,
 Τὰ δὲ οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
 Πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 Βούλει, τὸ χρῆζειν ἀμαθὲς ἐστί σοι τόδε.

ΧΟ. Βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρα,
 Πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 Καλῶς, κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. Ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
 Καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
 Ἐγὼ γὰρ Ἥραν, παρθένον τε Παλλάδα
 Οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ὅσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάρους ἀπημπόλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγῇ δουλεύειν ποτέ,
 Αἰ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
 ἦλθον πρὸς Ἰδὴν· τοῦ γὰρ οὐνεκ' ἂν θεᾷ
 Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
 Πότερον, ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πύσιν,
 Ἥ γάμον Ἀθάνᾳ θεῶν τινὸς θηρωμένη,
 Ἥ παρθενεῖα πατρός ἐξητήσατο,

διὰ σχοινίου. 654. Ἐνδίκως] διορθοῖ τις τοῦτο εἰς τὸ, ἔκδοτος, ἵνα μὴ διὰ
 τὸ αὐτὸ λαμβανόμενον παρέλκον ᾤ. 956. Τὰδ' οἴκοθεν κεῖνα] τὰ συμβάντα
 μοι πρὸς τὸν Πάριν· ὃ ἐστίν, ὁ πρὸς τὸν Πάριν γάμος μου ἐρύσατο τῆς δου-
 λείας τὴν Ἑλλάδα· ἐγὼ δὲ ἀντὶ νικητηρίων καὶ στεφάνων, δούλη ἐγενόμην.

ἀλλὰ Δηϊφοβος οὗτος ὁ νέος μοι ἀνὴρ ἀναρπάσας, κα-
 τεῖχέ με βία, ἀκόντων τῶν Φρυγῶν· πῶς οὖν, ὦ ἄνερ,
 ἀποθάνοιμι ἂν πρὸς σοῦ δικαίως, ὅποτε τῷ μὲν ὀμί-
 λουν βία, τῷ δὲ πρὶν εἰπόμενῃ δούλῃ πρὸς νίκην τῆς
 Ἑλλάδος; εἰ δὲ βούλει καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν κρατεῖν ἐν
 τούτοις, σκαιὸν σοι τοῦτο καὶ λίαν ἀμαθὲς ἐστί τοιαυ-
 τα θέλειν.

ΧΟ. Βασίλισσα Ἑκάβη, ἄμυνον ἐρρωμένως τοῖς παισὶ καὶ
 πατρίδι· ὁρᾷς γὰρ ὅπως αὐτὴ κακοῦργεῖ περὶ τοὺς
 λόγους, αἰμυλωτάτη οὖσα· δεινὸν οὖν τοῦτ' ἐστίν, ἦν
 μὴ λόγῳ ἀληθεῖ καταβάλλῃς αὐτὴν σοφίζομένην.

ΕΚ. Ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρξαμένη τῆς ἀπολογίας, ἐμφορᾷς
 αὐτῆς τὸ στόμα, ἄδिका καὶ ψευδῇ ἐξελέγξασα λέγου-
 σαν· ἄτοπον γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ οὐκ ἔχω ὅλως ὑπο-
 νοῆσαι ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας καὶ σκαιότητος ἐκείνας
 ἐλθεῖν, ὥστε τὴν μὲν τὸ Ἄργος, τὴν δὲ τὰς Ἀθήνας
 βαρβάρους πρὸς δουλείαν προέσθαι ἐθελῆσαι, ὅποτε
 παιδιαῖς ἔνεκα καὶ τρυφῆς δοκοῦσιν εἰς κρίσιν κάλλους
 ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰδὴν· πρὸς τί γὰρ ἡ Ἥρα τοσοῦτον ἂν
 ἦρα κάλλους; μὲν μείζω τοῦ Διὸς ἐβούλετ' ἄνδρα ἔχειν;
 ἡ δ' αὖ Ἀθηνᾶ πρὸς τίνα τῶν θεῶν ἔσπευδε συναρμό-
 σασθαι γάμον, ἡ παρθενίαν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξαίτη-
 σαμένη αἰδίδιον φυλάττει; μὴ οὖν τασαύτην ἀμαθίαν κα-

Ἀλεξάνδρῳ. 958. Το χρῆζειν] τὸ θέλειν· τὸ δὲ, σοι ἐν ἄλλοις κεῖται, καὶ, καὶ
 ἐν ἄλλοις γάρ. 960. Πειθῶ διαφθείρουσα τῆςδε] ἐτέρους λόγους ἰσχυροτέρους
 τὸ πιθανὸν αὐτῆς καταβάλλουσα 966. Ἄργος] Πολιεύχης ἡ Ἥρα κλεῖσται τοῦ

Φεύγουσα λέκτρα; μὴ ῥ' μαθεῖς ποίει θεᾶς,
 Τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ πείσῃς σοφούς. 975
 Κύπριν δ' ἔλεξας, (ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,)
 Ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδί Μενέλεω δόμους.
 Οὐκ ἄν μένουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ,
 Αὐταῖς Ἀμύκλαις σ' ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
 Ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος, 980
 Ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς, ἐποιήθη Κύπρις.
 Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
 Καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
 Ὅν σύ γ' ἐσιδοῦσα βαρβάρους ἐσθήμασι
 Χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
 Ἐν μὲν γὰρ Ἄργει, μίκρ' ἔχουσ', ἀναστρέφου. 985
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν
 Χρυσῷ ρέουσιν ἤλπισας κατακλύσειν
 Δαπάνεσιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 Μέλαθρα, ταῖς σαῖς ἐγκαθυερίζειν τρυφαῖς. 990
 Εἶεν· βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν.
 Τίς Σπαρτιατῶν ἦσθετ', ἥ ποῖαν βοήν
 Ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου,
 Τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρο πω.
 Ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σου 995
 Κατ' ἔχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,

Ἄργους, καθάπερ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τῶν Ἀθηναίων. 975. Μὴ πείσῃς] οὐ μὴ πείσῃς, ἀντὶ μέλλοντος οὐ πείσεις. 979. Ἀμύκλαις] πόλις αἱ Ἀμύκλαι ἐν Λακωνίᾳ ἐν τῇ τοῦ Τυνδάρεω ἀρχῇ· ἐνθα Ἑλένη ἐγενήθη. 994. Τοῦ συζύγου] τοῦ ἀδελφοῦ

ταχύνωσκε τῶν θεῶν, τὸ κατὰ σαυτὴν εὐπρεπὲς τιθε-
 μένη· οὐ γάρ ἂν πείσειας οὐδένα τῶν εὖ φρονούντων· ἀλλ'
 Ἀφροδίτην φῆς εἰθεῖν σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐμῷ παιδί
 οἴκαδε ἐς Μενέλαον, ἀλλὰ τοῦτ' ἔσθ', ὃ οὐδέν ἂν ἀκούσαν-
 τα οἶόν τε μὴ γελᾶν· τί γάρ; ἄρα μένουσα ἐν οὐρανῷ ἡ-
 συχος, οὐκ ἄν σε αὐταῖς Ἀμύκλαις ἀνήγαγεν εἰς Τροίαν,
 εἴπερ ἦν βουλομένη τοῦτο; λῆρος ταῦτα, καὶ οὐδέν
 ὑγιές· ἀλλὰ σὺ αὐτῇ, ἅμ' ἰδοῦσα τὸν παῖδα εὐπρεπέ-
 στατον κάλλει, ἐξοιστρήθης ὅλως πρὸς Ἀφροδίτην,
 τῶν φρενῶν ἐξεστηκυῖα· πᾶσα γὰρ μωρία Ἀφροδίτῃ
 ἂν εἴη, ὥς σύστοιχος οἶσα αὐτῇ τῇ Ἀφροσύνῃ· ἅμα γὰρ
 ἰδοῦσα νεανίαν ἐσθῆτι καὶ χρυσῷ πολλῷ βαρβάρων
 ἐξαστράπτοντα τρόπῳ, ἐξελάγνευσας πρὸς ἐκεῖνον τὰς
 φρένας· οὐ γὰρ ἠγάπησας, μικρὰ ἔχουσ', ἀναστρέφεσθαι
 ἐν Ἀργείαις· ἀλλ' ἀπαλλαγεῖσα τῆς Σπάρτης, προσεδό-
 κησας, ἀπ' ἀφθονωτάτου ἐνταῦθα ὀρμουμένη πλούτου,
 ὑπερβαλεῖν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ Τροίαν αὐτὴν τὴν
 ρέουσιν χρυσῷ· τὰ γὰρ παρὰ Μενελάου οὐκ ἦν ἱκανά
 σοι τρυφαῖς διασθεῖν ἐν Σπάρτῃ. Ἀλλὰ δῶμεν βία
 σε τὸν Ἀλέξανδρον ἡρπακέναι, τίς οὖν τίνα φωνὴν
 ἀναβησάσης σου ἤκουσεν, ἥ ἦσθεθ' ὅλως τῶν ἐν
 Σπάρτῃ; καὶ ταῦτα τῶν σῶν ἀδελφῶν περιόντων, καὶ
 μήπω εἰς οὐρανὸν ἐναριθμηθέντων ταῖς ἄστροις; εἰς
 δ' αὖ Τροίαν ἐλθοῦσα, ὥς μήποτ' ὤφειλες, τῶν Ἑλλήνων
 κατὰ πόδας ἐπιπλευσάντων, καὶ ἀγῶνος πολλοῦ ἐν

Πολυδεύκου, οὗς ἔπειτα κατεστήριξαν ἐν ἄστροις πρὸς σημεῖον ταῖς πλωαῖς.

Εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 Εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὁδε. 1000
 Ἐς τὴν τύχην δ' ὀρώσα, τοῦτ' ἥσκεις, ὅπως
 ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τῇ ῥετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
 Κᾶπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
 Πύργων καθιεῖς, ὥς μένους' ἀκουσίως;
 Ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη, 1005
 ἢ φάσγανον θήγους; ἃ γενναία γυνὴ
 Δράσειεν ἄν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
 Καίτοι γ' ἐνουθέτουν σέ πολλά πολλάκις·
 Ὡ θύγατερ, ἐξελθ'· οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 Ἄλλους γαμοῦσι· σέ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιῶν 1010
 Πέμψω συνεκκλέψασα· καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας, ἡμᾶς τ'· ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν·
 Ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις,
 Καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤθελες.
 Μεγάλα γὰρ ἦν σοι· καπὶ τοῖσδε σὸν δέμας 1015
 Ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κᾶβλεψας πόσει
 Τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὧ κατὰπτυστον κάρα.
 Ἦν χρὴν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις,
 Φρίκη τρέμουσαν, κρᾶτ' ἀπεσχυρισμένην,
 Ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδεΐας πλέον 1020

μάχαις γιγνομένου, εἰ μὲν τὰ Μενελάου, ἤκουες εὖ
 προχωροῦντα, ἐπῆνεις τοῦτον ὅπως οὐμὸς παῖς, ὡς μέ-
 γαν ἔχων τὸν τοῦ ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν, λυπῆται
 ἀκούων· εἰ δ' αὖ πάλιν πρὸς Τρῶας ἔρρεπε τὰ τῆς
 τύχης, Μενέλαος ἦν μηδέν· οὕτως ὡς ἐπὶ τριτάνης πρὸς
 τὰποβαίνοντα ταλαντευομένη, ἔτοιμος οἷσθ' ἐπεσθαι τῇ
 τύχῃ, ἀρετῆς οὐδ' ἐλάχιστον λόγον ποιουμένη· εἴτα
 σαργάνῃ φῆς βουλευθῆναι πολλάκις ἀπὸ τοῦ τείχους κα-
 θεῖναι σεαυτὴν, ὡς δῆθεν ἄκουσα ὑφ' ἡμῶν ἐνδον κα-
 τασχομένη· καὶ τίς ἐώρακέ σέ ποτε ἢ ἀγγλόντῃ ποθὲν ἐ-
 ξαρτῶσαν, ἢ ξίφος θήγουςαν πρὸς σφαγὴν, ἃ γυναικὶ
 γενναία καὶ τὸν πρῶτον ἄνδρα ποθοῦσῃ, προσῆκον ἦν
 δράσαι; καίτοι ἔγωγε πολλάκις νουθετοῦσά σε, ἔλεγον
 τάδε· ἐξελθ', ὦ θύγατερ, ὅσον δὲ τὸν ἐμὸν ἔνεκε παί-
 δων, μηδέν φρόντιζε· τούτων γὰρ ἄλλους ἄλλοι περι-
 μένουσι γάμοι· σέ δ' ἔγωγε ὑποκλέψασα πέμψω εἰς
 τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· τοῦτο γὰρ ἂν παλέμου μακροῦ
 καὶ πικροῦ ἡμᾶς ἀπαλλάξειεν ἀμφοτέρους· ἀλλὰ ταῦθ'
 οὕτω σοι νουθετούμενα οὐκ ἤρεσκε, καθυβρίζειν σα-
 βοῦσαν καὶ προσκυνεῖσθαι ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γλιχο-
 μένην ὑπὸ τῶν βαρβάρων· καὶ μέγα ἄρ' ἦν σοι οὕτω
 βαρβάρων τιμᾶσθαι τρόπῳ· καὶ νῦν αὖθις ἀσκήσασα εὖ
 τὸ σῶμα ἐσθῆτι τῇδε, ἐξῆλθες ὧδε, τὸν αὐτὸν τῷ
 ἀνδρὶ τολμῶς· ὁρᾶν αἰθέρα· ὦ τῆς ἀναιδεΐας! ἦν
 ἐχρὴν ὡς μάλιστα φάυλως ἐσταλμένην, ὑπότρομόν τε
 οὔσαν καὶ περιδεῇ, καὶ ὅλως τὴν κεφαλὴν ἀποκεκαρ-
 μένην, οὕτω δεῦρο προελθεῖν, πλείω αἰδᾶς, ἢ πρὶν.

ζομένοις. 1003. Πλεκταῖς] δις τοῦθ' οὕτως ἐστὶν εἰρημένον (ἴδε ἀνωτέρω, στίχ. 965) ἔοικε δὲ διὰ πλεκτῶν κλιμάτων ἐθέλειν κατιέναι, αἷς χρῶνται οἱ ναῦται ἐπὶ τῶν νεῶν· ἄλλως δὲ τὰς ξυλῖνας πηκτὰς κλίμακας προσηγόρευεν ὁ αὐτός· ἴδε Φινίο. στίχ. 466.

- ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς, οἱ τελευτήσω λόγον,
 Στεφάνωσον Ἑλλάδ', ἀξίως τήνδε κτανὼν
 Σαυτοῦ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῖς
 Γυναιξί, θνήσκειν, ἣτις ἂν προδῶ πόσιν·
- 1025
- ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 Τίσαι δάμαρτα, κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
 Ψόγον τὸ θηλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
- ΜΕ. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταῦτ' ὃν λόγου,
 Ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
- 1030
- Ἐέναις ἐς εὐνάς· χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 Λόγοις ἐνείται. βαῖνε λευστήρων πέλας,
 Πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς
 Θάνοῦς', ἴν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
- ΕΛ. Μὴ, πρὸς σὲ γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
- 1035
- Προσθεῖς ἐμοὶ, κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ·
 ΕΚ. Μήδ', οὐς ἀπέκτειν' ἦδε συμμάχους, προδῶς·
 Ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
- ΜΕ. Παῦσαι, γεραῖά. τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 Λέγω δὲ προσπίλοισι, πρὸς πρύμνας νεῶν
- 1040
- Τήνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.
- ΕΚ. Μὴ νῦν νεῶς σοι ταῦτ' ὃν ἐσθήτω σκάφος.

- ἔφ' οἷς σοι τοσαῦτα ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἐξημάρτηται,
 ἔχουσιν ἀναιδείας. Μενέλαε· τοῦτο γάρ μοι πέρας ἔσε
 τοῦ λόγου· τίμησον τὴν Ἑλλάδα ἀξίως σεαυτοῦ, ἀνε-
 λὼν τὴν γυναῖκα καὶ νόμον ταῖς ἄλλαις γυναιξὶ τί-
 θει τόνδε, εἴτις εὐρεθείη ποτὲ τὸν ἑαυτῆς προδοῦσα
 ἄνδρα.
- ΧΟ. Μενέλαε, τιμώρησαι τὴν γυναῖκα ἀξίως σεαυτοῦ καὶ
 τῶν προγόνων, ἀφαιρῶν πρὸς τῆς Ἑλλάδος αὐτῆς τὰς
 γυναῖκας τὸ ὄνειδος τοῦτο, ἀξίως ἐχθρὸς ταῖς ἐχθρίστοις
 γενόμενος.
- ΜΕ. Ταῦτά σοι καὶ με φρονοῦντα ἔχεις, ἐκοῦσαν τήνδε τὴν
 ἐμὴν προδοῦναι οἰκίαν, πρὸς ἀλλότριον ἀξιοῖρηθεῖσαν
 γάμον· ἡ δὲ Κύπρις εὐπρωσώπως συχνὴ αὐτῇ ἐν λόγοις.
 Ἰθὶ οὖν αὐτὴ βάδιζε πρὸς λευστήρας, ἴν' ἐν βραχεῖ
 χρόνῳ πολυχρονίων πόνων τοῖς Ἕλλησι δῶς δίκην, ὅ-
 πως μάθης τὸν σαυτῆς μὴ καταισχύνειν ἄνδρα.
- ΕΛ. Μὴ πρὸς τῶν γονάτων τῶν σῶν, μὴ ἀνέλθης με τὴν τῶν
 θεῶν νόσον ἐμοὶ ἐπεγκαλῶν· ἀλλὰ σύγγνωθί μοι τῇ
 ταλαιπώρῳ.
- ΕΚ. Ἐγὼ δ' αὖ δέομαί σου ὑπὲρ τῶν συμμάχων καὶ τῶν
 τέκνων, οὐς ἦδ' ἀπώλεσε, μὴ προδῶς τούτους.
- ΜΕ. Παῦσαι, ὦ γεραῖά· οὐδὲ γὰρ ἐπεστράφην ταύτης· κε-
 λεύσω δὲ τοῖς ὑπηρέταις κατακομίσαι αὐτὴν εἰς τὰς
 ναῦς πρὸς τὸν πλοῦν.
- ΕΚ. Οὐ χρὴ εἰς τὸ αὐτό σοι συμπλεῦσαι πλοῖον,

1028. Ψόγον τὸ θηλύτ' ἐν ἄλλοις κεῖται, τὸ θηλυ τεῦτότ'. 1032. Ἐνείται] ἐν ἄλλοις κεῖται, ἀνείται· εἰσάγεται εἰς λόγους. 1035. Τὴν νόσον τῶν θεῶν] τὸν ἔρωτα, ὃν ὡς νόσον ἡ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνέη-
 πον. 1037. Συμμάχους] τῶνας ἀφείρησι; πλείονος τοῦς Ἕλληνας ἢ βαρβάρους; ἐμοὶ δοκεῖ τοὺς βαρβάρους καὶ παῖδας τοὺς ἑαυτῆς ἐννοεῖν διὰ ἀορίστως

ΜΕ. Τί δ' ἐστὶ; μείζον βρῖθος, ἢ πάρος γ' ἔχει;

ΕΚ. Οὐκ ἐστ' ἐραστής, ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.

ΜΕ. Ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.

1045

ἔσται δ', ἃ βούλει· ναὺν γὰρ οὐκ ἐσθήσεται.

Ἐς ἣν περ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·

Ἐλθοῦσα δ' Ἄργος, ὥσπερ ἄζία, κακῶς

Κακὴ θανεῖται, καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν

Πάσαισι θήσει· ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·

1050

Ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὀλεθρὸς ἐς φόβον βαλεῖ

Τὸ μῶρον αὐτῶν, καὶν ἔτ' ὥς' ἐχθίονες.

ΧΟ. Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ

(στρ. α.)

Ναὺν καὶ θυόεντα βω-

μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,

1055

ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα,

Σμύρνης αἰθερίας τε κα-

πνὸν, καὶ Πέργαμον ἱερὰν,

Ἰδαῖά τ', Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη

Χιόνι κατάρβυτα ποταμῖα,

1060

Τέρμονά τε πρωτόβολον ἀλίῳ,

Τὴν καταλαμπομένην ζαθέαν θεράπναν.

Φροῦδαῖσοι θυσαί, χορῶν τ'

(ἄντ. α.)

Εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-

φναν, καὶ παννυχίδες θεῶν.

1065

Χρυσέων τε ξοάνων τύποι,

ΜΕ. Διὰ τί; μὲν βαρυτέρα νῦν ἐστίν, ἢ πάλαι;

ΕΚ. Οὐ γὰρ ἂν εἴη ἐραστής, ὅς μὴ φιλοίη αἰεὶ.

ΜΕ. Τοῦτο συμβαίη ἂν κατὰ τὴν τῶν ἐρωμένων γνώμην.

ἀλλ' ἔσχι ταῦτα· οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς συμπλευ-
σοῦμαι· ἀληθῆ γὰρ, ἃ λέγεις· εἰς δὲ τὸ Ἄργος ἐλθοῦσα,
ἀποθανεῖται κακὴ κακῶς ὥς προσήκει, ἀπάσαις γυναι-
ξὶ παράδειγμα γενομένη πρὸς σωφροσύνην· καίτοι γὰρ
οὐ ῥάδιον τοῦτο, ἀλλ' οὖν ὁ θάνατος ταύτης κατατσελεῖ
τὸ λάγνον αὐτῶν εἰς ἐλάχισον, καὶν ὥσι ταύτης πολλῶ
ἀσελγέστεραι.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ, οὕτω προὔδωκας αὐτὸς ταῖς Ἀργείοις τὸν ἐν
Τρῳά ναὸν, καὶ εὐώδη βωμὸν, τὴν τε τῶν περμμάτων
Θυσίαν. καὶ τὴν ἐν αἰθέρι διακαπνίζουσαν σμύρνην,
τὴν τε ἀκρόπολιν αὐτὴν, καὶ τὰ τῆς Ἰδῆς κισσοφόρα
καὶ κατὰ κτλ νάπη· ἐξ ὧν ῥέουσι ποταμοὶ ἐκ χιόνος,
Καὶ τὸν θεῖον καὶ εὐδαίμονα τοῦτον ὄρον, ᾧ πρῶτον
ὁ ἥλιος ἐπαφίησι τὰς ἐκτῖνας;

ἔχοντο τοίνυν σοὶ αἱ θυσαί, καὶ αἱ νύκτωρ τῶν χο-
ρῶν γενόμεναι εὐφημίαι· αἵ τε τῶν θεῶν παννυχίδες,
Καὶ αἱ τῶν χρυσῶν ξοάνων εἰκόνες, καὶ αἱ τῶν Φρυγῶν

καὶ παρὰ Πausanίᾳ (Ἀρκad. σελ. 237. 17. Πέρματα) ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βω-
μεῦ καθήγισεν, ἃ πελάνους καλεῖσιν ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. 1058. Πέρ-
γαμον ἱερὰν] τὴν ἀκρόπολιν, ἐν ᾗ ἦσαν οἱ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς ναοί.
1065. Καὶ παννυχίδες θεῶν] ἐν ἄλλαις Σεμναῖ τε ὀλοηγαί. 1067. Σελήναι]

προήνεγκε ταῦτα, ἵνα μὴ διέξῃ ἄτοπος. 1056. Πελάνων φλόγα] τὴν ἐν τῷ
πυρὶ τῶν πελάνων γενομένην θυσίαν· πέλανος δὲ ἐστὶ πέρμα λεπτόν· οὕτω

Φρυγῶν τε ζᾶθεοι σελα-

Ναι σὺν δώδεκα πλήθει.

Μέλει, μέλει μοι, τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,

Οὐράνιον ἔδραν ἐπιβεβώς

1070

Αἰθέρα τ', ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας,

Ἄν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὄρμα.

ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,

(Στρ. β').

Σὺ μὲν φθίμενος, ἀλαίνεις

Ἄθαρτος, ἄνυδρος· ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος

1075

Ἄϊσον, πτεροῖσι πορεύσει

Ἰππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχη

Λαῖνα, Κυκλώπι', οὐράνια νέμονται.

Τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις

Δάκρυσι κατάωρα στένει,

1080

Βοᾶ, βοᾶ· μᾶτερ, ὦ μοι!

Μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζου-

Σι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων

Κυανέαν ἐπὶ ναῦν

Εἰναλίσαισι πλάταις

1085

Ἡ Σαλαμῶν' ἱερὰν,

Ἡ δίπορον κορυφάν

Ἰσθμιον, ἔνθα πύλας

Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

Εἴθ' ἀκάτου Μενέλα

(Ἀντ. β').

Μέσον πέλαγος ἰούσας,

1091

δυωκαίδεκα ἐτήσiai νομηνίαι· μέλει μοι γάρ, ὦ ἄναξ, εἴτι φροντίζεις ταύτων, ὁ οὐρανὸν καὶ αἰθέρα ὄλον κατέχων· μέλει μοι τῆς πόλεως ὀλομένης, καὶ πυρὸς βίᾳ διαφθαρείσης.

ὦ φίλε ἄνερ, σὺ μὲν ἀποθανὼν, πλανᾷ ἕταφος, ἄλουτος· ἐμὲ δὲ σκάφος ἀναλαβὼν, διαπορθμεύσει τῇ τῆς ὀθόνης κολπώσει εἰς τὸ ἱππόβοτον Ἄργος, ἔνθα τὰ ὑψηλὰ λίθινα τῶν Κυκλώπων οἰκοῦνται τείχη· πλήθος δὲ τέκνων ἐν πύλαις κατάρρυτα δάκρυσι, καὶ βοῶντα μῆτερ, μῆτερ· οἶμοι τῇ δυστήνῃ. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπάγουσί με ἐπὶ τῆς νεῶς εἰρεσία, σοῦ μεμονωμένην, ἥ εἰς τὴν Σαλαμῶνα, ἥ εἰς τὴν ἀμφίρρυτον Ἀκροκόρινθον παρὰ τὰς ἰσθμίους πύλας, ἔνθα τὸ τοῦ Πέλοπος ἐστὶ κράτος.

Εἴθε τὸ κεραυνοφαῆς ἱερὸν καὶ δίπορον πῦρ τοῦ Διὸς ἐπισκήψειεν εἰς τὴν ναῦν τοῦ Μενελάου, τὸ Αἰγαῖον διαβάλλουσαν πέλαγος· ἐπειδὴ ἐξάγει με ἱλιόθεν πολύδα-

δάρου ὁ σχολιαστής. Αἱ τῶν μνηστῶν, φησὶν, ἀρχαὶ ἱερὰ εἰσι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ δὲ σὺν δώδεκα γραπτέον, συνδῶδεκα· ὡς καὶ σύνδυο, καὶ σύντρεις καὶ συνεῖκοσι. 1074. Ἀλαίνεις] πλανᾷ· ὧν γὰρ τὰ σώματα οὕτω ἐτύγχανον ταφῆς, τούτων αἱ ψυχαὶ ἐπλανῶντο. 1076. Πτεροῖς] τοῖς ἐρετμοῖς μᾶλλον, ἢ τοῖς ἰστίαις, ἔσον ἀπὸ τοῦ σχήματος. 1078. Κυκλώπια] ἴδε Ἱριγ. Αὐλ. στίχ. 152. 1080. Κατάωρα] καθ' ἱλικίαν. γράφουσι δὲ καὶ, Κατάερα, καὶ κατάρωρα, καὶ κατῆρορα· ἀλλ' ἀγνοεῖται ἡ ἀληθὴς σημασία. 1090. Μενέλα] ἕτερος σχηματισμὸς, ὁ Μενέλας, τοῦ Μενέλα· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, ἀκάτου μελέας· ἡ δὲ συνθήκη οὕτω μᾶλλον· Εἴθε τὸ δίπολον ἱερὸν κεραυνοφαῆς πῦρ πέσει ἀνὰ μέσον πλατᾶν (τῆς) ἀκάτου (τοῦ) Μενέλα, ἰούσας περὶ πόλιν· μέσον πέλαγος Αἰγαίου. ἴσως δὲ γραπτέον, Αἰγαῖον ἢ Αἰγιόχου, ἵν' ἀποδιδῶται κτητικῶς

Δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλατᾶν πέσοι

Αἰγαίου κεραυνοφάες πῦρ,

Ἰλιόθεν ὅτι με πολύδακρυν

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει.

1095

Χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων

Χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει

Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖαν

Ποτ' ἔλθοι Δάκκαιναν, πατρῶον

Τε θάλαμον ἐστίας,

1100

Μηδὲ πόλιν Πιτάνας,

Χηλκόφυλόν τε θεᾶν,

Δύσγαμον αἰσχος ἔλῶν

Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα,

ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ

1105

Μέλεα πάθεα ῥοῇσιν!

Ἰὼ, ἰὼ!

Καιναὶ κρινῶν μεταβάλλουσαι

Χθονὶ συντυχίαι. λεύσετε Τρώων

Τόνδ' Ἀστυνάκτ' ἄλοχαι μέλαι

1110

Νεκρὸν, ὄν, πύργων δίσκημα πικρὸν,

Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΑ. Ἐκάβη, νεῶς μὲν τίτυλος εἰς λελειμμένος,
Δάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλεῖου τόκῳ

κρυν λάτριν ἐσομένην τοῖς Ἕλλησι· τὴν δὲ κακὴν κα-
κῶς ἀπολούμενην κόρην τοῦ Διὸς διαπορθμεύει παρ'
ἑαυτῷ χρυσᾷ κάτοπτρα φέρουσαν ἐν χερσὶ, ταύτην δ' ἡ
τὴν τῶν παρθένων διατριβήν. Μὴ ἴκοιτ' ἐκεῖνός ποτ'
εἰς τὴν Λακωνίαν, τὴν πατρῶν ἐστίαν, μήτε εἰς τὴν
Πιτάνην, μήτε εἰς τὸν ναὸν τῆς χαλκιεύκου Ἀθηνᾶς·
ὅς τὴν μὲν κακόνυμφον ἑαυτοῦ νύμφην, τοῦτο δ' ἡ τὸ
τῆς Ἑλλάδος αἰσχος, ἀνέλαβε· παρὰ δὲ τὰς Σιμουν-
τίδας ἄχθας ἀφόρητα ἐπήνεγκε πάθη καὶ συμφορὰς
ἀπλέτους.

Ἰὼ, ἰὼ· καιναὶ ἐκ κρινῶν, καὶ ἄλλαι ἐξ ἄλλων τύχαι
περὶ τὰ ἀνθρώπινα στρέφονται πράγματα· ὁρᾶτε, ὦ δύ-
στηνοι Τρωᾶδες, Ἀστυνάκτι φερόμενον νεκρὸν δευρὸ.
ὃν Ἕλληνες ἀπέκτειναν, ἀπροσφενδονήσαντες ἀπὸ τῶν
τειχῶν.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΑ. Ἐκάβη, ναῦς ἔτι μία ἑτοιμος σαλεύει τὰ υπόλοιπα λά-
φυρα τοῦ Νεοπτολέμου πρὸς τὰς τῆς Φθίας ἀγὰς δια-

πρὸς τὸ πῦρ. 1120. Πιτάνας] πόλις τῆς Λακωνίας· ὅθεν καὶ λόγος Πιτανά-
της· ἐν ψευδῇ εἶναι λόγον φησὶ Θεοκωιδίδης. Ἀ. κ. Χαλκίπυλος δὲ ναὺς τῆς
χαλκιεύκου Ἀθηνᾶς ἐν Λακωνίᾳ· εἰς τὴν κατέφυγε Πausanίας· ὡς ὁ αὐτὸς
Θεοκωιδίδης. Ἀ. ρ. δ. 1106. Ῥεῖται] ἐν ἄλλοις, Τρωῖται. 1114. Τόκῳ] ἐν ἄλ-

Μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1115
 Αὐτὸς δ' ἀνῆκτι Νεοπτόλεμος, καινὰς τινας
 Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἄκαστος ἐκδέδληκεν ὁ Πελίου γόνος.
 Οὐ θάσσον οὐνακ', ἣ χάριν μονῆς ἔχων, 1119
 Φροῦδος μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
 Δακρύων ἀγωγὸς, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς,
 Πάτρην τ' ἀναστένουσα, καὶ τὸν Ἕκτορος
 Τύμβον προσεννέπουσα· καὶ σφ' ἠτήσατο
 Θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πέσων ἐκ τειχέων,
 Ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1125
 Φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
 Τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβόλλετο,
 Μὴ νιν πορεύσai Πηλέως ἐφ' ἐστίναν,
 Μὴδ' ἐς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
 Μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπης ὄραν, 1130
 Ἀλλ' ἀντὶ κέδρου, περιβόλων τε λαΐνων,
 Ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
 Δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν,
 Στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά.
 Ἐπεὶ βέβηκε, καὶ τὸ δεσπότης τάχος 1135
 Ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 Γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἶρομεν δόρυ·

λοις, τάφου. 1117. Ἄκαστος] ὁ τοῦ Πελίου· τούναντίον δὲ κατὰ τὸν Ἀπολλο-
 δωρον (βιβλ. Γ'. 12.) αὐτὸς ἀνέλε τόντε Ἄκαστον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

πορθμεῦσαι· αὐτὸς δὲ ἀνήχθη, ἀκούσας Πηλέα ἐκβε-
 βλησθαι τῆς ἀρχῆς ὑπ' Ἀκάστου τοῦ Πελιάδου· διὸ
 θάπτον, ἣ ἔδει ἄνδρ' ἠδόμενον ἔτι διαμεῖναι, ἀνήχθη,
 ἐπαγόμενος καὶ τὴν Ἀνδρομάχην· ἥς τὸ ἐλεεινὸν πολ-
 λῶν μὲν δακρύων ἐγένετο αἷτιον, ὀρώντι αὐτὴν, ἥνικα
 ἔξω τῶν ὀρίων ἐγίγνετο, τήντε Τροίαν θρηνοῦσαν, καὶ
 τὸν τοῦ Ἕκτορος προσφθεγγομένην τάφον, καὶ Ἀστυά-
 νακτα τουτονί, ἄνωθεν ἀπὸ τῶν τειχῶν κατὰ τῆς γῆς
 ἀρχθέντα, ἱκετεύουσάν ἐκεῖνόν τε ἑᾶσαι θάψαι καὶ
 τὴν ἀσπίδα ταυτηνί, τὴν ἐπίφοβον γεγεννημένην τοῖς
 Ἕλλησιν, ἣν Ἕκτωρ ὁ τούτου πατὴρ ἔφερον ἀμφὶ τὰ
 πλευρὰ, μὴ διακομίσασθαι οἴκαδε, ἵνα μὴ ὀρώσα
 αὐτὴν ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ, ἐνθ' αὐτὴ τὸ ἐκείνου λέγος
 θεραπεύσει, τήκηται λύπῃ· ἀλλ' ὅπως θάψῃ τὸν παῖδ'
 ἐν αὐτῇ ἀντὶ κεδρίνης σοροῦ, καὶ μνήματος λιθίνου,
 ὧν ἐκεῖνον ἄξιον ἦν τυχεῖν. Ἐκ δὲ τούτων ἐκέλευσέ με
 ταῖς σαῖς χερσὶ τὸν νεκρὸν ἐμπιστεῦσαι, ὅπως περι-
 στείλῃς τε, καὶ στεφανώσῃς τοῖς ἀξίοις ἀπὸ τῶν πα-
 ρόντων· καιροῦ γὰρ κατεπείγοντος μηκέτι τὸν δεσπότην
 πκραμεῖναι ἐνταῦθα, συναπῆλθεν αὐτῷ κἀκείνη πρὶν
 ἢ παραδοῦναι τὸν παῖδα τάφῳ· Ἡμεῖς δ', ἐπειδὴν τά-
 χιστα καλύψωμεν αὐτὸν τῇ γῇ, ἀροῦμεν τὴν ἄγκυραν

1119. Ἡ χάριν μονῆς ἔχων] ὁ ἐστὶν ἔχαιρεν ἔτι μένειν μᾶλλον, ἢ ἀπάραι.

1138. Αἶρομεν δόρυ, οὕτω μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ αἰροῦμεν δόρυ, ὃ ἐστὶ τὸν ἐρετ-
 μόν, τὴν γαῖαν, τὰ πρυμνήσια τὴν ἄγκυραν· οὕτω γὰρ ἐξέλαβε τὸ δόρυ ἐν μὲν

Σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τάπεσαλμένα.

Ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω.

1140

Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοάς,

ἔλυσσα νεκρὸν, κἀπένιψα τραύματα.

Ἀλλ' εἴμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήζων τάφον,

ὥς σύντομ' ἡμῖν τάπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ

ἔς ἐν ξυνελθόντ', οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.

1145

ΕΚ. Θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἔκτορος πέδῳ,

Λυπρὸν θέαμα, κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.

Ὡ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,

Τί τόνδ', Ἀχαιοὶ, παῖδα δέισαντες, φόνον

Καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ

1150

Πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,

Ὅθ', Ἔκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ,

Διολλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χειρός.

Πόλεω; δ' ἀλώσεης, καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων,

Βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον,

1155

Ὡς τις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.

Ὡ φίτατ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής!

Εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥθης τυχῶν

Γάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,

Μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.

1160

Νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν, γνοῦς τε σὴ ψυχῇ, τέκνον,

Οὐκ' οἶσθ'· ἐχρήσω δ' οὐδὲν, ἐν δόμοις ἔχων.

Δύστηνέ κρατὺς, ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως

ὅσον δὲ λούειν τὸν νεκρὸν οὐ χρήσε φροντίσαι· διαπερῶν γὰρ ἄρτι τὸ τοῦ Σκαμανδρίου ῥεῖθρον, ἔλυσσα αὐτὸν τὰ εἰκότα, πάντα τὸν τῶν τραυμάτων ἐκνίψας λυθρὸν· ἀλλ' εἴμι τάφον αὐτῷ κατορύζων, ἵν' ὡς τάχιστα τούτων ἀμφοτέρωθεν ἐν τῷ αὐτῷ γενομένων χρόνῳ, εὐθύς ἀπάρωμεν οἴκαδε.

ΕΚ. Θέτε κἄτω τὴν τοῦ Ἐκτορος κυκλωτερῇ ἀσπίδι, θέαμα ταῦτ' ἐλεεινὸν, καὶ κρεῖττον ἐμοίγ', ἢ ὥστε φέρειν· ὦ Ἕλληνες, αἱ μείζω ἀλκὴν ἐν μάχαις, ἢ φρένας κεκτημένοι, τί ποτε δέισαντες, τὸ βρέφος ἀπεκτείνετε τοῦτο; μὴ Τροίαν ἐσαυθὺς αὐξήθην ἀνυρῶσθ'; οὐδὲν ἄρ' ἐστέ· ὅποτε γὰρ Ἔκτορος εὐτυχοῦντος ἐν πολέμῳ, καὶ μυρίων ἄλλων προσόντων συμμαχῶν, ἠτήθημεν, τίς φόβος ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ ταύτου, τῆς τε πόλεως αὐτῆς ἀλώσεως καὶ πάντων τῶν Φρυγῶν περίξ διαφθαρέντων; οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι φόβον, εἴ τις τούτου προσίσχεται, μηδὲν ἔχων δεῖξαι. Ὡ φίλτατον τέκνον, ὥς δυστυχοῦς τετύχηκας τελευτήης· εἰ μὲν γὰρ νεανίας γενόμενος, γάμου τε τυχῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν σκήπτρων δόξης τι ἀπολελαυκῶς, ἐτελεύτας τῆς πόλεως προμαχόμενος, ἦσθ' ἂν μακάριος, εἴ τι τῶν τῇδε μακάρων εἴη· νῦν δ' ἰδὼν, καὶ αἰσθόμενος, οὐδὲν ἥσθης, οὐδ' ἐχρήσω ἐκείνων τῶν, καίτοι πολλὰ πατριῶν ἔχων οἴκοι. ὦ δύστηνε, τοῦ κρανίου ταυτουῖ, οὐ τὴν κόμην τὰ

ἐκλεῖν καλεῖται τις εἰς τὸ εἶλη· ἕτερος δὲ πιθανώτερον μὲν, ἀμετρον δὲ εἰς τὸ ἥσθης· ἵνα ἦ, ἅμα ἰδὼν τὰ εἰρημένα, καὶ γνοῦς, οὐκ ἥσθη τίς τις, οὐδ' ἐχρήσ-

Τείχη πατρώα, Λοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον, 1165
 Φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελαῖ,
 Ὅστέων βράγντων, φόνος, ἔν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὡς εἰκούς μὲν ἡδείας πατρός
 Κέκτεσθ', ἐν ἄρθροις δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθέ μοι!
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1170
 Ὀλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' ἐσπίπτων πέπλους,
 ὦ μήτερ, ἡὔδας, ἡ πολὺν σοι βοστρύχων
 Πλόκαμον κεροῦμαι, πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 Κώμους ἀπάξω, φίλα διδούς προσφθεγμάτων.
 Σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σέ τὸν νεώτερον, 1175
 Γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν·
 Οἱ μοι! τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ', αἷ τ' ἐμαὶ τροφαί,
 Ἰπνοὶ τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
 Γράψειεν ἂν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 Τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε, 1180
 Δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
 Ἀλλ', ὦ πατρώων οὐ λαχὼν, ἔξεις ὁμῶς,
 Ἐν ἡ ταφῇ, χαλκόνωτον ἰτέχν.
 ὦ καλλίπτηχυν Ἕκτορος βραχίονα
 Σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1885
 ὧς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
 Ἰτυὸς τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἰδρῶς,

πατρώα τείχη, ταῦτα τὰ τοῦ Λοξίου πυργώματ' ἀπέ-
 κειρεν, ἣν ἡ μήτηρ πολλάκις ἐκήπευσε βόστρυχίζουσα,
 καὶ μητρῶον αὐτῇ ἀπέδωκε φίλημα· νῦν δὲ διαβράγνεντος
 τοῦ κρανίου, ὑπεκφαίνεται, ὡς ἂν ἐφημότερον εἴποιμι,
 φόνος· ὦ χεῖρες, ὡς πολὺ μὲν τὸ ὁμοῖον ἐν ἄρθροις
 ἔχετε πρὸς τὰς τοῦ πατρός, ἀλλ' ἤδη πρόκεισθέ μοι
 παραλελυμέναι· ὦ φίλον στόμα, πολλὰ πολλάκις με-
 γάλα λέγον, ἀπώλωλας· ἐψεύσω ἄρα, ἐκεῖνα λέγων
 πρὸς ἐμέ, ὅποτε ταῖς ἐμαῖς ἀγκάλαις ἐνέπιπτες, ὦ
 μήτερ, ὡς πολλὴν τῆς κόμης τῷ σῶ ἀποκεροῦμαι
 τάφῳ, καὶ κωμάσας μετὰ τῶν συνηλίκων, προσφθεγ-
 ξομαίσε φίλα· νῦν δ' ἡ ἁμαξα τὸν βουὴν ἐκφέρει, ἐγὼ
 ἡ γραῦς τὸν νεώτερον θάπτω, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλια
 σέ τὸν ἄθλιον, τέκνον· οἶμοι! ποῖ μοι τὰ πολλὰ ἐκεῖνα
 ἀσπάσματα, αἷτ' ἐμαὶ τροφαί, καὶ οἱ ὕπνοι ἐκεῖνοι;
 φεῦ, ἀπέπτη πάντα· τί οὖν σοι ἐπιγράψειεν ἂν ἀνὴρ
 μουσικὸς ἐπὶ τοῦ μνημείου; ὡς τὸν παῖδα ταῦτον ἀνεί-
 λον οἱ Ἕλληνες, τὸ μέλλον φοβούμενοι; ἀλλ' αἰσχρὸν
 ἐκείνοις τοῦπίγραμμα· ἀλλ' ὦ τέκνον, εἰ μὴδὲν ἔλαχες
 τῶν πατρώων, ἀλλὰ νῦν γ' ἔξεις τὴν χαλκόπλαστον
 ταυτηνὴ ἐκείνου ἀσπίδα, ἐφ' ἧς ταφῇ· ὦ σύγε ἡ τὸν
 τοῦ Ἕκτορος στιβαρὸν βραχίονα περισώζουσα, ἀπώ-
 λεσας ἥθη τὸν σκαυτῆς ἐκείνον ἄριστον φύλακα. ὦ Ἕκτορ,
 ὡς ἡδυῖα ἦτε σὴ εἰκὼν ἐν πόρπακι κεῖται ὧδε, καὶ
 ὁ ἰδρῶς πέριξ τῆς ἀσπίδος, ὃν ἐν ἀγῶσι κατέσαζες

σατο. καίτοι πολλὰ ἐν δέμοις ἔχον. 1184. Ἐκήπευσε· ἐκαλλιέργησε] κομφή
 δὲ ἡ μεταφορά· τὸ δὲ ἐκγελαῖ εὐφρυνότερον. ἵνα μὴ εἴπῃ, ἔνθα ἐκρεῖ ὁ ἐγκέ-
 φαλος, ὑπερ ἀκνόμενον ἀηδαν καὶ φρίκην φέρει. 1168. Εἰκούς] εἰκόνας ὁ

μοῖότητα πρὸς τὰς τοῦ πατρός. 1204. Πόρπακι] πόρπαξ, ὅς καὶ ἀνοχεύς, ὁ
 ἀντὶς τῆς ἀσπίδος κρίκος, δι' οὗ διεύρουν τὴν χεῖρα· τὸ δὲ ἰτέα καὶ ἴτυς ταῦτ

Ὀν ἐκ μετώπου πολλάκις, πόνους ἔχων,
ἔσταζεν Ἕκτωρ, προστιθείς γενειάδι.

Φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ

1190

Ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας

Δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψῃ τάδε.

Θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις, εὖ πράσσειν δοκῶν

Βέβαια, χαίρει τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,

Ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε

1195

Πηδῶσι, κοῦδαίς αὐτὸς εὖ τυχεῖ ποτε.

ΧΟ. Καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων

Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

ΕΚ. Ὡ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,

Οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους

1200

Τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρώμενοι,

Μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα

Τῶν σὼν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγῆς

Ἀφείλεθ' Ἑλένη· πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν

ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξάπώλεσεν.

1205

ΧΟ. Ἐ, ἔ! φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες, ὦ.

Μέγας ἐμοὶ ποτ' ὦν ἀνάκτωρ πόλεως.

ΕΚ. Ἄ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῖ,

Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,

Φρύγια πέπλων ἀγάλματι ἐξάπτω χρός.

1210

Σὺ τ', ὦ πατ' οὔσα καλλίνικε μυρίων.

Μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,

αὐτῆς πολλάκις προσάγων τῷ γενεῖῳ. Φέρεθ' ὑμεῖς,
ὦ Τρωάδες, κομίζετε κόσμον τῷ ἀθλίῳ τούτῳ νεκρῷ
ἀπὸ τῶν παρόντων· ὡς μὲν ἀξίως περιστεῖλαι σε, τέ-
κνον, ἀφείλεν ἡμᾶς ἡ τύχη· ἔσται δὲ σοι τάδε ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων· μάταιος ἄρα, ὅς τις τῶν θνητῶν χαίρει
ὡς βεβαίῳ, ἐν οἷς δοκεῖ τις εὖ πράσσειν· αἱ γὰρ τύ-
χαι τρεπονται, ὡς ἄνθρωπος ἐμπληκτος, ἄλλοτε ἄλ-
λως πολυτρόπως μεταβαλλόμεναι, καὶ μεταπηδῶσαι· καὶ
οὐδεὶς ὁ αὐτὸς ἔσται εὖτυχῆς διὰ τέλους.

ΧΟ. Καὶ μὴν αἶδε σοι κομίζουσι κόσμον ἐκείνον τῷ νε-
κρῷ ἀπὸ τῶν σκυλευμάτων.

ΕΚ. Ὡ τέκνον, καίτοι οὐθ' ἵπποις νικήσας ἐν σταδίῳ, οὐθ'
ἥλικας ἐν τόξοις, ἅπερ ἡμῖν τοῖς Φρυξίν ἐσι τίμια,
οὐτ' ἐς πλησμονὴν θηράσας, ἄλλ' οὖν νεκρὸς ἦδη ὢν,
δέξαι τὸν κόσμον τοῦτον παρὰ τῆς σαυτοῦ μάμμης ἀ-
γάλματα ταῦθ', ἅποτε μὲν ὑπῆρχον σά, νῦν δ' ἡ θεο-
στυγῆς Ἑλένη ταῦτά τε καὶ τὸ ζῆν, ὦ τέκνον, καὶ
πάνθ' ὁμοῦ τὸν οἶκον ἀφείλετό σε.

ΧΟ. Ἐ, ἔ· ὦ μέγιστ' ἔμοιγ' ὦν ποτε τῆς πόλεως ἀναξ ἐν
ἐλπίδι, ὡς λίαν μου κατήψω τῆς καρδίας.

ΕΚ. Ἐπιτίθημί σοι, ὦ τέκνον, ἀγάλματα τοῦτ' ἀπὸ τῶν
Φρυγίων πέπλων, οἷς ἐχρῆν κοσμηθῆναι ἐν γάμοις,
τὴν ὑπερτάτην τῶν Φρυγῶν γήμαντα παρθέκον· σὺ
δ', ὦ καλλίνικε ἀσπίς, ἡ μυρίων τροπαίων μήτηρ γε-
νομένη τῷ Ἕκτορι, χαῖρε, καὶ στεφαναῦ· καίτοι γὰρ

τὰ ἄν εἴη τῇ ἀσπίδι. 1201. Θηρώμενοι] ἐν ἄλλοις καίται, θηρώμενον· καὶ τά-
χα ἄν εἴη ἄμεινον, ἐν τῇ οὕτως ἔχον συνθῆκαι· Ὡ τέκνον, οὐδὲ γὰρ ἵπποις νι-

κήταντά σε τοὺς ἥλικας, οὐδὲ τόξοις. οὐδὲ θηρῶντα ἐγὼ ἡ μήτηρ σοι ἀντί σου)
προστίθημί σε (ἀντὶ τοῦ, τίθηναι πρὸς σε) ἀγάλματά.

Στεφνοῦ· θανῇ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ
Ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ,
Κακοῦ τ' ὀδυσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα.

1220

ΧΟ. Αἰ αἰ αἰ αἰ!

Πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ

Τέκνον, δέξεται· στέναζον, μάτερ —

ΕΚ. Αἰ αἰ αἰ αἰ!

ΧΟ. Νεκρῶν ἴακχον.

1220

ΕΚ. ὦ μοί μοί!

ΧΟ. Οἶμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν!

ΕΚ. Τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,

Τλήμων ἰατρός ὄνομ' ἔχουσα, τάργα δ' οὔ.

Τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατήρ σέθεν.

1225

ΧΟ. Ἄρα σ', ἄρα σσε χεῖρὶ κρα-

Τα, πιτύλους διδοῦσα χεῖρός, ἰώ μοι! [μοι]

ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες!

ΧΟ. Ἐκάβη, σάφ' ἔνεπε, τίνα θεοεῖς αὐδάν;

ΕΚ. Οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεαῖσι, πλὴν οἱ μοί πόνοι,

1230

Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,

Μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δὲ μὴ θεός

Ἔστρεψ' ἀνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός,

Ἀφανεῖς ἀν' ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν

Μούσαις, αἰοῖδ' ἄς δόντες ὑστέροις βροτῶν.

1235

Χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·

ἔχει γάρ, οἷα δεῖ γε, νερτέρων στέφη.

Δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,

Εἰ πλουσίων τις τεύζεται κτερισμάτων.

Κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

1240

μὴ θανοῦσα, συνταφήσῃ τῷ νεκρῷ τουτῷ· σὲ γὰρ μᾶλλον ἄξιον τιμᾶν, ἢ τὰ τοῦ πανούργου καὶ κακοῦ ὀδυσέως ὄπλα.

ΧΟ. Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ· ὡς πικρὸν ὄδυρμόν, ὦ τέκνον, ἡ γῆ δέξεται σε· στέναζον, ὦ μήτερ.

ΕΚ. Αἰ, αἰ.

ΧΟ. Θρήνησον τὸν νεκρόν.

ΕΚ. Οἶμοι.

ΧΟ. Οἶμοι, οἶων ἀνυπαίστων πεπειράμεθα συμφορῶν.

ΕΚ. Τὰ μὲν οὖν τῶν τραυμάτων ἐγὼ σοι, ὦ τέκνον, ἰάσομαι, ἡ ὄνομα μὲν ἔχουσα ἰατροῦ, οὐ μὲν δὲ καὶ τοῦργον, περιδέουσα τελαμῶσιν· τὰ δὲ, κάτω παρὰ τοῖς νεκροῖς τῷ σῷ μελέτω πατρί.

ΧΟ. Ἄρα σσε, ἄρα σσε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ ἰσχυρῶν τῶν χειρῶν ὀρμουμένην· ἰώ μοι μοι.

ΕΚ. ὦ φίλτατε γυναῖκες.

ΧΟ. Κέλευε, ὦ δέσποινα, τί βούλει παρ' ἡμῶν σοι γενέσθαι;

ΕΚ. Οὐδενός ἄρ' ἔμελε τοῖς θεοῖς πλὴν τῶν ἐμῶν συμφορῶν καὶ τῆς Τροίας, τῆς πλείον, ἢ ἄλλη τις τῶν πόλεων, στυγουμένης· ὑμεῖς δὲ μάτην ἐθύομεν οἱ ταλαίπωροι· καίτοι εἰμὴ θεὸς ἀνέτρεπεν αὐτὴν ἀνωθεν κατασπᾶσας· οὐκ ἂν ὑμνήσαν ἡμᾶς, ἀφανεῖς ἀνόντας οἱ μεταγενέστεροι ἐν ᾧδ' αἷς, ὡς πολλὰς ἐντεῦθεν λαβόντας ὑποθέσεις. Χωρεῖτε, θάπτετε ἀθλίον νεκρόν ἀθλίῳ τάφῳ παραδοῦσαι· ἔχει γὰρ ἤδη κόσμον· ὃν νεκροῖς δεῖ προσεῖναι· νεκροῖς γὰρ μικρὸν τούτων μέλει, μὴδὲν αἰσθανομένοις, εἴ τις πάλυτελοῦς ταφῆς τύχοι· κόμπος δὲ ταῦτ' ἐστὶ ταῖς ζῶσι μόνοις.

ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ.

Μελέα μάτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
Ἑλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκλυψε βίου.
Μέγα δ' ὀλβισθεῖς, ὡς ἐκ πατέρων
Ἀγαθῶν ἐγένου,
Δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.

1245

ΕΚ. Ἔα, ἔα.

Τίνας Ἰλίσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
Λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
Διερέσοντας; μέλλει Τροία
Καινὸν τι κακὸν προσέσεσθαι.

1250

ΤΑ. Αὐθῶ λοχαγοῖς, οἱ τέταχθε πιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργούσαν φλόγα
Ἐν χειρὶ σῶζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν, κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
Στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
Ἴμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο,
Χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
Σάλπιγγος ἡχῶ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
Πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
Σὺ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἔπου. μεθήκουσιν σ' Ὀδυσσέως πάρα
Οἶδ', ᾧ σε δούλην κληρὸς ἐκπέμπει χθονός.

1255

1260

ΕΚ. Οἷ γὼ τάλαινα! τοῦτο δὴ τὸ λοισθιον
Καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν
Ἐξεῖμι πατρίδος, πόλις ὑρχπτεται πυρί.
Ἀλλ', ὦ γεραιέ ποῦς, ἐπίσπευσον μύλις,
ὥς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.

1265

ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ. ὡς δυστυχὴς ἡ μήτηρ, ὅπως ἐν βραχεῖ, ἅς ἐπ
σοὶ ἔσχεν χροαστὰς ἐλπίδας, ἀπώλεσε πάσας· σὺ γὰρ
τύχης λαμπρᾶς τυγῶν, καὶ πατέρων ἀγαθῶν γεγονῶς,
ἀνοίκτω ἀνηρέθης θανάτῳ.

ΕΚ. Ἀλλὰ μεταξὺ θρήνων τίνας ἐκείνους ὀρῶ ἐπὶ τῆς ἀ-
κροπόλεως τοῦ Ἰλίου, δᾶδας ἡμμένας διαῤῥιπίζοντας
ταῖς χερσίν; ἔσαι τί καινὸν αὖθις κακὸν τῇ πόλει.

ΕΛ. Λοχαγοὶ· ὑμᾶς καλῶ, οἷς προστέτεται ἐμπιπράναι
τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, μεκέθ' ἵστασθε ἀργοὶ, ἐν χερ-
σὶ τὸ πῦρ φέροντες ἀλλ' ἐξάπτετε πανταχόθεν· ὡς ἂν
ἀφανίσαντες αὐτήν, ἀναγόμεθα οἴκαδε ἄσμενοι· ὑμεῖς
δ' αὖ, ὦ παῖδες Τρώων, ἵνα καὶ ταῦτα τῷ αὐτῷ πε-
ράνῳ λόγῳ, ἐπειδὴν ἀκούσῃτε ἡχούσης τῆς σάλπιγ-
γος ἐκ κελευσματος τῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμόνων, χω-
ρεῖτ' εὐθὺ πρὸς τὸν ναύσταθμον, ὡς ἀποπλευσούμεναι·
σύ δ', ὦ γεραιὰ Ἐκάβη, ἡ μηδεμιά γυναικῶν καταλι-
ποῦσα συμφορᾶς ὑπερβολὴν, ἔπου τοῖσδε, οἳ πάρει-
σιν ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ᾧ ἔλαχες δουλεύειν, ληψόμε-
νοί σε.

ΕΚ. Οἷμοι μοι, αἷμοι τῇ δυστήνῳ· τοῦτό μοι ἦν ἄρ' ὑπόλοι-
πον, τοῦτο λίσθιον καὶ ὅρος πάντων δυσυχημάτων,
ἐξελθεῖν, καιομένης τῆς πόλεως· ἀλλ' ὦ γεραιέ ποῦς
ῥώννυσο πρὸς ὀλίγον, ἄγερε, ὡς προσφέγγωμαι τὴν

1247. Ἐν κορυφαῖς] ἦται τῆς οἰκίας. ἢ τῆς ἀκροπόλεως· καίτοι φθᾶς ὁ ποιη-
τῆς, παρέστησε καιομένην (στίχ. 8.) ἀλλὰ νῦν, ὡς ἔειπεν, ἀποτεροῦν βούλε-
ται. 1253. Αὐτός] αὐτὸς ἐν ἄλλοις γράφεται· τὸ δὲ μορφᾶς δύο, πράξεις στα-
μαίνει δύο ὡς καὶ τὸ ὀρθίαν τὸ κατ' εὐσεΐαν.

ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
Τροίᾳ, τὸ κλεινὸν ὄνομα ἀφαιρήσῃ τάχα.
Πιμπρᾶσσι σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἡδὴ χθονὸς
Δούλας· ἰὼ θεοί! καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
Καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
Φέρ' ἐς πυρὸν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι
Σὺν τῇδε πατρίδι κητθανεῖν πυρουμένη.

ΤΑ. Ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
Ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'. Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
Ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε, καὶ πέμπειν γέρας.

ΕΚ. Ὅτοτοτοτοτοτοῖ!

Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα

Πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδάνου

Γονᾶς τάδ', εἷς πάσχομεν, δέδορκας;

ΧΟ. Δέδορκεν, ἃ δὲ μεγάλόπολις

Ἄπολις ὄλωλεν, οὐδ' ἐγ' ἔστι Τροία.

ΕΚ. Ὅτοτοτοτοτοτοῖ!

Δέλαμπεν Ἴλιος,

Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέρεμνα,

Καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.

ΧΟ. Πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις, εὐ-

Ρανία πεσοῦσα δορὶ, καταφθίνει γὰ,

Μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατὰδρομα,

Δαίψ τε λόγχῃ.

ΕΚ. ἰὼ γὰ τρίφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων!

ΧΟ. Ἐῖ!

ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.

1270

1275

1280

1285

1290

ταλαίπωρον Τροίαν. ὦ πόλις, ἡ μέγα ποτὲ ἐν βαρβά-
ροις ἔχουσα φρούγμα, ὥς τάχος τὸ κλεινὸν ἐκεῖνό σοι
ἐξείλειπται ὄνομα· σὺ μὲν γὰρ ἤδη τύφη· ἡμᾶς δ' ἐκ-
πέμπεις σεαυτοῦ ἔξω δούλας· ἰὼ, ἰὼ, ὦ θεοί! ἀλλὰ τί
μοι κέρδος καλεῖν θεοὺς, οἳ καὶ πρὶν ἡμῶν καλούντων
οὐκ ἤκουσαν; ἄγ' ἐμπέσωμεν τῇ πυρᾷ· κάλλιστον
γὰρ ἔμοιγε τέλος συναπυλεσθῆναι τῇ πόλει.

ΤΑ. Ἐνθουσιᾶς, ὦ δύστηνε, ἐκ τῶν παρόντων σοι κακῶν·
ἀλλ' ἄγεθ' ὑμεῖς αὐτὴν, μὴ φείδεσθε οὕτω· δεῖ γὰρ
δὴ παραδοῦναι αὐτὴν Ὀδυσσεῖ, γέρας αὐτῷ ἀποδόντας.

ΕΚ. Ὅτοτοτοτοτοτοῖ. ὦ Ζεῦ πάτερ, πρύτανι τῶν μακά-
ρων, ὁ τῶν Φρυγῶν γενάρχης, ὅρῃς ὅπως ἀνάξια τῆς
τοῦ Δαρδάνου γεννήσεως ταῦτα πάσχομεν;

ΧΟ. Ἐκεῖνος μὲν ὅρᾳ· ἀλλ' ἡ πόλις ἤδη ἀποτεφροῦται· καὶ
Τροία οὐκέτι ἔσται.

ΕΚ. Ὅτοτοτοτοτοτοῖ. ὦς μεγάλη φλόξ ἐκείνη ὑπερθρώσκει
Τῆς πόλεως· πάντα πανταχόθεν τέραμνά τε τῶν βασι-
λείων καὶ ἄκρα τῶν τειχῶν περιφλέγεται.

ΧΟ. ὥσπερ καπνὸς, ῥιπιζόμενος κατὰ τὸν αἰθέρα, διασκε-
δάννυται, οὕτω καὶ ἡ μῶν χώρα αὐτὴ μὲν πολέμῳ διέφ-
θαρται, ἡ δὲ πόλις πυρὶ κατηνάλωται.

ΕΚ. ἰὼ πατρὶς ἡ τῶν ἐμῶν παίδων τροφός· ἐ, ἐ, ὦ τέκνα,
ἀκούσατε, σύνετε τὴν τῆς μητρὸς φωνήν.

1278. Ὅτοτοτοτοτοτοῖ] ἐν ἄλλοις κεῖται διηρημένως, Ὅττο, το, το, το, το, τοῖ.
ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐσχάτου πάθους σημαντικόν. 1288. Οὐρανία] οὕτως ἀντὶ
τοῦ Οὐρανίᾳ, εἰς εὐθείαν, ὥς ἐν ἄλλοις· ἡ δὲ συνθήκη, ἡ γῆ, δορὶ πεσοῦσα, κα-
ταφθίνει οὐρανίᾳ (ἐν τῷ ἀέρι) ὥς τις καπνὸς (ῥιπιζόμενος) πτέρυγι (ῥιπίδι).

ΧΟ. Ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις. 1295

ΕΚ. Γεραῖά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεια,
Καὶ χερσὶ γαῖαν κρατυῖσα δισσαῖς.

ΧΟ. Διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαῖα,
Τοὺς ἐμούς καλοῦσα νέρθεν
Ἀθλίους ἀκοίτας. 1300

ΕΚ. Ἀγόμεθα, φερόμεθ'.

ΧΟ. Ἄλγος, ἄλγος βοᾷς.

ΕΚ. Δούλειον ὑπὸ μέλαθρον,

ΧΟ. Ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.

ΕΚ. Ἰώ!

Πρίαμε, Πρίαμε! σὺ μὲν ὀλόμενος
Ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ. 1305

Μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει
Θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
Ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα!

ΧΟ. Ἐ εἴ!

Τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα; δορός τε λόγχαν, 1310

Τάχ' εἰς φίλαν γὰν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.

Κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ',

Ἄϊστον οἴκων ἐμῶν μεθήσει,

Ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἰσιν· ἄλλα δ'

Ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἐστὶν 1315

Ἄ τάλαινα Τροία.

ΕΚ. Ἐμάθετ', ἐκλύετε περγάμων κτύπον;

Ἔνοσις ἄπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.

Ἰώ! τρομερὰ τρομερὰ μέλεια,

Φέρετ' ἐμὸν ἵχνος. 1320

ΤΑ. Ἰτ' ἐπὶ τάλαιναν

Δούλειον ἀμέραν βίου.

Ἰώ! τάλαινα πόλις! ὅμως δέ

Πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΧΟ. Ὀρηνούσα καλεῖς τοὺς ἀποθανόντας, τὰ τε γεραιὰ μέλη
καταβαλοῦσα ἐς τοῦδαφος, καὶ τὴν γῆν ταῖς χερσὶ
περιπτησομένην· δέξαι δὴ καὶ μετὰ σεαυτῇ καταπί-
πτουσιν, ὅπως ἀνακαλέσω τοὺς ἐμούς ἀθλίους ἄνδρας.

ΕΚ. Ἀπαγόμεθα, φερόμεθα.

ΧΟ. Πάθος τοῦτο φῆς μεῖζον, ἢ ὥστε φέρειν.

ΕΚ. ἔνθα δουλεύσομεν τὸν ἐπίλοιπον αἰῶνα.

ΧΟ. Ὡς πόρρῳ ἀπαχθεῖσαι τῆς πατρίδος.

ΕΚ. Ἰὼ Πρίαμε, ὦ Πρίαμε, σὺ μὲν ἤδη ἀπολωλὸς, ἄταφος,
ἄφιλος, τῆς ἐμῆς συμφορᾶς ἀναίσθητος ὅλως εἶ· κα-
ταστρέψας γὰρ τὸν βίον, οὐκέτ' οὔθ' ὄραξ οὔτ' ἀκούεις
ἀνοσία συμφορᾶ ὅσιος αὐτὸς ἀπολεσθεῖς. Ἰὼ ἀνάκτορα
καὶ ναοὶ τῶν θεῶν καὶ πόλις φιλτάτη.

ΧΟ. Ἐ, ἔ· πυρὶ ὀλεθρία καὶ πολέμῳ γέγονατε παρανάλωμα
καὶ μετ' οὐπολυ ἀνώνυμοι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παντά-
πασιν ἔσεσθε· κόνις δὲ πρὸς αἰθέρα, ὡς καπνὸς ῥιπί-
δι, διασκεδασθεῖσα, ἀφανῇ μοι τὸν ἐμὸν ποιήσει οἴ-
κον· καὶ ἡ γῆ ἀνώνυμος ἔσται· ἄλλως ἄλλοτι τῶν ἀν-
θρωπίνων πραγμάτων φθειρόμενον, οἴχεται· μαρτυρεῖ
δέ μοι τῷ λόγῳ ἡ τάλαινα Τροία, ἄρδην ἤδη κατα-
σκαφεῖσα.

ΕΚ. Ἐμάθετε, ἠκούσατε κτύπον τῶν περγάμων; σεισμὸς,
σεισμὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἀνατρέψει· ὦ κῶλα τρέμον-
τα, κινεῖτέ με κινηθέντα.

ΤΑ. Ἰτε, χωρεῖτε ἐπὶ τὴν δουλείαν, ἄθλιον βιωσόμενοι βίον·
ἰὼ, ἰὼ, δυστυχὴς πόλις· σὺ δὲ χώρει εὐθὺ πρὸς
τὸν ναύσαθμον.

1301. Ἀγόμεθα, φερόμεθα] εἴη ἂν τοῦτο ἡ ἔκφρασις ἐκείνη μᾶλλον ἄ-
γειν καὶ φέρειν. 1310. Τὰν φόνια, ἔχετε φλόγα] σύνταξον τοῦτο πρὸς τὸ μέ-
λαθρα ἀνωτέρω. 1313. Μεθήσει] ἐν ἄλλοις διηρημένως κεῖται, μεθήσει.

1318. Ἔνοσις σεισμὸς· ὅθεν ὁ Ποσειδῶν καλεῖται, Ἐνοσίχθων· δηλον δ' ἐπὶ
γίγνεται τι τοιοῦτον ἐν τῷ θεάτρῳ.

